ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΜΗΛΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΜΗΛΕΩΝ
264.019
ΤΑΞ. ΑΡ. LE 536,22
ΑΡ. ΕΙΣ. 310

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝΑΙΟΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ,

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ.

Ἐν ἑκάστῃ Ἑορτῇ τοῦ Χρόνου.

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ μεθ᾽ ὅσης ἐπιμελείας
ἐκ πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθαρθὲν,

Παρὰ Κήρυκος Χαιρέτου τοῦ Κρητός.

264.019
LE 536.22

ͰΨϞΓ. ἘΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1793.

Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI, E PRIVILEGIO.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄.

Εἰς τὴν α΄. Τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, γ΄. δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος πλ. β΄.

Αὐτόμελον.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον, Εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν. ἵνα διὰ πάντα, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὕλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, Οὐρανοπολῖται δέ, ἐν σαρκὶ ἰσάγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρα παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐσοικήσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἁφῆς θεραπεύουσι. καὶ μόνα τὰ ὀνόματα νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι, πάντων τῶν προσφύγων, σωτῆρες τελοῦντες τῷ Χριστῷ· ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου, πῶς ἐπὶ Ξύλου θνήσκεις σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰ βούλει ἑορτάσαι, εἰπὲ Ἀναγνώσματα Μαρτυρικά. Ζήτει τῇ κζ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός. Εἶτα ψάλλονται εἰς τὴν Λιτὴν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Ἡ Πηγὴ τῶν ἰαμάτων, εἰ καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν

νοσούντων. ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοφάνους. Ὁ αὐτός.

Πόθῳ θείῳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίας ὁδοὺς διηνύσατε. ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε· Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερά, φωταυγὴς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν Πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε. καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ περιπόθητοι. καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ὁ αὐτός.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας· Βασιλείαν γὰρ Οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν Πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε· ἱκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαιδρὰ καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων, δεῦτε οὖν φιλέορτοι πιστῶς πανηγυρίσωμεν. δεῦτε τῇ σορῷ τῶν Ἁγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα. ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἁγνῷ συνειδότι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· χαίροις δυάς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκπέμψαντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον Ἄθλησιν, ἀξίως τιμῶμεν Θαυματουργοί. ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος. ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται. καθ' ἑκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας, ἰατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόπεσον.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς η'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς'.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι Θεῷ.

ΤΟὺς ἐκ Θεοῦ δεδομένους, πᾶσιν ἡμῖν χάριτι, θαυματουργοὺς καὶ Ἰατροὺς, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, σήμερον ἀγαλλιάσεως φωναῖς ὑμνολογήσωμεν.

ΟἹ ἐν βυθῷ νοσημάτων, καὶ χαλεπῷ κλύδωνι, ἀῤῥωστημάτων χαλεπῶν, τρικυμιζόμενοι πάντοτε, δεῦτε λιμένι προσέλθωμεν χαίροντες, τῶν Ἀναργύρων ἰατρῶν, ὅπως σωθείημεν.

ΟἾκος δειχθέντες τοῦ Θείου, καὶ παντουργοῦ Πνεύματος, ταῖς ὑπερφώτοις ἀρεταῖς, τοῦτον ἡμῖν Παμμακάριστοι, τὸν θεῖον Οἶκον δεικνύετε πέλαγος, ταῖς ἐπισκέψεσιν ὑμῶν, θείων ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

ΣΕ τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον, τὴν νοητὴν τράπεζαν, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, καὶ ἀδιάσειστον κλίμακα, Ἄχραντε, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

ΤΑῖς σεπταῖς Θείων Ἀναργύρων, ταῖς τρισηλίοις λάμψεσι, καταυγασθεῖσα πανευκλεῶς, ἰαμάτων δαδουχίαις φωταγωγεῖ τὰ πέρατα, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ἈΓγελικαῖς χορείαις συνημμένοι, καὶ παρεστῶτες Ἅγιοι, θρόνῳ δόξης πανευκλεοῦς, ἐπισκέπτεσθε τοὺς κάτω, ἐν συμπαθείᾳ πάντοτε, δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

ΤΡιαδικῶς τὴν θείαν Μοναρχίαν, θεολογοῦντες Ἅγιοι, ἐπολιτεύσασθε ἐπὶ γῆς ὥσπερ Ἄγγελοι, τὸ θεῖον ἀποπληροῦντες θέλημα, καὶ νῦν μακαρίζεσθε. Θεοτ.

ὉΦοβερὸς ταῖς ἄνω Στρατηγίαις, ἐν σοὶ ἀφράστως ᾤκησε, καθαρωτέραν εὑρηκὼς, ὁρατῆς καὶ νοουμένης, Ἁγνὴ Παρθένε φύσεως. διό σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

ὉΣτερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων Πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε ἐλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΙΑμάτων φωστῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ Πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον Ναὸν ὑμῶν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι. διὰ τοῦτο βοῶμεν ὑμῖν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ὩΣ Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν τὸν πανάγιον τόκον σου. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοήν.

ἈΦθαρσίας καταστολὴν ἐνδεδυμένοι, τῇ ἀπεκδύσει τοῦ γεώδους σκήνους Ἅγιοι, σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τῷ τῆς Τριάδος θρόνῳ παρίστασθε.

ΠΟλυώδυνα τῶν ψυχῶν ἰᾶσθε πάθη, καὶ ἀῤῥωστίας τῶν σωμάτων θεραπεύετε, εὐκλεεῖς Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπούντων πάντων ἀνάκλησιν.

ΤΟὺς προστρέχοντας εὐσεβῶς ἐν τῷ ἁγίῳ Ναῷ ὑμῶν ἐπισκέψασθε Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπούντων πάντων ἀνάψυξιν.

Θεοτοκίον.

ΗἩ λαμπὰς τοῦ θείου φωτὸς, ἡ ἀνωτέρα πάντων, ἡ τὸν ἄνθρωπον θεώσασα, ὡς Θεὸν κυήσασα, ἡ Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

ἈΝατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς ὄντως φωτοδότιδος, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀνάργυροι, φωτίζουσι τὸν Κόσμον, ἰαμάτων λάμψεσι, καὶ τὸ σκότος λύουσι, τῶν παθῶν τὸ χαλεπόν.

ΟἹ νόσοις χαμαζόμενοι, καὶ πάθεσι πονούμενοι, καὶ τρικυμίαις βυθιζόμενοι, ἀμέτρων συμπτωμάτων, δεῦτε καταφύγωμεν, τῷ λιμένι χαίροντες, τῶν π... φῶν Ἰατρῶν.

Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, ποθήσαντες οἱ Ἅγιοι, ταύτης θεράποντες ἐδείχθησαν. διὸ ἐν συμπαθείᾳ, πάντων θεραπεύουσι, τὰ δεινὰ νοσήματα, θαυμαζόμενοι ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα θείας γνώσεως, τῷ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας, δεινῶς συνεχομένῳ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας Ἄχραντε, πύλη οὖσα τοῦ φωτός.

ᾨδὴ ς'. Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Βρύοντες ὡς πηγαὶ τοῦ σωτηρίου, ἰάσεων νάματα, ἐκπλύνετε πάντα ῥύπον, νοσημάτων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Ἀνάργυροι φωστῆρες, τῆς Οἰκουμένης ὑπέρλαμπροι.

Ἅγιος ὁ Ναὸς ὑμῶν ὑπάρχει, θαυμασίοις κοσμούμενος καὶ σημείοις. ἐν ᾧ πᾶς τις προστρέχων ἐκ ψυχῆς, κομίζεται ῥῶσιν, χρεωστικῶς μακαρίζων ὑμᾶς.

Ὡς δύο ἐκλάμπετε ἀστέρες, ἐν τῷ στερεώματι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ φωτίζετε ταύτην εὐσεβῶς, ἀκτῖσιν ἰαμάτων, Θαυματουργοὶ μεγαλώνυμοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἡ Τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα. βυθὸς γὰρ συνταράσσει με ἁμαρτημάτων, καὶ χειμάζει με κλυδώνιον ἡδονῶν, καὶ ζάλη τῶν πνευμάτων, τῆς πονηρίας ἐκθλίβει με.

Ὁ Εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν ἀπήγαγεν ἀμέτρων ἁμαρτημάτων. ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθέ, προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἰατρῶν· τὴν ῥῶσιν γὰρ δωρεῖται πᾶσιν ἀφθόνως. ὅθεν κἀμοὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστῷ καὶ θε[illegible]οντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. [illegible]δόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται· Τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Μὴν Ἰούλιος, ἔχων ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι'.

Εἰς τὴν α'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες. καὶ μισθὸν τῆς ἰατρικῆς αἰτοῦντες, τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ Πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. διαβληθέντες οὖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικῇ τέχνῃ τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δι' αὐτοὺς ἀγομένων, παρέδωκαν ἑαυτούς. ἀρνήσασθαι δὲ τὸν Χριστὸν μὴ πεισθέντες, μάλιστα καὶ τὸν Βασιλέα Καρῖνον τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξαν, ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν Ἁγίων τυχόντα. ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾶν αὐτούς, καὶ τὰ δεινότατα ἀπειλεῖν, ἡ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θέσις ἐκτραχηλισθεῖσα, ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ διεστράφη. καὶ ἐπὶ τούτοις οἱ παρεστῶτες ἐπίδοσαν εἰς Χριστόν. καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεύς, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξέπεμψεν. ὕστερον δὲ ὁ ἐπιστατῶν αὐτοὺς τῆς κατ' αὐτῶν τέχνης φθονήσας αὐτούς, ἐπί τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἰατρικῶν βοτανῶν, καὶ ἐπιθέμενος, λίθοις ἀνεῖλεν αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ βαθέος ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ'. Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Ὁ Λαὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, συναθροιζόμενος πίστει, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν Μακάριοι, τὰς δωρεὰς ὑμῶν καταγγέλλει, τὰς ἰάσεις ἀνυμνεῖ, ἀνευφημεῖ περιφανῶς, τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, καὶ μακαρίζει ἀεί, τὴν πολιτείαν τὴν σεπτήν.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν πηγήν, πίστει θαυμάτων ῥεῖθρα πηγάζουσαν· καὶ τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ ἐκβοήσωμεν ὁμοῦ. ὡς θαυμαστὸς εἶ ὁ Θεός, παράδοξα τέρατα, ἐπιτελῶν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τῶν σῶν θεραπόντων.

Ὡραιώθη ὁ Ναὸς τῶν Ἱερῶν Ἀναργύρων, ἐν θαυμασίοις πολλοῖς καὶ τέρασιν ἐν ᾧ ποικίλα ἰῶνται πάθη τῶν ἐν πίστει ἀκλινεῖ, προσερχομένων ἐν αὐτῷ, καὶ τῷ Θεῷ αἴνεσιν ἀναπεμπόντων ἀεί, ὡς χορηγοὶ τῶν ἀγαθῶν.

πάντες· ἀλλ᾿ ἐπ᾿ ἐσχάτων, ἡμῖν ὤφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι Πιστοῖς ἀφθαρσίας, Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν Ἐσθῆτά σου μεθ᾿ ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη θεία ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν Κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν περιβολήν, καὶ σκηνὴν Θείου Λόγου, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριὰμ πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς, ἐν πίστει μακαρίσωμεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυσσόμενοι, ἥπερ τὸν Δεσπότην κατακοσμοῦσα, ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα. διόπερ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη, πρὸς μετάρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν. ὅθεν γεγηθὼς κραυγάζω μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Β΄. Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σορῷ Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Πατρίκιοι δύο Γάλβιος, καὶ Κάνδιδος αὐτάδελφοι, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γενόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου, παρά τινι γυναικὶ Ἑβραίᾳ, εὑρόντες τιμωμένην, σπουδὴν ἔθεντο ταύτην ἀφελέσθαι, καὶ δὴ τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ τὸν ἅγιον Τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ ἐν ᾗ ἡ τιμία Ἐσθὴς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανιέναι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐπὶ σχήματος ἔθεντο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ Ἱεροῦ καὶ Θείου ἐνδύματος ἀνελόμενοι τῆς ὁδοῦ ἤχοντο. καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ Βασιλεῖ καταμηνύουσιν. ἧς τὴν εἰσκομιδὴν ἀκούσας, ἀφάτου μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν Σορὸν κατέθετο. ἔνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία Σορὸς κατάκειται. ἥτις μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον ὑπάρχει τῇ Πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Καὶ ἄθλησις, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοΐντου.

Καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβεναλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ὑψηλοτάτῳ νοΐ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ Βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξάσωμεν, τὴν Παναγίαν Κόρην, τὴν κεχαριτωμένην.

Παστὰς Θεοῦ ἐκλεκτή, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ, παστάδι πίστει τὴν Ἐσθῆτά σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἁγίαν, καὶ εὐσεβούντων σκέπην.

Ἐγκαινίζεται πᾶς, ὁ προσιὼν ἐν πίστει, καὶ τὴν ἁγίαν ἀσπαζόμενος, Σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν ἁγνὴ Παρθένε, φωτοειδῆ Ἐσθῆτα.

Θεογεννῆτορ Ἁγνή, τὴν σὲ τιμῶσαν Πόλιν. λιμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἁπάσης περίσωζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας βλάβης.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ὡς Ἥλιος δικαιοσύνης μόνος ὢν Ἀγαθέ, θείως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ᾗ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει Ἐσθῆτος αὐτῆς.

Ὑπερβλύζουσιν οἱ τῶν θαυμάτων θεῖοι Πανάγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς Πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς Σοροῦ προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε μετ᾿ εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς. δεῦτε ἡ Σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίστοις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

6 Ψ σαν. πά. νοι 7 6

Νοητὸν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ τραπέζης προκείμενον, τὸ ἱερὸν μαφόριον, τῆς Πανάγνου Παρθένου τὰς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἑκάστοτε.

Οὐδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες, ἱερᾶς σου Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους δούλους σου. ἀντὶ σώματος γάρ σου τοῦ ζωηφόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Ὑμνῳδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σκήνωμα· τὴν ἐν μητράσι Πάναγνον, τὴν Οὐράνιον πύλην δι᾽ ἧς ἐκλείσθη, ἡ πρὸς θάνατον πύλη εἰσάγουσα.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἄγγελοι πανάχραντε Ἁγνή, νῦν συγχορεύουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν, καὶ ἁγίαν σου, Ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ προσκυνοῦμεν, σὲ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ῥάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά. ἡ πολυτίμητος Ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγή· ἐξ ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία Σορός.

Ὑμνοῦσι πανάχραντε Ἁγνή, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, αἱ νοεραὶ Στρατιαί. ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, καὶ Ἀπόστολοι ταῦτα, καὶ τῶν Μαρτύρων χορός, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλήρωμα. μεθ᾽ ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἔδουσε τὴν κλίνην Σολομών, γεραίρομεν χαρμοσύνοις μελῳδήμασι· καὶ τιμίαν σου Ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἁγιάσματος, κυκλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τῆς σωτηρίας Ἀειπάρθενε.

Ὤφθη νῦν ἡ θεία σου Σορός, κατέχουσα τὴν Ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὥσπερ πηγὴν φωτὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἣν μετὰ πόθου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, Παναμώμε, προσκυνῆσαι τῆς Ἐσθῆτός σου, πᾶσαι Οὐράνιαι δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέσποινα μόνη Ἀειπάρθενε.

Ἡγίασαι ἅπασα ἡ γῆ, πανάγιον τοῦ Δεσπότου καταγώγιον, τῇ Καταθέσει τῆς Ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαβὶδ ἐπαγάλλεται, τῆς πάλαι κιβωτοῦ προτυπώσης σε, τῇ καταθέσει Ἀειπάρθενε.

Φαιδρὸν περιβόλαιον τὸ σόν, μαφόριον ἐδωρήσω καὶ προτείχισμα, τῇ σὲ τιμώσῃ Βασιλίδι, τῶν Πόλεων πασῶν ὡς Βασίλισσαν, ἁπάντων ποιημάτων τυγχάνουσαν, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Θάλαμος ὑπέρτιμος οὗτος, Θεογεννῆτορ ἡ Σορός σου, ὤφθη τὴν τιμίαν σου Ζώνην, καὶ τὴν Ἐσθῆτα παρθενικήν τε στολήν, καὶ νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ναὸν ἐκμιμούμενος πᾶσαν, τῶν Οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον Πιστοὶ τῆς Παρθένου, κατειληφότες ταῖς τῶν θαυμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῇ χάριτι.

Ἔχει τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, Θεογεννῆτορ ἡ σὴ Πόλις, καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἑνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Ὑμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνέκφραστόν σου χάριν. σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ οὗ ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομῆτορ. ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος, ἄφθαρτος καὶ ἡ Ἐσθής. δι᾽ ἧς τὴν Πόλιν σου σκέπεις. ἡ καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς εὐσεβείας κρατοῦσα. Δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχ. δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ Σορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτά σου Ἄχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγή, καθ᾽ ἑκάστην γνωρίζεται. ἔνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ἴδε τόπος περίδοξος; ἴδε οἶκος ἀείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τῆς Θεόπαιδος, Ἐσθὴς τιμία τῇ χάριτι. προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἱλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι. καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ, Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἁγίαν Κατάθεσιν, τῆς Ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἑορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραινόμενοι, ὅτι τῇ Πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ἀπολυτίκιον. ... τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος, β'.
... καθάραντες καὶ νῦν.

Ζήτει τῇ χθὲς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾨδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Ὤφθης διαυγεία τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ λίθος διαυγὴς, τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήσας Ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς Πίστεως στεῤῥῶς, καὶ τρέψας τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος. διό σε πίστει δοξάζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Θύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης Ἀθλητὰ, γαλήνης, μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, καὶ δόξης, μὴ ῥεούσης ἀξιούμενος. Μάρτυς θεόφρον Ὑάκινθε, διαπαντὸς εὐφραινόμενος· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Πέλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεὸν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ. ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφὲ, δεικνύει, καὶ δοξάζει σε Ὑάκινθε, σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἑκάστοτε. καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόκειται. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως ἀνανεύουσα ψυχή; καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῇ, ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἁγνὴ, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα, ὁ π... τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ τὸν διαυγῆ Μάρτυρα αἰνέσω λίθον.

ᾨδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σὲ τὸν διαυγέα μαρτυρικῇ, πολύτιμον λίθον, γεγονότα θείου ναοῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν σῶν ἐπαίνων γενήσεσθαι.

Ἐπίγειον δόξαν καταλιπὼν, Οὐράνιον κλέος, ἐκληρώσω διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότῃ τῶν ... των, στεφανηφόρε Μάρτυς ἔνδοξε.

Τὸ τῆς ἡλικίας νεανικὸν, καὶ τῆς διανοίας, τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος. Θεοτοκίον.

Ὁ Πάντων τῶν ὄντων Δημιουργὸς, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ γαστρί, σκηνώσας σαρκοῦται Θεομῆτορ, τὸ καθ' ἡμᾶς δημιουργούμενος.

ᾨδὴ, γ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθισάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὤφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμὼν ἔφθασας, μαρτυρικῶς, ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάῤῥησιν.

Θεοτοκίον.

Ἔθιμον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἄνοδον, τοὺς ἀσεβῶς, Κεχαριτωμένη, Θεοτόκον φρονοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἕτερος. Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείοις, τοῖς οὐρανίοις γέγονας Ὑάκινθε, τοὺς προσκυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Μάρτυς εὔδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πανάγνε, Παρθενομῆτορ, ἡ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ πλημμελήσαντα, Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἀποκάθαρον, πρεσβείαις σου τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, Μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀθλητὴς ἐννομώτατος, πόνοις ἀσεβείας ἐγγυμνασάμενος, ἀναδέδειξαι Πανόλβιε, τῶν Τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος.

Ὑακίνθινον στέφανον, οὐρανοβαφῆ Θεόφρον δεξάμενος, συγχορείαν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος.

Ἐγηθότι φρονήματι, τὸν τῆς ἀσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν Τύραννον διήλεγξας, ἀηττήτῳ γνώμῃ δυναμούμενος. Θεοτ.

Ἡ Θεὸν Παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριστε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τὸν Τύραννον ἤλεγξας, Ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον παρὰ Θεοῦ ἐνδυσάμενος.

Ἀθάνατον ἐκτήσω τὴν εὔκλειαν, Στεφηφόρε· θάνατον ἑκούσιον, διὰ Χριστὸν προσηκάμενος. Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν πρεσβείαις σου Πάναγνε, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ οἱ σέβοντες τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ταῖς στρεβλαῖς τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ Πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὸν νοῦν κραταιούμενος, ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν Ἀθλοθέτην, ἀνενδότως ἐπειγόμενος.

Ὑάκινθος ὡς φαιδρός, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαίδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτόν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας Πανἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τ[οῦ] ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β΄. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν Πίστιν σου Χριστὲ κεκτημένος ὁ Μάρτυς σου, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδὲμ τιμιώτερος γέγονε. τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ἀφανίσας, παῤῥησίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη, τῇ δόξῃ σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ὑπὲρ πολλοὺς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας, τὸν τῆς Πόλεως ἡμῶν προϊστάμενον. ὃς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παῤῥησίαν ὁπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτόν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνος Χριστὲ πολυέλεος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Γ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου.

Στ. Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ὑάκινθος ὡς λίθος,
Λαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ῥοῆς τῶν αἱμάτων.

Ἐν τρίτῃ Ὑάκινθον κτεῖνε λιμὸς τυφθέντα.

Οὗτος Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, τῇ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, τύπτεται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται. ἔνθα μεθ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγχάνων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΟΥ̓͂τος Πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισιάριος τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, βασιλεύοντος Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακόδοξος ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον ἕξειν, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται· ἀλλ᾿ οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπώνατο. οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος, πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθεῖλε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἀνέταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου καὶ τῆς κατ᾿ ἐκεῖνον λῃστρικῆς Συνόδου καθαιρεθέντος, καὶ ἐγκυκλίοις ἐπιστολαῖς, πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθεματίσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἱρέσεων προτρεπόμενος. καὶ ὀρθοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἀναιρεῖται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἁγιώτατον Γεννάδιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, καὶ Θεοδότης, Διομήδους, Εὐλαμπίου, Ἀσκληπιοδότου, καὶ Γολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ΑΥ̓τοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδήλως τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, τρυφὴν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας Παμμάκαρ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενος, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΙΕρώτατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἁγιώτατον, προσήνεγκας Θεόφρον, ψυχῆς εἰλικρινείᾳ, καὶ νοὸς καθαρότητι, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτ.

ΗΕρμονῆς τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸν Ἁγνὴ τεκοῦσα.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ΕΚ χαλεπῆς σειρώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατήντησας, Ἁγίων ὀψόμενος, φωταυγεῖς λαμπρότητας, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων ἐποπτεύων χορείας, Θεῷ παριστάμενος, καὶ βοῶσας ἀπαύστως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥ̓ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, Ἀθλητὰ μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικοῖς κεκοσμημένος στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΩΣ εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγὴς ὡς Ὑάκινθος, ὡς ὡραιοτάτη, ἁλουργὶς ἐκόσμησας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, ταῖς μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς ὡραΐσας, ἀπαύστως ἀνακράζων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

ΛὈγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι᾿ οὗ λελυτρώμεθα, φθοροποιοῦ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιὸν ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα. διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως· δοξάζομεν Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

ΣΕ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις θεολογίαις μεγαλύνομεν.

ΙΛεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου, τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· δι᾿ ὧν τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην κατήργησας, τὸν δὲ λόγον τῆς εὐσεβείας διετράνωσας.

ΘΕαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, οὐρανοβαφὴς Ὑάκινθος, κεχρισμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας, καὶ Πίστεως, καὶ στεφάνῳ μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος.

ΟΛος ἐχρημάτισας, Θεοῦ πανίερον δοχεῖον. σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἡγίασεν, ἀνένδοτος ἔνστασις, πρὸς τυραννικὴν παραφοράν, καὶ παρρησίαν γενομένην. διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

ΝΕκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἁμαρτίαν· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως Ζωῆς, τῆς

γεγεννημένης ἐκ γαστρός σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Δʹ.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. δʹ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν τῶν παθημάτων, ἀμαυροῦντα τὰς ὁρμάς· λειτουργὸν ἱερουργοῦντα, Εὐαγγέλιον Χριστοῦ· κιθάραν, μελῳδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος· κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα. νέον Δαβὶδ γνωριζόμενον, τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης Σοφέ. Ὅμοιον.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσείπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων τῶν Ἁγίων ἀψευδῆ· ἀλάπτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος. ὑφηγητὴν ἀκριβέστατον. δογματιστὴν ἀληθέστατον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; τῶν Ἁγίων Ἱεροσολύμων βλάστημα τερπνόν· τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν. τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν Κόσμον, φρυκτωρίαις καταυγάζοντα. Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ ἑσπέρια. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως, ἀνανεύουσα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἁγνή, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἄρνα ἡ Ἀμνάς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ Ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δʹ.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας· λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. καὶ τῆς Ὀκτωήχου. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν.

Ὠδὴ αʹ. ἦχος πλ. αʹ. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότῃ, δι' ἀρετῆς ἡτοίμασας, φαιδρὸν καταγώγιον Θεοφάντορ. ὅθεν ὤφθης καὶ θεῖον ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινύραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὑμνολογῶν ἐφαίδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνηχούμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ Θεογράφῳ, σοφῶς πειθόμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ᾄδων ᾄσματα θεῖα Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, καὶ ἄληκτος γλυκασμός, ὁ Υἱός καὶ Θεός σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Πανάμωμε· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἰθύνας δι' ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἑνούμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, καταλαμπρύνων μελῳδήμασι, θεῖον θησαυρὸν ἀρυόμενος.

Σοφίας τῆς Οὐρανίου γέγονας ἔμπλεως. τῆς ψυχῆς γὰρ στόμα πλατύνας Ὅσιε, πᾶσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀκηρύγματος, ὡς ἱερουργὸς ἱερώτατος. Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με νῦν, δυσώπει σε Μήτηρ Θεοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλάς, πάσας

ξαλαφθῆναι, τὴν ἁμαρτίαν ἣ τὸν αἴροντα, Κόσμε παραδόξως κυήσασα.
Ὁ Εἱρμὸς. Ὀπήξας ἐπ᾿ οὐδενός.
Κα. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν θείῳ φωτὶ, ἐξηρεύξω δογμάτων φωτοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισας· γεγονὼς δὲ θεῖον, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυπάτοις φθόγγοις, ἡδύνας ἑκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, ἐν ὑμνῳδίαις ἐκήρυξας, Ἀνδρέα πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ὁ λόγος σου τῷ βίῳ κοσμούμενος, θεολογίας ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθη Θεσπέσιε, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανώτατα.

Μὴ πρᾶξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος σοφὲ, καὶ θεωρία χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγῖδι, Ἀνδρέα θεηγόρε διέπρεψας.

Ὡς θεῖος Ἱεράρχης πανόλβιε, ποιμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἀνδρέα τῆς ἀνδρείας φερώνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον ἀῤῥήτως, σαφῶς ἐδείκνυς κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων Σοφέ. Θκίον.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί· καὶ πρὶν ὠδινῆσαι ἔτεκες· καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῦν οἱ σεμνυνόμενοι, τοῖς σοῖς διδάγμασι, μελῳδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ᾀδόμενοι, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Μέγιστε λαμπρυνόμενος, τοῦ Θείου Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χοροστασίας, παναγίως ᾔνεσας. μεθ᾿ ὧν νῦν ἀγάλλῃ, Ἀνδρέα παμμακάριστε.

Νῦν οὐ δι᾿ αἰσθήσεων, φθαρτῶν τοῦ σώματος, οὐ φαντασίαις ὁρᾷς τὰ θεῖα· νοερῶς δὲ Πάνσοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, εὐφραινόμενος τῷ κρείττονι. Θεοτοκίον.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων, νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς ἀξιωθήσεσθαι.

Ὠδὴ ϛ΄. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Ἡρώδων ἤλεγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῷ. τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γὰρ ἐτράνωσας, παναληθῶς, Ἱερομύστα προσκύνησιν.

Ἱερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ ἔνδοξε ζωήν. τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας, καὶ πρὸς ζωὴν, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντες οἱ Πιστοὶ, εὐσεβῶς ἡδόμενοι ἀγάλλονται, αἱρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι. Θεοτοκίον.

Ὁλικῶς σεσάρκωμαι, ὁ ἀνάρχως λάμψας ἐκ Πατρὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως Πανάμωμε, τῆς διὰ σοῦ, γεγο[illegible]ῆς Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμὸς. Μαινομένῳ [illegible]δωνι.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τ[illegible]νω ζητῶν.

Σάλπιγξ τρανῶς, τὰ θεῖα μελῳδήματα, ἐδείχθης φωστὴρ, τῷ Κόσμῳ τηλαυγέ-

γατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα Ὅσιε. ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχ. Λιπὼν βίον πρόσκαιρον Ἀνδρέας πάλαι,
Ζῶντα καταλέλοιπεν ἀρετῆς βίον.
Τῇ δὲ τετάρτῃ Ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν εἷλε.

Οὗτος ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ ὥρμητο. ἐκ θεοφιλῶν γονέων φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδίδοται μάθησιν. οὗτος Θεοδώρου Πατριαρχοῦντος τῆς Ἁγίας Πόλεως, Κληρικὸς κείρεται, καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται. καὶ συγκροτηθείσης Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐτοῦ στέλλεται τοῖς πραχθεῖσι συνευδοκῆσαι. διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνῶσίν τε καὶ ἀρετὴν Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται. καὶ μετ᾽ ὀλίγον, ὀρφανοτρόφος. εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. καὶ ἔν τινι γενόμενος νήσῳ, καλουμένῃ Ἱερισσῷ τῇ πλησίον Μιτυλήνης, καταλύει τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Καὶ ἄθλησις, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου, καὶ Δονάτου Ἐπισκόπου Λιβύης. καὶ Μαρίας τῆς Μητρὸς, τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἵνα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἁγίων Ὅσιε, θεάσῃ ἐν πνεύματι, τοῖς ἔργοις λαμπρότατα, τὸν βίον ἐρρύθμισας, τοὺς πάντας ἐκδιδάσκων, ἀνυμνεῖν τὸν Ζωοδότην.

Ἡ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται, φωστῆρα πολύφωτον, τῷ Κόσμῳ προπέμψαντα, σὲ Μάκαρ μελῳδοῦντα. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, Ἀσωμάτων τάγματι, ἐζήλωσας Ὅσιε. ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφώνως ἀναμέλπεις· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναγνε, δι᾽ οἶκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἁγίας σου. ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προσεσκίρτησας, χορεὺς στησάμενος, πάντα τὰ ἔργα Χριστὸν βοῶν ὑμνεῖτε.

Ἆσμα τὸ καινὸν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὁσίων ἐκραύγαζες, τῷ Παντοκράτορι· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Νέμων ἀρετῇ, θεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἁγίων, τῶν πρὶν θαυμασωθέντων, καὶ πλειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν ἁγνὴν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθέοις ᾄσμασι· χαῖρε Παρθένε, δι᾽ ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνθρώπων, ὑπερευλογημένη.

Ὠδὴ θ΄. Ἠσαΐα χόρευε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, διὰ πάσης ἔδραμε τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνὸν, καὶ εἰλικρινὲς, Ἀνδρέα μακάριε. διὸ Χριστὸς, ὁ Παμβασιλεὺς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Ἐν εὐώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης τρισλαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγὲ, τῶν ὑπερφυῶν, τοὺς πόθῳ πληροῦντάς σου, τὴν ἱερὰν, μνήμην ἱερῶς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων διαφύλαττε.

Ἀσωμάτων τάξεσι, συνευφραίνῃ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ γῆς, βίον ἀκλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς, Πίστεως φανεὶς, κῆρυξ πανάριστος, Θεορρῆμον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρμὴν, τεκοῦσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, Ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἣ προσβαλὼν, στόματι πικρῷ, ᾅδης κατήργηται, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ε΄.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἦχος β΄.

Ποίοις, εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίων, εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ ἐνθυσμένῳ ταῖς χάρισι τῆς θεολαμποῦς φωτοχυσίας. τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὁρμάς· τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ διαλάμποντι τῆς ψυχῆς, αὐγάζοντος τοῦ Θεοῦ, τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ὅμοιον.

Ποίοις, οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἱέρακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θείαις· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄῤῥηκτον· τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον· τῆς τῶν ἠθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτῆς, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Ὅμοιον.

Ὄρθρος, ἀφανὴς Ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσὸς χαρισμάτων, τοὺς πάθει ἀχλύος τυφλώττοντας, ἕλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ Ἀθανάσιε θεόφρον, ὅθεν ὡς αὐξήσαντα τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἀνιάτων μωλώπων σηπεδόνας ξίφει τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Ἕτερα γ΄. προσόμοια, τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ χαρισμάτων ἔμπλεως γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος Ὅσιε. ᾧ στηριζόμενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐωδιάζων ψυχὰς τῶν πίστει σοι, προσερχομένων θεομακάριστε. ὅθεν βοῶμέν σοι· καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσιν, εὐφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμψεσιν, ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμπὰς ἐδείχθης πᾶσιν αὐγάζουσα, σωτηριώδεις ἀρετὰς πάντοτε. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἑορτάζομεν, θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἔνθεος ἡ ζωή σου, καὶ πανίερόν σου τὸ τέλος Πάτερ Ἀθανάσιε. ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Ὄρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἅγιε· δίδαξον τοῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ᾤκτειρας ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. ὅμως κἂν ὧδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, αὐτόσε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεὸν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ, ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, εἰ βούληται ὁ Προεστὼς, γίνεται Εἴσοδος.

Εἶτα τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ Ἀναγνώσματα Ὁσιακά.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον. ὑπὲρ Ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς Πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχαραγώγησε. τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεσιν, ἅσπερ ἀφθονωτάτους, οἷα κρουνοὺς ἀπὸ χαλέων ἐπήγαζε· τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος, καὶ ἀμφότερα βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δὲ τὴν Ποίμνην φρούρησον, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β΄. Τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστὴν, τὸν ἐπώνυμον τῆς Ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην· τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ

ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβών, τὴν μὲν τοῦ Κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην· ἦρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον. καὶ τὰ στίφη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον. τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμών, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθὲς, τῆς Τριάδος τῆς παντουργοῦ. ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος θεοπρεποῦς. ὅτι γήϊνος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβευτὴς ἡμῖν γίνεται. ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ἦχος δ'.

Ἐξέστησε Νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύμαστα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσεσι βιοτῆς. ὥσπερ γὰρ ἄσαρκος σχεδὸν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. γενεαὶ γοῦν σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν ἀσεβῶν. ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία Ποίμνη, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα. ἣν ἀνέδειξας ὡς Πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνήν. ἣν οἰκητήριον στίφους Μοναζόντων εὐπρεπὲς κατέστησας. ἣ καθάπερ ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίοις, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις, καὶ ταῖς λιταῖς Ἀθανάσιε, καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ πεπληροφορεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. ἡ χαρὰ γὰρ τοῦ Πνεύματος πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ Θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ Παμβασιλέως, τὸν γνήσιον οἰκέτην. τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος Θείᾳ πανοπλίᾳ τροπωσάμενον. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρετῆς ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμαντικῆς εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον. τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίνουν. ἐν πράξεσιν ὑπερνεφῆ. ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάρρουν. τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων. τὸν ἑδραστῆρα τῶν κλονουμένων. τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενέσι συμπαθέστατον. Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν· Πατέρων κοινωνὲ Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν διαπαντὸς ἡμῶν Πάτερ καὶ σῶσον τὴν Ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην, ἁπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, ἦχος πλ. α'.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις, Ἀθανάσιε Ὅσιε. τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεὶς καθαρώτατος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε. ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστὸν ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγὸς, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος. παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, ὑποστὰς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν. τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν. ἣν καὶ περιεζωσμένος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν,

Χρι-

Χριστὸν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, τὴν ἐν τῷ Ἄθωνι ὤφθης, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρώντων συνηγμένος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν, τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες Θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστὸν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβείαν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες· χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτὴρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ δᾳδουχῶν τὴν σύμπασαν ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι. χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης, καὶ πάντων Πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον, ἦχος γ'.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος πρὸς ἀοράτους συμπλοκὰς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστός σε ἠμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ εἷς. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀθανάσιον ὑμνῶ, ἀρετὴν ἐπαινέτω. Ἀμήν.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀθανασίας γεγονὼς ἐπώνυμος, μετὰ τὸν βίον πελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὤφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταστὰς τῶν προσκαίρων. ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῆ ἐξ ἁπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὁλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ᾄδω σοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῇ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον. οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ἀρδευτικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, Πάτερ κατάρδευσον, Λαμπαδὲ θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε ἔμπνευσον Ὅσιε.

Ὑπὸ τὸν Σταυρὸν, Πάτερ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ διὰ σὲ τὴν Σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπείνωσας τοῦτον. καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διάδημα.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα Πόλιν, παραγίνῃ Ἀθανάσιε

Πάτερ· καὶ ὡς μέλιττα σοφὴ, καὶ μελουργὸς τὰ κηρία, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ἑστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὁλκάδα, κυβερνήσας ἀσφαλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν, ποντοπορείαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρός σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Ἄλλος. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ἡσυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις κρυπτόμενος, χάριν Θεϊκὴν ἐκομίσω, Θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις, μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Ἐγκρατείᾳ συνέζησας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, θεόφρον διέφυγες.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἡ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐυ τῷ λόγῳ σου Κύριε, οὐρανοὺς ἐστερέωσας, σὺ καὶ τὴν ἐμὴν ἐν τῇ Πίστει, καρδίαν στερέωσον.

Κα. ἦχ. πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνὰ, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ Ἀθανάσιε, καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, Σταυρὸν τοῦ Κυρίου σου, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας. ὅθεν καὶ Ποιμένα, σὲ ψυχῶν προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος. θεοφόρε μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

ᾨδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ, Κύριος.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἤνυσας ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥᾳδιουργίας, ἀσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἑλόμενος.

Ὑπεισελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἁγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὅρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκὼν Ἀθανάσιε.

Μετεσχηκὼς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατε, τὸ προσφυὲς καὶ λυσιτελοῦν, ἑκάστου διείλες, δικαιοσύνῃ φραττόμενος, φρονήσει ταπεινώσει, συνέσει καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Νοητοῖς φρικτῶς, Χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὥσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἁγνὴ, ᾤκησε νηδὺν, καὶ σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὁσίοις, Ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐωδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μῦρα βρύεις Θεόπνευστε.

Φανεροῦσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τοῦ Πάτερ, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορὸν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ τὰς ῥώσεις ἀνευφημοῦντές σε. Θε.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν, ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ᾨδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὤφθης ὥσπερ μαγνήτης, ἕλκων τῇ γλυκύτητι Πάτερ τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, καὶ ἀκρόασιν τῶν παραινέσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὁρᾷν καὶ βλέπων, τὸ σεπτὸν καὶ χαρίεν σου πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπείκων, καὶ ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ Ποιήσαντος, νομοθέτης ὤφθης, Μοναστῶν καὶ κανὼν ἀκριβέστατος, παιδευτὴς ἀφρόνων, καὶ ὁδηγὸς πεπλανημένων, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει Ἀοίδιμε.

Ἀρετῶν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέλων, ἱερὸν καὶ τερπνὸν φροντιστήριον, ἐδομήσω πᾶσαν, διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, προσφυῆ Μοναστοῖς ἐκτιθέμενος. Δόξα.

Ῥητορεύων οὐ σθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σε μέλπειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὖσαν, Χερουβὶμ καὶ ἁπάσης τῆς Κτίσεως. διὸ σὺν τῷ Θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς, λαμπαδουχούμενος ἀεὶ ἤστραψας, φωτισμὸν, αἴγλην ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς Πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὅσιε.

Κλήσει κατάλληλον, πρᾶξιν δεικνύμενος λαμπὰς πέφυκας, τῷ θεϊκῷ, προσαναπτομένη, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἡδύπνοον, ἐξ ἀενάων θησαυρῶν Ὅσιε, τῶν Θεϊκῶν, πηγὴν ἀναβλύζας, διώκειν τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐνέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, Κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, νηστείαις καὶ δάκρυσι, προσευχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν Μοναστῶν ἀρχηγὸς, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ τύπος καὶ χαρακτὴρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγώγια.

Ἡδὺς εὐθὺς καὶ χρηστὸς, ἐπιεικής τε καὶ μέτριος, εὐπρόσιτος προσηνὴς, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς καὶ εὔσπλαγχνος, ἱλαρὸς τοῖς τρόποις, χριστομίμητος τοῖς ἤθεσι. Δόξα.

Νέος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανεὶς κατεσκεύασας, οἷά περ ἄλλην σκηνὴν, μάνδραν Πανσεβάσμιε. ἣν καὶ ὑπερηύξησας, πόνοις καὶ ἱδρῶσι, καὶ ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸν τοῦ βίου κλυδώνιον, αὔραις Θείου Πνεύματος οἰακιζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας. τὴν γὰρ Ἠλιοὺ ἐξεικόνισας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὅσιε, καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Ὁ βυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων μακάριε ὄλεθρος, καὶ φωτισμὸς τῆς Ποίμνης σου, τῆς ἀεί σε τιμώσης Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ Αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν ἀΰλων οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ πρακτικὸν ὑφηγητὴν παναληθέστατον, ἀνακράζει σοι ἡ Ποίμνη σου Θεόρρημον· μὴ ἐλλίπῃς ἱκετεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε. Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν τὴν κλῆσιν εἰληφὼς παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκληρώσω. μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσώματον βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος. διό σε εὐφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν Μοναζόντων τὸ κλέος,
Χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.
Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀείδηλον γνώρισμα,
Χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.
Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς,
Χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.
Χαίροις νοὸς ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων,
Χαίροις πᾶσαν τὴν Κτίσιν εὐσεβῶς διαθροίσας.
Χαίροις, δι' οὗ ἠχρειώθησαν δαίμονες,
Χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.
Χαίροις Σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων·
Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ε'. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχ. Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων,
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος εὔθετον τέλος.
Ἀθανασίῳ καὶ μαθητῶν ἐξάδι,
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.
Κἂν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
Ἀλλ' ὑπερέχει καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.
Πέμπτῃ δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστυ θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς Οἰκουμένης ἀστήρ, Πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, Γεννήτορας δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ φιλοθέων. ἀλλ' ὁ μὲν Πατήρ, ἐξ Ἀντιοχείας εἷλκε τὸ γένος, ἡ δὲ Μήτηρ, θρέμμα καὶ αὐτὴ τῆς Ἀντιοχέων ἐτύγχανε. τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἐσχηκώς, καὶ τοιᾶσδε ῥιζουχίας εὐγενοῦς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρποῦται καὶ τὴν ἀναγωγήν, καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθὺς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. ὧν εἰς γεῦσιν ἐλθών, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται, καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως. μέντοιγε καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβών, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπιπλᾶται. τὸ μέν, ὑφ' ἑτέρων αὐτὸς διδαχθείς, τὸ δέ, καὶ διδάξας συχνούς. νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολιὸν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης ἐνθύμως ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος. ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. ὄρος δέ ἐστιν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπρόσοδον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχων Μιχαὴλ τὸν Μαλεΐνον ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ Μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστήν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτόν, πρὸς Οὐράνιον πολιτείαν ἰθύνοντα. οἷς συγκαταλεγεὶς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλῆσιν ἀναλαβὼν (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον) πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις ὑπερεβάλλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κατατρύχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν Οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν. ἐντεῦθεν διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμήν, ἐπὶ τὸν Ἄθω μεταχωρεῖ. Ὄρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν, ὑψηλόν τε καὶ ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διήκον, αὐχήν τις ὑπόστενος. ἔνθα Γέροντί τινι μαθητεύσας τὴν ὑποταγὴν ἐν μετεώρῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικοὺς ἱδρῶτας ἐκχέει. ἐκεῖθεν ἀπάρας κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος ὄρους ἐπιδημεῖ. καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ στρατηγίαις, καὶ ἐν τῇ Βασιλείᾳ διαλάμψαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, Ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο. Κελλία τε πλεῖστα καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν εἰς διαίτας καταγωγὰς ἀδελφῶν. καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μὴ δ' αὐτῆς τῆς Μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπείγετο. ὁ μὲν οὖν αὐτὴν συγκλείσων τὸ ἔργον, τὸ δὲ κατασπασθέν, σὺν ἑτέροις ἓξ τὸν ἀοίδιμον καταχώννυσιν. οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκευος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργὸς θαυματουργιῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς καὶ ἔργοις καὶ προοράσεσι παραδοξασθείς. ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. βυθισθέντας τε κατὰ θάλατταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηΐ. καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίῳ περιτεθέντι, ὃ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐμβέβαπτο, ἀνίσταταί τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. πλεῖστά τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχ. Λαμπάδα θείων ἀρετῶν ἅψας Μάκαρ,
Λαμπαδὲ χαίρων, εἰς χαρὰν νῦν εἰσέδυς.

Οὗτος, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδούς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην Ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις κατεζοφωθέντας, ἐφώτισεν. οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιών, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε.

καὶ

καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀεννάως τοῖς αἰτοῦσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ, καὶ ἅγιον κατάκειται Λείψανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἁγνῆς.

Στίχ. Ἁγνὴν λάγνοι ῥίψαντες εἰς οἶκον σκότους,
Πάμφωτον αὐτῇ προὐξένησαν οἰκίαν.

Αὕτη, τὸν τρόπον τῷ ὀνόματι κατάλληλον ἔχουσα, πολλὰς τῶν ἀκολάστων γυναικῶν, ἀπέχεσθαι τῶν πονηρῶν ἔπειθε πράξεων, καὶ πιστεύειν εἰς Χριστὸν Κύριον, διὸ προσάγεται τῷ Ἄρχοντι, καὶ πορνοβοσκῷ τινι ἐκδίδοται. ἣ, τὴν ὁρμὴν τῶν πρὸς αὐτὴν ἐρχομένων ἀκολάστων, εὐχῇ χαλινοῦσα, ἄχραντος ἔμεινεν. εἷς δέ τις θρασύτερον αὐτῇ ἐπιμανείς, τελείως ἐνεκρώθη, καὶ τοῖς ταύτης ποσὶν ἐῤῥίφη. ὡς δὲ τοῦτο ἔγνω ὁ Ἄρχων, μετάκλητον αὐτὴν ποιησάμενος, ἐγεῖραι τὸν τεθνεῶτα ᾐτήσατο. οὗ γενομένου, γοητείας καὶ ἐπαοιδίας ἐγκλήματι περιάπτεται. διὸ, πυρὶ παραδοθεῖσα, ἐν αὐτῷ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Καὶ ἄθλησις, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυπρίλλης.

Στίχ. Βότρυς κυπρίζων ἡ Κυπρίλλα Κυρίῳ,
Ἐξ αἱμάτων στάζουσα οἰνανθοσμίαν.

Ἥτις, πατέρων ὑπάρχουσα εὐσεβῶν, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην, ἀνδρὶ συνῴκησεν, ἐπὶ δυσὶν ἔτεσιν. οὗ ἐξ Ἀνθρώπων γενομένου, πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο, θεραπευθῆναι τὸ τῆς κεφαλῆς ἄλγος ἐξαιτουμένη, ἐν φυλακῇ αὐτοῦ ὄντος ἐγκεκλεισμένου. οὗ τυχοῦσα, τὴν λοιπὸν διακονοῦσα τούτῳ, σὺν Λουκίᾳ, καὶ Ἀρόᾳ. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν, διαβάλλονται Διγνιανῷ τῷ Ἡγεμόνι. ᾧ παραστᾶσαι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσασαι, ἄνθρακας πυρὸς ἡ Κυπρίλλα, καὶ λιβανωτὸν δέχεται. καταφλεχθεῖσα δὲ τοὺς δακτύλους καὶ τὸν βραχίονα, ἀναρτᾶται ἐπὶ ξύλου καὶ ξέεται. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πληγῶν, αἷμα, ἀπὸ δὲ τῶν μαστῶν, γάλα ποταμηδὸν ῥεύσασα, ἐξ ὧν λιποψυχήσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. κελεύσαντος δὲ τοῦ Ἡγεμόνος, θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, ἄσματα λίαν ἡδύτατα αὐτῇ προσκομισασῶν. εὐθέως δὲ ἀνέβλυσεν ὕπερθεν τοῦ τάφου αὐτῆς, ἰαματηφόρος τις δρόσος, παντοίων παθῶν ἀλέξημα.

Καὶ ἄθλησις, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλέως, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σκυθοπόλει μαρτυρησάντων.

Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ὁσίας Μάρθας Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Αὕτη πᾶσαν ἀρετῆς ἰδέαν μετιοῦσα, ἐν τε ἀσκήσει, καὶ τῇ πρὸς τοὺς δεομένους φιλοφροσύνῃ, καὶ πολλὴν πίστιν πρὸς τὴν Θεομήτορα ἔχουσα· καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος ἐκδημίας τῶν ἀποκειμένων αὐτῇ αἰωνίων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν, παρ᾽ αὐτῆς ἐμυήθη, καὶ τῶν ἐνθένδε μεταστᾶσα, τοὺς προσεδρεύοντας αὐτῆς τῷ ἁγίῳ Λειψάνῳ, χαρᾶς ἐνέπλησεν ἐπιφανεῖσα, καὶ χαίρειν εἶπε μεγάλην παρὰ Θεῷ λαβεῖν, οὐ διὰ τὸν Υἱὸν, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν Κύριον ὑπομεῖναί τε, καὶ ἐν φωτὶ καὶ χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ τὴν διαγωγὴν ἔχειν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν Κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ καὶ εἰς περίδοξον, ἔφθασαν ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, ὡς περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης προνοητὴς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα παραμυθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ Διδάσκαλον.

Ἀστέρα παγκόσμιον, καὶ Μοναζόντων φωστῆρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἁμαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην καὶ πρέσβιν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν σε Πανσεβάσμιε. Θεοτ.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς θεράπων τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν Θεογεννῆτορ, τούτου τὸν τίμιον Σταυρὸν λαβὼν ἠκολούθησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἴχνεσιν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Τὰς βραζούσας καμίνους, τῶν παθῶν κατασβέσας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, Μα-

κά-

κάειε ἐβόας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει μελῳδούντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πρᾶος τῇ καρδίᾳ, ὑψηλὸς πολιτείᾳ, καὶ ἐν θαύμασι Πάτερ, ἐδείχθης ἀναμέλπων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔθνη φωτίσας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχὰς Ἀθανάσιε, καὶ τὰς ἐξουσίας τὰς τοῦ σκότους μέγιστος, Διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, τὰς ἐπιβουλὰς καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον φυλάττων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιὼν τὸ πολίτευμα, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανεὶς τῇ διαγωγῇ, καὶ τὴν πολιτείαν ἐκπλήττων τὴν ἐκείνων. μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ἐν συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν, καὶ τὴν τῶν Λειψάνων σου τιμῶμεν λάρνακα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰτούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς καὶ χαρμοσύνως, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἠλιοὺ τὸ πρότερον, τὸ Καρμήλιον ᾤκησεν· οὕτω καὶ αὐτὸς τῷ ὄρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνεῖναι Θεῷ. καὶ θεαρχικαῖς, καταυγασθεὶς θεωρίαις, θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβεροῖς Πάτερ θεόφρον, ἀγνοοῦσιν, ἐγνώσθης, καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης, Παμμάκαρ κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χαίρειν ἀέναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ, καὶ διασώζεις ἡμᾶς, κινδύνων καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοίᾳ καθαρᾷ ἐπολιτεύσω. καὶ Ἀγγέλοις συνώφθης, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς Μονογενῆ, γεννηθέντα θεϊκῶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἁγνείαν σωφροσύνην καὶ καθαράν, πολιτείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγὴν, ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, πεπλεκὼς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς Οὐρανίους διατριβάς, καὶ πᾶσι συναγάλλῃ, Ὁσίοις καὶ Δικαίοις, καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, καὶ μέλεσι, τοῖς ἑαυτοῦ, διὰ θεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δοξάσας ἔνδοξος, ὤφθης καὶ περίβλεπτος πανταχοῦ, ἐγνώσθη Θεοφόρε. τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, αἰδεῖσθαι λίαν καὶ πολέμιος.

Ἡνώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὁσίων χοροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς, πᾶσι συγχορείας μετεσχηκώς, τῆς ἀληθοῦς θεώσεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς. μεθ' ὧν ὑπὲρ τῆς Ποίμνης, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἡγιασμένον χωρητικὸν, τοῦ ἑνὸς τῆς Τριάδος ὑπάρχουσαν, ναὸν σεμνὴ, Δέσποινα θεράπων σὸς εὐαγὴς, Σεμνεῖον Ἀθανάσιος, ἤγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμήν. ἐν ᾧ ἀκαταπαύστως, μὴ παύσῃ δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱερῶς, λαμπαδουχίαν τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδεῖ θεοφόρε, Πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν, τῶν Λειψάνων σου θήκην, πηγάζουσαν ἰάματα.

Ἀσκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασώζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, παμμάκαρ θεοφόρε Λαμπαδέ, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν Οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φῆσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι. καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς τηλαυγὴς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων, Ἑῴας φαεσφόρος, καὶ Ἑσπερίου, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου Κυρίῳ. Θεοτοκίον.

Παναλλαγῆς Παντάνασσα ἱκεσίαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν Ποίμνην σου ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότητος, διαπαντὸς σὲ ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. β΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν, ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ παιδὸς ὁ θεράπων σου, πηγὴν θαυμάτων, καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας πνεύματα. οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος. Ὅμοιον.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δεδώρηται. ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε. συνεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ. Ὅμοιον.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστήρ, τῶν Ποιμένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε. χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγή. χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον. χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε διακρίσεως. χαῖρε κανὼν ἀρετῶν ἀθόλωτε, καὶ στήλη ἔμψυχε.

Διαπρέποντες τὸ α΄. Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον, ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα. ὃς καὶ τὴν Ποίμνην συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο ἅπαντα. ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει ἅπασαν εἰς Ὁσίους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου. Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ Ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων παμμάκαρ, καὶ καταυγάζουσα Πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. αὐτὴν οὖν ἑορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Ὅμοιον.

Ἄγγελος ἐπίγειος, ὥσπερ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σου, μαραίνας πανόλβιε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, ταῖς θείαις Πάτερ ἐπαυξόμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ὅθεν ὄντως προσήγγισας, ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀκρώρειαν. Ὅμοιον.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, Ὁσιόφρον θεσπέσιε, ἡνίκα ὁ θίασος, τῶν Ἁγίων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον. ὥσπερ γὰρ Ἥλιος σοφέ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξαναπέτταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οὗ τέλους πετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσης ἁμαρτίας, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ

τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔφερες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεὼν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ πέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω τὸν Υἱὸν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ψαλμ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παῤῥησίᾳ πολλῇ παριστάμενος.

Ἔρωτι Πάτερ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀποκρουσάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας.

Αἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰσδεξάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ καλοῦντι Σισώη Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στεῤῥῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀταπείνωτον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἐξιώθησας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν Ἔνδοξε, ἰχνηλατῶν. ὅθεν αὐτὸς ὢν σοι, καὶ νεκροὺς χάριν δίδωσι. Θεοτοκίον.

Χῶρον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἁγνὴ τράπεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθ. ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ, ἐνέκρωσας σοφὲ, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ. διὸ ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξόμενος ἄριστα, Πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν Οὐράνιον τρίβον, καὶ παρίστασαι, ἀεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώη Πάτερ ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοῦ σε καὶ τροφὸν, καὶ Μητέρα ἐκάλει, ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος Κήρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, ἐγνωκὼς διὰ Πνεύματος. καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἐδείκνυ δακτύλῳ, Κόσμου αἴροντα, τὰς ἁμαρτίας Παρθένε, προσλήψει τοῦ χείρονος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπομβρίᾳ τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοὺς θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμῶν ἀποκαθαίροντας, τοὺς ἐν πίστει μάκαρ σοὶ προσπίπτοντας.

Ὁλονυκτίοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκον ταύτην ἔδειξας.

Ἐν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων, καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζοντα μακάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον Ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε Πανάμωμε· ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς Τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, Θεοφόρε, νεκροὺς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε, Παρθένε τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανολεθρίαν διέφυγες, ἐγκράτειαν προσλαβὼν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεός σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατέδειξε διαβήματα. ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σοφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ' ὄφεων, καὶ σκορπίων κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, Θεὸς σαφῶς ἐσχηματίσας, τῇ πρὸς τὸ φῶς ὁλικῇ, στοργῇ φῶς γεγένησαι, Ἄγγελος ἐπίγειος, θεοφόρε Πάτερ, καὶ Οὐράνιός τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρόν, τῆς Παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου Παναμώμε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου.

Στίχ. Κάλλος Σισώης ἀστινὲς ψυχῆς ἔχων,
Ἀπῆλθε σῶος εἰς Οὐράνιον κλέος.

Βῆ δὲ Σισώης γῆθεν εἰς Οὐρανὸν ἔμφρων ἕκτῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ ἠκολούθησε. καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν τροπωσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀσκήσεως σκάμματα. ταπεινόφρων δὲ εἰς ἄκρον γενόμενος, νεκροὺς ἀνιστᾷν αὐτῷ ἐδωρήσατο ὁ τῶν ὅλων Κύριος. ἐπεὶ οὖν Ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος, πρὸς τὴν ἄϋλον ζωὴν μετετάξατο, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναί, καὶ ἡ ἀΐδιος λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱλεούμενος.

Καὶ ἄθλησις, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος, Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ Ῥίξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

Αὕτη καταχεθεῖσα παρὰ τοῦ Ῥίξου, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, πολλῶν αὐτῇ βασάνων ἐπαπειλουμένων, μᾶλλον αὐτὸν πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένη Πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε Ἡγεμόνος τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀσίου Ἐπισκόπου Δυῤῥαχίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀγρικολάου Ἡγεμόνος. καταχεθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων τῆς Πόλεως, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ πεισθείς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἀγρικόλαον, καὶ τύπτεται χερσὶ μολυβδίναις καὶ βουνεύροις. ἐπιμείνων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, χρισθεὶς μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τάχους ἀνεσκολοπίσθη, ὥρᾳ θέρους Ἡλίου φλέγοντος, ὑπὸ μυιῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλούμενος ὁ μακάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχίππου, καὶ Φιλήμονος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρέως, Ἐπιμάχου, καὶ Ὀνησίμου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅλως τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδεξαι νοῒ κεκαθαρμένῳ, καὶ φωστὴρ τῶν Πιστῶν, βοώντων ἐσχημάτισας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θείῳ πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἁμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοητὸν μετῆλθες ἀνακράζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον βυθῷ ἁμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ ἐξάρπασον κακίας, ἵνα τὴν σὴν σῳζόμενος, μεγαλύνω προστασίαν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Διηνεκέσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσεσι, λύμην ἐκ ψυχῆς τὴν τῶν παθῶν ἐξέωσας, καὶ τῆς διανοίας σου τὸ ὀπτικὸν ἐκάθηρας. ὅθεν προορᾷν προφητικῶς ἠξιώθης, τὰ μέλλοντα Σισώη, εὐσεβῶς ἀναμέλπων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὅσιε, καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας, ἐντεῦθεν εἰς ἄϋλον, μετ᾽ εὐφροσύνης Πάτερ ζωήν, ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις. μεθ᾽ ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑλομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχήν μου καθάρισον, σοῦ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον ἱεραῖς ἐντεύξεσι· καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλωσίας λύτρωσαι, Πάτερ Θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα ψάλλω· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιασθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη ἁγνή· ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δέδεικται θαῦμα φοβερόν, κατ' αὐτὸν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, τοῦ σοῦ προσώπου Πάτερ ἀστράψαντος, ἡνίκα παρῆσαν χοροί, Ἁγίων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ τῷ ποιητῇ προσαγόμενοι.

Ταῖς θείαις Μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φανωτάταις ἐκεῖθεν λάμψεσι, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας, ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀχλυώδους τῶν παθῶν λύμης λύτρωσαι.

Γάμος ἄμεμπτος παντός, ἀπεχόμενος κακοῦ Πάτερ γέγονας, Ὅσιος ἄκακος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι. ἐπανεπαύσατο διό, Τριὰς τῇ καρδίᾳ σου, καὶ νῦν τρανώτερον, ἀπολαύσας τηλαυγῶς ἀξιάγαστε. Θτ.

Ἐξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐχ ὑπάρχει Πανάμωμε. τὴν ἐναντίαν γάρ, ὁδῶν τρίβων, σκότους πεπλήρωμαι. ἀλλ' ἡ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῖν ἀνατείλασα, φώτισον σῶσόν με, μὴ παρίδῃς με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ζ΄.

Τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. γ΄. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγῆ σε φωστῆρα, Πάτερ ἐπέγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, καταυγάζοντα Κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειοῦντα, τῆς πονηρᾶς, τῶν δαιμόνων συγχύσεως. τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἑορτάζομεν μακάριε. Ὅμοιον.

Περιφανὴς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ, Μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὁσίως ἠμφιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος. ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

Ὅμοιον.

Στύλῳ πυρὸς ὁρατῶς σε, Θεὸς ὡδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὅρμον ἀπαθείας, ὕδωρ τῇ σῇ, προσευχῇ δὲ ἀνέβλυσεν, καὶ ἀβλεποῦσι τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα γ΄. προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, Σταύρωσιν ἑκούσιον καταδεξάμενον, καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις, ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγῳ, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις. ὅθεν τὸν Οὐράνιον θάλαμον ᾤκησας. ἔνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε. Ὅμοιον.

Ῥίζης, εὐκλεοῦς Κυριακή, κλάδος ὡραιότατος ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας. ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σεβόμενοι, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χαίρειν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχύν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαράν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

Σταυ-

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΝ ξύλῳ τὴν Ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος β'.

ΕΝ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. ὢ παρθενία ναὸς Θεοῦ. ὢ Παρθενία Μαρτύρων δόξα. ὢ Παρθενία Ἀγγέλων συνόμιλε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΗν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

ΠΟνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, στένουσα δακρύουσα καὶ ὀλολύζουσα· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς, ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

ΤΟν φωτισμόν, τῆς θείας χάριτος Εὔδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, κατέλιπες, καὶ βίον, ἔσχες Οὐράνιον.

ΠΕριφανής, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος, κατὰ βαρβάρων ἔστησας, ἄπειρα τρόπαια· καὶ μονάσας ὁσίως, τὸ στῖφος τῶν δαιμόνων κατετραυμάτισας.

ἈΣκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, τῇ συμμαχίᾳ Ὅσιε, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον εἴληφας. Θεοτοκίον.

ΜΟνη Θεόν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη. ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστ.
Χαίρων κροτῶ σε Μάρτυς εὐσεβοφρόνως.
Ἰωσήφ. Ἦχος, καὶ Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

ΧΑρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀθλοφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν Κόσμον σου.

ΑἼγλῃ τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ εὔδοξος, Κυριακὴ Φιλάνθρωπε, σκότους διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

ἼΝα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσῃς θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω. διὸ τῆς ἀθανάτου δόξης ἠξίωσαι. Θεοτοκίον.

ΥΜνῶ Ἁγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα. ὃν ὁ ᾅδης θανέντα, βουλήσει ἑκουσίᾳ, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

ΤΑῖς σαῖς ἐπικαμφθεὶς Θεὸς δεήσεσι, χαρίσε, Προφήτου δεσμῶν ἀφῆκε, καὶ πορεύεσθαι εὐόδωσε, πρὸς ἐπίπονον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

ὉΣτύλῳ Ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, Παμμάκαρ διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στύλου σε πυρὸς ὁδηγεῖ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν. Θεοτοκίον.

ΧΡυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ στάμνον τὸ μάννα καὶ θεῖον ὄρος, καὶ παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομάζομεν. Ὁ αὐτός.

ὉΛόγος τοῦ Θεοῦ Ἁγνήν σε ἄφθορον, ὡς τῷ κάλλει Μάρτυς διαχθεῖσαν, ἑαυτῷ νύμφην προσήγαγεν, ἐρασθείς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

ΤΑ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον, ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια. διὰ τοῦτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

ὩΣ κλάδος ἱερὸς ὡραία πέφηνας, ἐκ ῥίζης, ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὡραίους ἤνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι. Θεοτοκίον.

ΣΟφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα, Παρθένε τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτείᾳ σου μόνη παναμώμητε. Ὁ Εἱρμός.

ΣΤερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ, νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν

φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν Ἀσωμάτων Θωμᾶ παμμακάριστε.

Καὶ τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὔοσμον, κοιλάσιν ἐξηνθήσας, Κυριακὴ τῷ Χριστῷ, Μαρτύρων πανεύφημε. λάμψεσιν ἐφωτίσθης, ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπελαύνουσα βλάβην. διὸ καὶ ἑορτάζομεν Μάρτυς τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ στεῖρα τὴν ἔλευσιν, προκαταδοῦσα τὴν σήν, καὶ σῶν ἀσπασμῶν φωνήν, ἐνηχηθεῖσα ὠσίν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἔνδοθεν ἐγνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε. ἐσκίρτα γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδύϊ. διὸ καὶ τοῦ ἐν γαστρί σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ε'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐγκρατείας ἐνέπρησας, θείῳ πυρί, ἀκάνθας ἁμαρτίας, καὶ θαυμάτων φέγγος Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν, ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτούσας κόρας, Μάκαρ διήνοιξας.

Ἑαυτὸν ἠλλοτρίωσας, τῶν κοσμικῶν, θορύβων Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης ἔτυχες. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεόν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ βήματος ἵστασο, Κυριακὴ ἀδίκως κρινομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μέλη σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμούς, καὶ αἵματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους ἐχθροὺς ἐβύθισας.

Ἀταπείνωτος ἔμεινας, Κυριακή, βασάνοις ὁμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέβαλες. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς, Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα Πανάγνε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Χειραγωγοῦντά σε, πρὸς τὰς ἐρήμους εὐσεβῶς ἔσχηκας, τὸν Ἠλιού, Πάτερ τὸν Θεσβίτην, φαινόμενον νυκτός, καὶ μυσταγωγοῦντα τὰ θεῖά σε Ὅσιε.

Ὡς ἄλλον Κάρμηλον, τὸ Μαλαιοῦ Ὄρος σοφὲ ἔσχηκας, ὀπτασιῶν, θείων ἀπολαύων, καὶ θαυματουργιῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κομιζόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς Ἄχραντε, ὡς συμπαθής, ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλωθέντα, ἀρρήτως κυήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Τὴν καθαράν σου ψυχήν, ναὸν Θεοῦ παναληθῆ δείξασα, Κυριακή, ναοὺς τῶν εἰδώλων, ἠδάφισας Χριστὸν ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ δυναμώσαντα.

Ὑψώσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν Κυριακὴ ἔνδοξε, καὶ φοβερῷ σεισμῷ τοὺς ἀθέους, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανενευκότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὲ ὁ τῶν ὅλων Θεός, θαρσοποιῷ ζώσῃ φωνῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμούς, φέρειν τῶν ἀνόμων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ τῆς νίκης τὸν στέφανον. Θεοτοκίον.

Ἔλυσας Ἄχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀρὰν τέξασα, ἄνευ σαρκός, σεμνή, θελημάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι θείῳ, σαφῶς οὐσιώσαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐν ἐρήμῳ ἀνύδρῳ κατῴκησας, καὶ τῶν προσευχῶν ἐπομβρείᾳ σου Ὅσιε, ὕδωρ ἐν ταύτῃ πλούσιον, τὸν Δεσπότην πηγάσαι ἠξίωσας.

Ἀβραὰμ ὥσπερ πάλαι ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγκαμένης σεαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων ἐσκήνωσας.

Μοναστὴς ἀληθὴς ἐσχημάτισας, καὶ μετὰ ταφὴν ἰαμάτων χαρίσματι, Πάτερ Θωμᾶ τοῖς χρῄζουσιν, ἀνέβλυζες δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Ὁ Βουλήσει τὸ πᾶν ἐργαζόμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ᾤκησας, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀξιῶν ἀφθαρσίας ὡς εὔσπλαγχνος. Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὑπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει Πανεύφημε, καὶ τὸν τὴν Εὔαν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου Πάνσεμνε, τῆς πολυθεΐας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Ἐπὶ βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἔνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένῃ ἀπένεμαν. Θεοτοκίον.

Βασιλέα κυήσασα Κύριον, οἷά περ Βασίλισσα Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, Οὐρανῶν Βασιλείας ἀξίωσον.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίοις ᾆσαι νῦν. φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, Κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν. Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης φιλόχριστοι, Μέδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἡ τῶν ἀθέων μιαρὰ καὶ δυσώνυμος αἵρεσις. τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουε, ὡς τοὺς μὴ ἔχοντας τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ, θάνατον ἀπειλῆσαι σφοδρόν τε καὶ δύσμορον. ἀλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν Τυράννων ἀθέους προσαγάς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν. ὅθεν ὤφθη ἀληθῶς Κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ζ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

Στίχ. Ζωὴν ἐκλιπὼν ὁ Θωμᾶς μετρουμένην,
Ζωὴν ἐφεῦρεν ὄντως οὐ μετρουμένην.
Ἑβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέγας ἔμφρονα εἷλεν.

Οὗτος ἐν περιφανεῖ καὶ περιβλέπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ Βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὕστερον τὸν Χριστὸν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδυ τὸν ἐλαφρότατον. τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς ὑπερήλασεν, ὡς στύλος πυρὸς ἐν τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας, καὶ τόπων τοῖς δοκιμωτάτοις διαδείκνυσθαι. ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, χωλοὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσδεξάμενος, ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θαύματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηΐου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας, διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ γεγονότα διωγμὸν, ἐν τῷ Δυῤῥαχίῳ ἔρχονται. ἐν ᾧ τὸν Ἅγιον Ἄσταον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τοῦτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν. καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρίου πελάγει ἐῤῥίφησαν. καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τυφλοῖς τὸ ὁρᾷν, καὶ χωλοῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν εὐδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν, ἐπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡσύχως τὴν σὴν, διετέλεσας ζωὴν Πάτερ Παμμάκαρ, ἀκτημοσύνῃ λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ κοσμούμενος, μελετῶν κατανύξει καρδίας, τῷ Δεσπότῃ πανόλβιε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνὴ, ἀπειρόγαμε ἁγνὴ εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζον-

τα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὁ Νοῦς σου φωτί, ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος, μέσον καμίνου, ἱσταμένης σου, φλογιζομένης ἀλλ᾽ ὅλως δέ, ἄτρεπτος Παρθένε ἐδείχθης, μελῳδοῦσα τῷ Κτίσῃ σου· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, Νεανίας οὐδαμῶς τὸ πρὶν ἡ κάμινος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα. Δεχομένη γάρ, μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, δρόσον θεϊκὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥομφαίᾳ τῆς σῆς, παῤῥησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας, Παρθενομάρτυς, ἐθανάτωσας, κληρονομῆσαι ποθήσασα, τὴν διαιωνίζουσαν δόξαν, Κυριακὴ καὶ κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ Μόνος Θεός, μόνην εὗρε καθαρὰν τὴν σὴν γαστέρα, καὶ σωματοῦται, καὶ γνωρίζεται, Ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν ὡς καλῶς σε αἰτίαν, ἐπιστάμενοι ψάλλομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πάθη δυσκάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χαλινῷ καθυποτάξας, τοῖς ἀΰλοις Ἀγγέλοις, ἐξωμοιώθης βοῶν· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ζῶν τοῦ Θεσβίτου Ἠλιοῦ, ἀνιχνεύων ἱερὸν Παμμάκαρ βίον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες, προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστείᾳ τὸν νοῦν καθαρόμενος, μέλπων εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὖσα ὑπάρχουσα πηγή, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχήν μου τακεῖσαν, τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε πότισον· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενικαῖς, καλλοναῖς Κυριακὴ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης. διό σε, ἐπουρανίων αὐτός, θαλάμων, ἀξίως ἠξίωσεν, ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν Χριστὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων Παρθένε, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ θείῳ μετέβαλες Πνεύματι. ὅθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγήν, διὰ πόθον τοῦ ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτείρας, ὡς συμπαθὴς φωτεινούς, ἐκπέμπει Ἀγγέλους τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ τῆς τομῆς τοῦ ξίφους. Θτ.

Ὁ Ὑπερούσιος Θεός, οὐσιώθη καθ᾽ ἡμᾶς ἐκ σοῦ Παρθένε, καὶ ὡράθη ὡς βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Πατρί, καὶ Θείῳ συνυπάρχων Πνεύματι. ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πνεύματι Πάτερ πτωχεύσας, Οὐρανῶν Βασιλείαν, ἀπείληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, δόξης ἀῤῥήτου πληρούμενος, καὶ τῶν πόνων ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς. διὰ τοῦτό σε πιστοί, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἡ Τῶν Λειψάνων σου θήκη, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμούς, πάθη ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωμάτων ὀδύνας, ἐξαίροντας μακάριε Θωμᾶ, πρεσβεῦται τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Ὁσίων, φανωτάταις ἀγέλαις, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θωμᾶ αὐγαζόμενος, τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην, τελοῦντας φωταγώγησον πιστῶς, καὶ τυχεῖν σωτηρίας, πρεσβείαις σου ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Ὑπεραστράπτουσα πᾶσι, τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ, τῶν σῶν θεοχαρίτωτε Ἁγνή, τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις ὁμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφαπλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἰσχυροτάτη Παρθένε, πρὸς Θεὸν πεποιθήσει, θηρίων τὰς ὁρμὰς καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς, ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ. διὰ τοῦτό σε πιστοί, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὡραιότατον κάλλος, τῆς σῆς διατρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς. καὶ τούτῳ τῶν μελῶν τοὺς αἰκισμούς, ὥσπερ προῖκα προσῆξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Σοῦ τὸ πολύαθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμένον, ἰάσεων πηγάζει ποταμοὺς, τοὺς εὐσεβῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν ῥύπον καὶ βυθίζει πονηρὰς, τῶν δαιμόνων ἐφόδους, Κυριακὴ Θεόνυμφε.

Ἡ Παναγία σου μνήμη, ὥσπερ Ἥλιος Μάρτυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας Παρθένε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας. Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η΄.

Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν, ἔχεις κατὰ Παῦλον. ὅθεν μαθὼν, τὰ ἑκάστια Πάθη Χριστοῦ, κῆρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτὴς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε. Ὅμοιον.

Ἡ μυστικῇ πανταυχίᾳ, καθωπλισμένος σοφὲ, νικοποιῷ τροπαίῳ, τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ, Προκόπιε θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελὼν, μέχρις αἵματος ἐνήθλησας. Ὅμοιον.

Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πισταῖς γυναιξὶ, τῷ Οὐρανίῳ Μάρτυς, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ. οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὦ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἕτερα στ. προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄστρον ἀνατέταλκας, ἐκ τῆς Ἑώας πολύφωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἄθλων μεγίσταις λάμψεσι. διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, Ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξεόμενον ἔνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἱρκταῖς συγκλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφὲ, τὴν Βασιλείαν σοι προεξένησε, παμμάκαρ τὴν Οὐράνιον, ἐν ᾗ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολύαθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε. Ὅμοιον.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ Πίστεως, ἱερῶς ἐναθλήσαντα, θεόφρον Προκόπιε, μεθ᾽ ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιθαύμαστε. διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς Πίστεως πρόμαχον. Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ ἔνδοξος μνήμη σου Προκόπιε πολύαθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σορῷ τῶν Λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐρανόθεν ἡ κλῆσίς σου, ὡς τοῦ Κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε παναοίδιμε. καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστὴρ, τῶν Πιστῶν ἐχρημάτισας, θείαις λάμψεσι, τῶν στεπτῶν σου ἀγώνων, καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ Κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ἐγκρατείᾳ τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὕστερον πρὸς τὴν ἀθλη-

ἄθλησιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκός, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. ὅθεν ἁπασῶν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, Χοροστασίας ἀνέδραμες.

Πρ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσας, ἰαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, Ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος καὶ πάντας καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχομένους θεόπνευστε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Προκοπίου Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις, θεούμενος ἐν μεθέξει. ὅθεν τοὺς πίστει τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτήν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσῳζε ταῖς πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα. Χαῖρε αὐγὴ μυστική, ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον Ἥλιον. Χαῖρε κογχύλη πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Χαῖρε Πανάχραντε. Χαῖρε φυλακτήριον, πάντων Πιστῶν τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν, ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Παλαιαῖς, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτήν, ἑορτήν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ Κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, πανηληθῶς σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς συνεχὴς ἤλλαξω καὶ θνητοῦ, Βασιλέως ἀθάνατον, καὶ Βασιλείαν ἄφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἑνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε Πανύμνητε. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε. φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν προσεκκαλούμενος.

Ναοὺς καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν Θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέεσθαι· ἀφθαρσίας δὲ στολήν, περιβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον Μάρτυς ἐγύμνωσας. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφεως, Μητροπάρθενε Ἁγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος τὴν παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Κάθ. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν Πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἔνθεον, προειδὼς τῆς καρδίας σου. ὅθεν ἤθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ Παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα,

Θρη-

θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς Εὐσεβείας, τὸν ἀλαζόνα Τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέρραξας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπιφαίνεταί φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ Λυτρωτὴς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, χαρίτων ἀνάπλεων, σοῦ τῆς προκοπῆς παρεχόμενος.

Ὁ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς Πίστεως, θείᾳ ἐπινεύσει κομίζονται.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμμένον τῷ ὕπνῳ τῆς ῥᾳθυμίας, πρὸς μετανοίας ὄρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβείᾳ, καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κυήσασα.

Ὠδὴ, ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπαθῆ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, Μαρτυρίου αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, Βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς Συγκλήτου ὤφθησαν, τῇ ἄνω κοινωνοί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαί, γένους περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἑλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχήν, φλεγομένου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος, περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν ποθήσασαι, Βασιλείαν Πολυέλεε. Θε.

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουήλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον· ὃν ἀεὶ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἔρρευσου, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισταγῆ καὶ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο, εὐπαθεῖς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ Τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἡδρασμένον, τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ Πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος. Θεοτοκίον.

Ἅγιον, τῶν Ἁγίων ἀρρήτως ἐκύησας, ὑπεραγία Παρθένε, τοὺς Πιστοὺς ἀεὶ ἁγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συνάπτοντα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος καὶ τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση κατέβαλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ Πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς. Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὁπλίτην Προκόπιον, ἔχεις δὲ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα κἀγὼ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαίρωμαι, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας, ναὸς ἁγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι· τῇ Πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχ. Ἔοικε Προκόπιος αὐχένα κλίνων,
Λέγειν κοπείτω, τῇ πλάνῃ, καὶ οὐ θύω.
Ὀγδοάτῃ Προκοπίου ἀρηϊθόου κρᾶτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, Πατρὸς μὲν εὐσεβοῦς καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντος, τοὔνομα Χριστοφόρου, μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἴδωλα θρησκευούσης, τῆς Αἰλιαίνων Πόλεως γέννημα, ὃν ἡ μήτηρ μετὰ τὴν τοῦ Πατρὸς τελευτὴν πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγοῦσα, Δοῦκα τῆς Ἀλεξανδρέων πεποίηκεν. ὃς ἐντολὰς παρὰ τοῦ Βασιλέως δεξάμενος, τοὺς Χριστιανοὺς τιμωρεῖσθαι· καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειαν ἁψάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλούσης τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν. τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα. καὶ τὴν πορείαν ἀναδιζούσης, καὶ θάνατον ἀπειλούσης, ὅτι θεομαχήσων πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. τοῦ δὲ Ἁγίου σαφέ-

τερον ἐμφανισθῆναι τὸν λαλοῦντα παρακαλέσαντος, ὤφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἴδει κρυστάλλου, καὶ φωνὴ λέγουσα· ἐγώ εἰμι ὁ ἐσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον μυηθεὶς, ὑποστρέψας ἐν Σκυθοπόλει, ἐπέτρεψε γενέσθαι κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ Σταυρὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον. ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον στήσας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς θυσίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστηρίους προσενεγκεῖν προετρέπετο· καὶ ᾧτινι ἐπεπιστεύκει, δῆλος ἦν, αὐτίκα τοῦτον ἡ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. ὁ δὲ, Οὐλκίῳ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι, ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν. ὑφ' οὗ τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμωτηρίῳ δίδοται, δόξας ἡμιθανὴς εἶναι. τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστασίᾳ, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. εἶτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ, καὶ διὰ προσευχῆς, τὰ ἐκεῖσε εἴδωλα καταβαλὼν, τοὺς στρατιώτας τῶν δύο νουμέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνοις, Νικοστράτῳ, καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας συγκλητικὰς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶται Πίστιν. ὧν οἱ μὲν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· αἱ δὲ, ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκκόπτονται, καὶ πυρωθείσαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαπείρονται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται. μετὰ ταῦτα, ὑπὸ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος καθίσταται. ὃς Ἀρχελάῳ τινὶ ξίφει πλῆξαι αὐτὸν, κατὰ τῆς γαστρὸς κελεύσας, ὁ εἰς τοῦτο προπηδήσας, κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. εἶτα τείνεται ὁ Ἅγιος, καὶ ξέεται. καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ἁπλωθεὶς καταφλέγεται. καὶ ὄξος ἐπαντλεῖται ταῖς καύσεσι. καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιβανωτὸν δεξάμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἀσεβέσι σκορπίσας τὸ πῦρ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν. ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναρτηθεὶς, ξέεται, καὶ τὰς χεῖρας προσδέεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγῖδι τοῦτον κατέψυξε, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται. καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, στεφηφόρος εἰς Οὐρανοὺς ἀνελήλυθε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, Μάρτυς, οὐκ ἠθάνου. φέρων γὰρ τὸν ζυγὸν, ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι' οἶκτον ἡμῖν ὁμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους, ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρὰ, ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τὰς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, Μάκαρ, καὶ πυρὶ φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος, ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἑκούσιον δοξολογοῦντας αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λαμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε κατακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις σου μώλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγυνόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερὰ, δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐρράπισας. ταύτην γὰρ ἄνθραξιν ἔδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομοῦντι δικαστῇ, ἀντιπαττόμενος καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀρραγῆ, παμμάκαρ ἔνδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρες, ὠμοτάτως βαρυνόμενον, πρὸς ἀβαρῆ σε χαρμονὴν, ἀνακουφίζουσαν ἐκβοῶντα· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πᾶσαι Κόρη γενεαὶ, ὡς προεφήτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίους ἐργαζόμενον, τοὺς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, ἐπιτυχὼν μεγαλοφρόνως, ἔκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα· κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὥσπερ ἐν ἅρματι,

τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων, δαιμονικάς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος, θείᾳ δυνάμει ἀξιάγαστε.

Τοὺς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελοῦντας, πάσης ἀπειλῆς, πάσης νόσου, παντὸς κινδύνου σῷζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ Ἡλίου, καὶ τῶν Ἀστέρων καὶ πάσης Κτίσεως. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἐξ Οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλῆσις, ἣ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσῆξας Μαρτύρων. μεθ' ὧν πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων. Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοῖς Βασιλεῦσι τὸ νῖκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδωρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ὡς προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε Ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν, εὐαρεστοῦντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας. Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, Ἀθλοφόρε Προκόπιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε πολύαθλε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς. καὶ νῦν προσερείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τὸ κράτος σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα· χαῖρε ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα, Προκόπιε πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ὥσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπιε, ὁ προκόπτων ἐν Θεῷ τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν Τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρικῶς κατήσχυνας. διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρέσβευε ἀπαύστως τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰ δ' οὔ, εἰς τὸν στίχ. στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει Κυριακῇ λβ'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ, τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, Θ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στίχ. προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ΟΤε, ἡ κρηπὶς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν Κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τότε σε δεδραμένον, λίθον ὡς εὔσημον, Ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναοὺς, θεῖᾳ δυναστείᾳ τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος. Ὅμοιον.

ΛΟγῳ, φυγαδεύων πονηρὰ, πνεύματα κακίας ἐπέλας, πνευματικοὺς τοὺς λαοὺς Πνεύματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὔλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἔνθεον. ὅνπερ, Γεωργῷ προσηγάγω, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε. Ὅμοιον.

ΔΥσιν, φρυκτωρίαις νοηταῖς, σὺ ἀνατολὴν ἀπειργάσω, Ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος· καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον. ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου Παγκράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΠΑντων, προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί. ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΥΒρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ σου εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Τροπάριον, ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

ΥΠέρτιμον λίθον σε ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἑδρασμὸν τῶν λόγων σου, στηριζομένη ἀεὶ, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

ΝΕώσας ἀρότρῳ σου τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῷ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς Πίστεως.

ΜΟνάδα τρισάριθμον ἐνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθεΐας ἀχλὺν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας. Θεοτοκίον.

ΕΚ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Ἄχραντε Δέσποινα. δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

Ὠδὴ, γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

ΥΠὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν Ἀξιάγαστε.

ΣΩ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσιε ἄκανθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθηνουμέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

ΣΚεῦος ὁρῶν σε Θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητὴς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθεΐας ἐκμαῦσαι, τὴν ἀχλὺν Πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

ΣΕ τὴν νεφέλην τὴν ὁλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν πλατυτέραν Οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ Πιστοὶ μακαρίζομεν. Ὁ Εἱρμός.

ΣΤερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων Οὐρανὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Κάθ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

ΕΥσεβείας πρόμαχος τροπαιοφόρος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀνηγορεύθης ἐκ Θεοῦ, προσκαλουμένοις σε πάντοτε. ὅθεν δυσώπει ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΝ τῇ σκέπῃ Ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντας δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΠὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, καὶ θρηνῳδοῦσα

μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες· οἴμοι πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Ὠδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθεὶς, τὴν ἀπάτην ἔφλεξας, Παγκράτιε σοφὲ, καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος τοὺς ἐν θαλάσσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβάζεις θελήματος.

Ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθεὶς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλονσε, ἐκπέμπει ποταμὸν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς Θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ῥεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος.

Ὁ βίος σου ταῖς θείαις, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων τὰς ὁρμάς. καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθεΐας, υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξας τοὺς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς ὑπακούσαντας. Θεοτοκίον.

Ἀρχόμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσὶ, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας Ἁγνὴ, τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ἐξώρισας λαοὺς, λόγῳ δὲ ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω Ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς ἁγιασμὸν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱερὰν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας, πρὸς Οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβὼν τὸ στέφος.

Ἐῤῥάγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικὸς, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν Πιστῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν τῇ μήτρα σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, Ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθεΐας καὶ ἐπήγασε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Χαριτώσας σου τὸν νοῦν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς, τῶν ἁπάντων καὶ Θεὸς, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαοὺς ἐῤῥύσατο.

Τῶν ἀνταρσιῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τοὺς λαοὺς· καὶ τυθεὶς ὥσπερ ἀμνὸς, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσηνέχθης.

Εἰργάσω ἐργάτης Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφὲ, τὰς ἐνθέους διδαχὰς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα Μάρτυς Παγκράτιε. Θεοτοκίον.

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Θ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στ. Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος εἰς βόθρον,
Ἀθλήσεως ἤγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.
Παγκράτιος δ' ἐνάτῃ ἐς παγκρατέως δόμ' ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος. παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται Πίστιν. παρ' οὗ καὶ χειροτονηθεὶς Ταυρομενίας Ἐπίσκοπος, Ῥωμύλλῳ καὶ Λυκαωνίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχὼν, καταλαμβάνει τὴν Σικελῶν. οὓς καὶ ἐκ προοιμίων, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο Πίστιν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλκωνος καὶ Λύσσωνος, καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠφάνισε τὰ Ἰνδάλματα, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου Ἡγεμόνα Βονιφάτιον, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε, καὶ Ἐκκλησίαν δείμασθαι. πᾶσαν μαλακίαν ὁ Ἅγιος θεραπεύων, καὶ καθ' ἑκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος πληρῶν, ἐπεὶ ὁ Ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παπρμουθίου, Κόπρη, καὶ Ἀλεξάνδρου.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. ὧν ὁ μὲν Ἀλέξανδρος, στρατιώτης ἦν· Παπρμούθιος δὲ, καὶ Κόπρης ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ, τὸν ἀσκητικὸν μετήρχοντο βίον. ἐπεὶ δὲ συνελήφθησαν, καὶ τῷ παραβάτῃ παρέστησαν, ὁ μὲν Κόπρης ταῖς θωπείαις καὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁλοὺς, νῶτα δέδωκε τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τὸν Χριστὸν ἠρνήσατο. ὁ δὲ Παπρμούθιος, οὐ μόνον οὐκ ἠρνήσατο, ἀλλὰ καὶ παῤῥησιαστικώτερον καὶ δριμύτερον τοὺς λόγους, πρὸς Ἰουλιανὸν καὶ Κόπρην ποιησάμενος, αὖθις τοῦτον ἀνακαλεῖται τοῦ πτώματος.

καὶ ὁ πρὸ βραχέος ἀρνητὴς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ὁμολογητὴς διαδείκνυται. διὰ ταῦτα πυρακτωθεὶς σφόδρα, πυράγραν ὁ Κόπρης τῇ γλώσσῃ δέχεται, καὶ ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται. ἧς ψυχρανθείσης, αὖθις ἀνάπτεται κάμινος, καὶ ἀμφοτέρους δέχεται. διαμείναντες δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαθεῖς, τὸν στρατιώτην Ἀλέξανδρον εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλέσαντο. ὅς, καὶ σὺν αὐτοῖς ὑπεισῆλθε τὴν κάμινον. ἧς ἐξελθόντες, τοὺς αὐχένας τέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτυνής.

Στί. Εἰ καὶ γέρων ἦν ὁ Κύριλλος Γορτυνής,
Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

ΟΥ̓͂τος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν διαπρυσίως κηρύττειν, δεσμεῖται, καὶ πυρὶ δίδοται. τῶν δὲ δεσμῶν οἷς συνείχετο καυθέντων, καὶ τῶν ξύλων εἰς τέφραν διαλυθέντων, καὶ τοῦ Ἁγίου ἀφλέκτου μείναντος, καὶ τοῦ Ἄρχοντος τὸ θαῦμα ὑπερθαυμάσαντος, τότε μὲν ἀφίεται· ὕστερον δὲ, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν δι' αὐτοῦ προσερχομένους μαθὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προστάττει. καὶ οὕτως ὁ μακάριος τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσατο στέφανον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Τοὺς ἐκ καμίνου Παῖδας.

ΕΝ αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῷ, Παγκράτιε πρότερον ἐν ὕδατι λαοὺς, βεβαπτικὼς καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων. μεθ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει θεούμενος αὐτὸν δοξάζεις πάντοτε.

ΤΟὺς ἅλμῃ συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρῳ σου τῶν λόγων ἀνήγαγον Ἱερὲ, καὶ προσαγαγὼν ἱερωτάτῃ ἐπομβρίᾳ, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν ἱερομύστα Χριστοῦ.

ΗΠέτρα σε ἡ ὄντως ἀρραγὴς, θεμέλιον ἔθετο, καὶ βάσιν ἀρραγῆ, τῆς ἱερᾶς Ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας. ἐν ᾗ ἐδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφὲ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ. Θεοτ.

ΚΑθαρωτάτην μόνην σε εὑρὼν, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς Πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

Ὠδὴ η'. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

ΠΥρὶ λιπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ὤφθης Σοφὲ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθείας.

ΛΑοὺς ἐπιγνώσεως, προσάγων τῷ Χριστῷ, σημεῖα καὶ τέρατα ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, Θεόφρον ἐπιπνοίαις.

ΕἸκόνα τοῦ Κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἑκὼν ἣν ἐφόρεσεν, σεβόμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῆς πολυθείας, τὸ μῖσος ἀναστέλλων. Θεοτοκίον.

ΩΣ ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν Κτίσιν ἀληθῶς, ξηραίνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμοὺς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης. Ὁ Εἱρμός.

ΟΝ φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

ΤΟῖς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς παρεισδύντας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

ΤΗν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβαίνουσαν, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνεστήλου Ἔνδοξε τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

ΙΕρωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπων φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὁρώμενος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα. Θεοτοκίον.

ΦΕῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος. Ὁ Εἱρμός.

ΤΗν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν σκηνὴν τὴν ἔμψυχον, τοῦ Οὐρανοῦ

καὶ

καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ Πίστεως Πέτρα, Παγκράτιε κραταιάν σε, κρηπῖδα Μάρτυς καὶ βάσιν, καθίστησι τῆς Ἐκκλησίας. μεθ᾽ ἧς καὶ σὺ τὴν σὴν Ποίμνην, φύλαττε Πάτερ ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ ἀβλαβῆ. Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοί σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ἡμᾶς ἐνδιαφερόντως, συσταυρόμενοι τούτῳ. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννῆτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'.

Τῶν Ἁγίων, ΜΕ'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στ. προσόμοια, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν Πέτραν τὴν ἄρρηκτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε. μεθ᾽ ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς ἀεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε. μεθ᾽ ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δέσποινα, ὁ δυστυχὴς, καὶ πανάθλιος; ἀλλ᾽ ἢ πρὸς σὲ ἁγνὴ, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων Θεόνυμφε, καὶ μὴ παρίδῃς με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἑτοίμη βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. ἀλλ᾽ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ, α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως Πιστοὶ, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς Ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους φαιδροὺς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντες.

Ἐπὶ γῆς Ἀθληταὶ, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν Οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁμονοίᾳ ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ὠδὴ, γ'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Συνέσει Στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις Ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ Πίστεως.

Ἐν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, Τυράννου γνώμῃ συνθλαττόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἄγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάστασιν.

Ἦχ. πλ. δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΟἹ Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὁλοτελῶς ἐβύθισαν αἱμάτων ταῖς ῥοαῖς. λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὤφθησαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤῶΝ ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παναμώμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΟν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε Ἁγνὴ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

ΦΙλοθέου ἀγάπης, κεκροτημένος τοῖς θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

ΗΘεόκλητος φάλαγξ, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθύν, τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΦΩς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ Ἀθλοφόροι ἐν φρουρᾷ, κακόζοφον ἀχλύν, εἰδωλικῆς παροινίας διεσκέδασαν, θείᾳ δυναστείᾳ νευρούμενοι.

ἈΤενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φοράν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ ἀοίδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο. Θεοτοκίον.

ἘΠεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοί, καὶ Παράδεισον εἰργάσατο τρυφῆς, ζωῆς ξύλον ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

ἉΓίοις πεφραγμένοι τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου, εἰδώλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

ἈΣτέρες φαεσφόροι, γεγόνατε Ἀθλοφόροι, καὶ αὐγὴ τῆς Πίστεως, τὴν διωδίαν ἐκπέμποντα.

ΓΕώργιον πεφήνατε, Ἅγιοι τοῦ Ὑψίστου, δρεπάναις τεμνόμενον, τοῦ Μαρτυρίου πανεύφημοι. Θεοτοκίον.

ΗἹ παύσῃ δυσωποῦσα, ὃν ἔτεκες Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

ΤΗθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἀνεβόων· εἰς χεῖράς σου Δέσποτα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον, σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

ἈΓγέλων συνομόσκηνος, ἡ φάλαγξ τῶν σῶν ἐσχημάτισε, Μαρτύρων φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ ταῖς πρεσβείαις, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΜΑρτύρων τε ἡ εὔκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας. Θεοτοκίον.

ΣΥλλήψεως ἀπόρρητον, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Παναμώμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. Ὁ Εἱρμός.

ἘΚύκλωσέ με ἄβυσσος, τάφος μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιά σου Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Ι. Τῶν Ἁγίων ΜΕ. Μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Στίχ. Παρεμβολή τις εὑρέθη Θεῷ νέα,
Τόλμῃ παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.
Κτάνεν ἐρυθενέας δεκάτῃ πῦρ Νικοπολίτας.

ΟὟτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου Βασιλέως, καὶ Λυσίου, Ἡγεμόνος, ὡμολόγησαν τὸν Χριστόν· ἐξῆρχον δὲ αὐτῶν, οἳ καὶ τῆς Πόλεως ἦσαν πρῶτοι, Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιήλ, καὶ Ἀντώνιος. διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξεταθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὕραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βιάνορος καὶ Σιλουανοῦ.

ὯΝ ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισιδῶν ἐπαρχίας ὤν, διὰ δὲ τὴν εἰς

Χριστὸν ὁμολογίαν, Σεβηριανῷ Ἡγεμόνι Εὐφρατησίας, εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς σπαθίζεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται, καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ Σιλουανὸς παρεστὼς, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, καὶ παραυτὰ τὴν γλῶσσαν ἐξεκόπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχένα τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Ὃς Περινίῳ, τῷ Ἄρχοντι ἐνδημοῦντι τῷ Ἰκονίῳ προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας Σταυρῷ προσηλοῦται, καὶ τὸ Μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς καὶ θανάτῳ βιαίῳ, παρέδωκε Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Καὶ σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βεάτου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ἐν τῇ καμίνῳ Χριστέ, οἱ Ἀθλοφόροι ἐμελῴδουν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀθλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν, τὰς ψυχὰς παρεδώκατε.

Ἀρεσκηκότες Θεῷ, στεφανηφόροι Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, ἀεὶ πρεσβεύετε.

Ὡς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες πύργοι, περιφανεῖς Ἀθληταὶ, Πιστοῖς ἐδείχθητε. Θεοτοκίον.

Ὡς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωποῦμεν· ἐξευμένιζε ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας, κοινωνοὶ ἀξιωθείημεν, τὸν Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτερῶν Ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥείθροις ἰδίων αἱμάτων, φοινιχθέντες ἀξιάγαστοι, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτῆρας τοῦ ἀσβέστου πυρὸς, τοὺς κοινωνοὺς τῶν φωτίδων, τοὺς ἀστέρας ἀεὶ λάμποντας, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Ἁγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα. ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πρεσβεύσατε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστάμενοι, δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ῥώμῃ κραταιᾷ τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα, καθελόντες Ἀήττητοι, οἰκίαν οὐράνιον, κατοικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἠξιώθητε.

Ὡς ἀφανεῖς δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύστως αὐγάζουσι, φωτοβόλοις λάμψεσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ θεσμοῖς Μαρτυρίου νικήσαντες, τὸν ἀλάστορα Τύραννον, στεφάνους ἐδέξασθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης Πανσεβάσμιοι. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως κυήσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πολυχειρίᾳ γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε,

Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ. ὧν ταῖς λιταῖς ἡμᾶς σῶσον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΣΕ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοί, ὦ Παναγία Παρθένε, σὺ διάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, σῇ μητρικῇ παρρησίᾳ.

Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Ἡ α΄ ὥρα, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ΄.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια, διπλοῦντες αὐτά. ἦχος πλ. β΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ὪΤοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεων, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόχυσιν, ἀναπηγάζει, θείαν τοῦ Πνεύματος. ἣν ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντός, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἑκάστοτε. Ὅμοιον.

ΜΑ'ρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχες ὁρμάς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάμινι, ἀκρατῶς κατετόλμησας, καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἴσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον, καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, περιχαρῶς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν. Ὅμοιον.

ΘΕίων Πατέρων συνάθροισμα, Πίστεως Ὅρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται. ὅνπερ Πανασίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν Πίστιν, ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη ἅπασαν αἵρεσιν, καὶ καταισχύνουσα, τὰς τοῦ ψεύδους ἔνδοξε, προασπιστάς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

ΕΚ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθλοφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός. ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

ΠΑνύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχύν. καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαράν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

ΕΝ ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ παναμώμητος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

ΗΔιηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τῷ λογισμῷ. ἡ μῦρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἑῴας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τοὺς θείους Πατέρας. μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

ΧΑῖρε τὸ σεμνολόγημα, τῶν Ἀποστόλων Ἄχραντε, καὶ Ἀγγέλων, ἀγαλλίαμα τερπνόν. Χαῖρε τῆς Οἰκουμένης, τὸ καύχημα Παρθένε, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

ΟΡῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς΄.

Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

ΑΙ'Σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξως βυθίσαντι τὸν Φαραώ, ἐν θαλάσσῃ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

ΑΙ'Σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν σταδίῳ νευρώσαντι, τὴν ἑαυτοῦ Ἀθλοφόρον, στερρῶς ἐναθλήσασαν, στεφάνους ἀναδύσασθαι.

ΣΙγάτω αἵρεσις πᾶσα, τὸν θεῖον Ὅρον τῆς Πίστεως, τὴν πτοθαμένην ὁρῶσα,

ὡς

ὡς πλάκας βαστάζουσαν, καὶ βρύουσαν ἰαμάτων πηγάς.

Ὢ θαῦμα πῶς ἡ θανοῦσα, καθάπερ ζῶσα τῇ λάρνακι, μαρτυρικῶς ἐναθλοῦσα, πηγάζει ἰάματα, καὶ πυκάζει χαρίσματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν χαρὰν τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων στερέωμα ἄσειστον, Παρθένε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

Ἀνοιγέσθω ἡ σορὸς, καὶ ἀρυέσθω ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥεῖθρα τῶν αἱμάτων, ὡς νοσημάτων ἀλεξιτήρια.

Ὢ καινῶν ἀκουσμάτων, ἡ εὐθαλὴς τοῦ λόγου ἄμπελος, ἔκπαλαι ξηρανθεῖσα, φύει τὸν βότρυν τῶν αἱμάτων αὐτῆς.

Ὡς ληνὸν ἐν τῇ σορῷ, ὡς σταφυλὴν δὲ τῆς σαρκὸς τὴν δορὰν, ὡς οἶνον δὲ τὸ αἷμα, τῆς πανευφήμου κατοπτεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Μόνην Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Κάθ. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε. ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε. λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς βουλὰς τε, καὶ τὰ παντόλμα θράση, τῶν ἐξοπλιζομένων ἀθέως κατὰ τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ τὸν ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος;

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην.

Ξένον ἄκουσμα ἡ ἀσθενὴς τοῦ θήλεος φύσις, ἀνδρικῶς κατὰ τοῦ δράκοντος, ἀρρενωθεῖσα ὁπλίζεται.

Ὁ θεόγραφος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως Ὅρος, ὡς πιστῇ σοι νομοφύλακι, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνατίθεται.

Ἐπεσφράγισας ὡς ἐν σφραγῖδι τῷ θείῳ τόμῳ, τῶν δογμάτων τὴν ἀσάφειαν, ἐπιγραφεῖσαν σοι αἵματι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ἡ Χαλκηδὼν σὺν ἡμῖν, ἑορτάζουσα Μάρτυς, τιμᾷ σου τοὺς ἀγῶνας, καὶ ἀντλεῖ τὰ αἵματα, καὶ ἁγιάζεται ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τῶν Πατέρων πληθὺς, τῶν δογμάτων τὸν Ὅρον, παρέθετό σοι Μάρτυς, ὡς ἐνθέῳ Κήρυκι, τῆς ἀληθείας καὶ μετὰ θάνατον.

Εἰ καὶ θανοῦσα σιγᾷς, μὴ κινοῦσα τὰ χείλη, ἀλλ' ἔνδοθεν ἡ χάρις τῶν θαυμάτων κράζουσα, τῇ μυστικῇ τῶν δογμάτων σάλπιγγι.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην.

Τὴν Ἰουδὴθ μιμουμένη, τὸ ἀρρενωπὸν Μάρτυς ἀνδρείᾳ φρενῶν, ἀνεῖλες ἐν Κόσμῳ, τῷ ξίφει τῶν δογμάτων σου, τὸν Ὀλοφέρνην ἐχθρόν.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον μύρου, τῶν λειψάνων κενοῦσα τὴν λάρνακα, μυρίζεις ἡμῶν τὰς καρδίας, καὶ γλώσσας ἐκνευρίζεις, αἱρετιζόντων ἐχθρῶν.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα, ἐξ αἱμάτων βάψασα τῶν ἄθλων σου, ἐξύφανας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνταξάσα τοὺς λόγους, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀφράστως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἅπαν σῶσαι τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεός· κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ Πίστει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσει τις πρότερον; σὺ γὰρ εὔφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα· τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. τίς ἱκανοῖ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσει, ὅσαις σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ Ἀνατολῆς γὰρ πάντη φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον, ἁγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα. διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχ. Δίκαζε Μάρτυς καὶ τάφῳ ἐγκειμένη,
Κυροῦσα Πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.
Θέσκελον ἑνδεκάτῃ Ὅρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας τῶν Βασιλέων, ἐγένετο σύναξις τῶν Ἁγίων Πατέρων τριάκοντα καὶ ἑξακοσίων ἐν Χαλκηδόνι. οἱ τοὺς περὶ Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ μὴ ἐπείθοντο, ἑτέρως τούτους μετέρχονται· τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον Πίστιν, Τόμῳ ἐγγράψαντες, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς τὸ σφῶν φρόνημα προτρεψάμενοι, ἐν ἑτέρῳ γράψαι, τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου διανοίξαντες, καὶ ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους τοὺς Τόμους ἀμφοτέρους ἐσφραγισμένους θέντες, ἀπαλλάσσονται. καὶ μετά τινας ἡμέρας παραγενόμενοι, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν Τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας ἐρριμμένον· τὸν δὲ τῶν Ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ κατεχόμενον. ὅπερ ἰδόντες, αἰσχύνης μὲν οἱ αἱρετικοί, χαρᾶς δὲ οἱ Ὀρθόδοξοι ἐπληρώθησαν.

Αὕτη δὲ ἡ Ἁγία κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ Πρίσκου τοῦ Ἀνθυπάτου Εὐρώπης, τῆς Χαλκηδόνων Πόλεως θρέμμα. καὶ διαβληθεῖσα τῷ Ἡγεμόνι ὡς Χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται, καὶ ἑτέραις μηχαναῖς τισὶ κολαστηρίων· ἐν αἷς ἐγκαρτερήσασα, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωϋσεῖ συλλαλήσας.

Ὁ ἐκδιώξας τὴν τῆς πλάνης ἀπάτην, τῇ Πίστει τῆς ἐνδόξου σου Ἀθληφόρου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὥσπερ φύλαξ τῶν δογμάτων τὸν Ὅρον, ἡ Μάρτυς δεξαμένη, ὡς θείας πλάκας φυλάττει τοῦτον ἄτρωτον, ἐκ πασῶν τῶν αἱρέσεων.

Ἐν Χαλκηδόνι χαλκευθεῖσα τῇ Πίστει ἡ Μάρτυς, ἀραμένη θεόπλῳ ζήλῳ, τὴν τῶν δογμάτων μάχαιραν, τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην Οὐρανῶν πλατυτέραν δείξας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε.

Ὠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, λύκους ἐξέκλινεν, ἐτροπώσατο ὄφεις, τοὺς ἀσεβεῖς διώκτας ἐκ παγίδων, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Χριστοῦ ἐβοηθήθη.

Ταῖς θεομβρίαις τῶν σῶν, Μάρτυς ἀνοίξασα σεβασμίων αἱμάτων, τῶν δυσσεβῶν κατέκλυσας τὰς γλώσσας ἐν αὐτοῖς, σώσασα ὡς ἐν χειμῶνι, τὴν ἐμπιστευθεῖσάν σοι Πίστιν ὀρθοδοξίας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἁγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Μεγαλύνομεν πάντες.

Εὐφήμοις εὐφημίαις, εὐφημείσθω ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἡ πανεύφημος· ἣν πάντες εὐφημοῦσι, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, καὶ τῶν Ἁγίων εὐφημεῖ τὸ συνέδριον.

Ἀξιέπαινον στέφος, πλεξαμένη ἡ Μάρτυς Βασίλειον ἔνδυμα, τερπνῶς ἐπορφύρωσεν ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῆς, ὡς ἁλουργίδα τὴν στολὴν ἐξυφάνασα.

Οἱ πιστοὶ συνελθόντες, τὴν μνήμην τελέσωμεν τῆς Πανευφήμου Μάρτυρος, προθύμως συντρέχοντες, καὶ βοήσωμεν αὐτῇ· Χριστὸν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα. Θτ.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἁγνή, παρθενίας καύχημα, μητέρων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων βοήθεια, τοῦ Κόσμου ἡ χαρά, Μαρία δούλη καὶ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν Πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρῶν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κρατοῦσα. διὸ εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἁγνή, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθόν σε παρέχει, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι. πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. Ἰδιόμ. ταῦτα, ἦχος γ΄. Ἱστῶμεν δὲ στιχ. δ΄.

Ἀθλητικὴν πανήγυριν Πιστοί, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον αἶνον μελῳδήσωμεν, τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, καὶ τὴν θείαν αὐτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας τῆς Καλλιμάρτυρος. ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον γενναίως τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐπ᾽ αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνῇ προτρέπεται λέγουσα· ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, τῶν ἐχθρῶν διωκτήριον, παθῶν καθαρτήριον, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντες· ὁ ποτίσας ἡμᾶς, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς τοῦ Πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οἱ τῷ Αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἷμα ἅγιον ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν, μετ᾽ εὐφροσύνης πνευματικῆς, Προφητικῶς ἀντλήσωμεν, τῶν ζωῤῥύτων Παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἀϊδίου δόξης μορφωτικόν. διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς Ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευφήμου Εὐφημίας. ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ Παρθένοι, τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις καταστέψωμεν. νομίμως γὰρ ἀθλησαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀποῤῥίψασα, δι᾽ ἀθλητικῶν πόνων, τὸν Τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν. Οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθτ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ Πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, πικρὸν ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος α.

Σήμερον χοροὶ Πατέρων πανεύφημε, συναθροισθέντες διὰ Χριστόν, τὸν Τόμον σοι προσάγουσι τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως· ὅνπερ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσί, φυλάττεις μέχρι τέλους. ὅθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι συνελθόντες, τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίρουσι, βοῶντες εὐσεβῶς· χαίροις Πανεύφημε, ἡ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, καὶ πατροπαράδοτον, ἄτρωτον φυλάξασα. χαίροις ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπίς, τῶν Πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἱκετεύομεν, ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν Τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσα κρεμάμενον Χριστέ, ἡ ἁγνῶς Τεκοῦσά σε, σὲ τὸν κρεμάσαντα ὕδασι, τὴν γῆν φιλάνθρωπε, οἴμοι ἀνεβόα, τί τὸ ξένον θέαμα; ποῦ ἔδυσε τὸ κάλλος γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, ὅτι πάσχεις, ἑκὼν ὑπὲρ ἅπαντας.

Ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Κορινθ. β'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτει Κυριακῇ ις'.

Ἀλληλούϊα. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων.

Ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΒ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τὴν πρεσβείαν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὅμοιον.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δι' αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγήν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἱκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε. Ὅμοιον.

Καθάπερ δύο φωστῆρες Κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμὸν τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες. ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμόν, διαμένουσα τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνή· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ συνήθης Ψαλμ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α. ἦχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι, πυρσευόμενοι ἀεί, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχήν μου φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Ἐπτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος. ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τοῦ βίου Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυράν, ἐσβέσατε Σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν. ὅθεν ταῖς

τῶν

τῶν ἰαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρύσεσι, τὸν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνατε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφὴν, τὸ φῶς τὸ νοητὸν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπηνέγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροὶ, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί. αἰκίσεις γὰρ σαρκὸς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπηνέγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες. Θεοτοκίον.

Τὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὔας, Γαβριὴλ σοι προσφωνῶν, τὸ χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίναξε Δέσποινα. μόνη γὰρ τὸν αὐθαίρετον, τῆς κακίας τοῦ ὄφεως, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Σοφίᾳ λόγων, θεϊκῶς τοὺς ἀσόφους διελέγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκὸς, ἰσχύϊ Πνεύματος ἤνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Ἀναρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύσας ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεὸν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τὴν καρτερίαν σου καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρὰν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος τῇ θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῇ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις σου. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἱλάριον Πιστοὶ, καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας στερρῶς, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, οὗτοι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκωσοι, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἠκολούθησε τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον· ὁ γὰρ αἱμοβόρος, ἄρχετο προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων, μόνον Κύριον, ὡμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος καὶ τῷ ξύλῳ, τοῖς ἱμᾶσι πεδούμενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας, οὐ προσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀηττήτῳ παρρησίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήματι. Ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστης πρὸ βημάτων τὴν Σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων, τοῦ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Συντριβὲν τῇ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, κατοικτείρων Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ᾤκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, προελήλυθας, ἀφθαρσίας, καινίζων ὁδοὺς τοῖς ᾄδουσί σε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε ἰσχὺς, τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα, σὺ Ἅγιε τοῖς Ἁγίοις, ἁγίασον τάχος, ἀθλοῦσι προθυμότατα.

Ἔρωτι θεϊκῷ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλεγόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσαγαῖς τοῦ Τυράννου, καὶ γνώμῃ θανατούμενος. Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θάνατος παρὰ, Γενναιότατοι ὑμᾶς χωρίσαι, τῆς

τοῦ Θεοῦ, καθαρᾶς ἀμώμου, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Ὁμοίοις ἐγκωμίων οὐδόλως, ἡ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία. μόνος αὐτοὺς, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλυνεῖ ὡς ἠθέλησεν.

Ὑψηλῶς τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον ὅρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀϊδίου ἀπολαύσεως. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἠσαΐας πάλαι, βουλῆς Ἄγγελον ἔφη, μεγάλης Ἐμμανουὴλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΒ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου.

Στίχ. Βέλεσι μὲν τέτρωται πυκνοῖς ὁ Πρόκλος,
Ξίφει δὲ Ἱλάριος ἐτμήθη κάραν.
Δωδεκάτῃ βέλος εἷλε Πρόκλον, ξίφος Ἱλάριόν τε.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅγιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, Μαξίμῳ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδοται, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς καταφλέγεται, καὶ ξέεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρέμαται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς πόδας· καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι, συναντᾷ τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν Ἱλάριον, ἑλκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφάσι τῶν βελῶν κατατρωθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἱλάριος ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρεμασθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σύρεται. εἶτα τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθεὶς, κατετέθη μετὰ τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατιώτου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες, πρὸς τοῦτο τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέξασθε ἀκόπως.

Φωτὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πίστει, βασάνων σκότος παρεδράμετε, βοῶντες Πανεύφημοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥεῖθρα τῶν σῶν χειλέων, μελισταγῶν λογίων, παμμάκαρ Πρόκλε θεῖον ἴαμα, ποτίζον τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν κτισμάτων πάντων, ἁγιωτέρα ἁγνὴ Παρθένε, ἀπεκύησας τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, Παρθένε ἀμίαντε, εὐλογημένη μήτηρ, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἐπὶ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν, ἀνημέροις ἐχθρός σε προδίδωσιν. ὑφ' ὧν κατατεμνόμενος, πανοίδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς χεῖρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Ἐπληγώθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνενδότοις τοξεύμασιν Ἅγιε, καὶ ἀνιάτως ἔπληξε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μελῳδοῦντας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλῃ τῆς χάριτος, ὥσπερ λίθος ἐν γῇ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἱλάριε, ὀχυρώματα πλάνης μελπόντων συντόνως· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, ἀνεκτήσατο Κόσμον οὕτω βοῶντα· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. „

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδὲ φωταυγὴς καὶ ἱερὰ, καὶ εὔσημος, τῶν Μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρουσα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

Ὡς δύο μαζοὶ πνευματικοὶ, προχέοντες, ἰαμάτων γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκ-

τρέφοντες καρδίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, καὶ πάθη χαλεπὰ θεραπεύοντες. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταὶ, φοινίξαντες, ἁλουργίδα πανοιδίμοι, ταύτην ὡραίως τε φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ μόνῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύοντες.

Ἡ Γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν, τοῖς αἵμασι, τῶν λειψάνων καταθέσατε, τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, τοῖς στίγμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται. ἐν ᾗ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, ἐν ὕλῃ Χριστοῦ τοῦ πάντων Βασιλέως, ὁρωμένη τοῦ σώματος, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωτίσαντος. ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΓ.

Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ τριῶν. στιχ. τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἦχος, α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ σωτήριος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω Τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελῴδημα. καθικετεύετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Τὸ μέγα Μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάρρηκας, Ἁγνῇ εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος. μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, ἀεὶ αἰτούμενος δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θείᾳ φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, δικαιοσύνῃ ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἅρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας. οὗ ἐπιβὰς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος ἔνδοξε. Ὅμοιον.

Πάτερ θεηγόρε Στέφανε, θεολογίᾳ τὸν νοῦν, καταλάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρων οἷάπερ τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφήμων μακαραιρέσεων, ἐπιθυμίᾳ τρυφῆς τῆς ἄνωθεν. ἧς κατηξίωσαι, μεταχεῖν θεσπέσιε, παρεστηκὼς, Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, καὶ Παντοκράτορος. Ὅμοιον.

Πάτερ θεόρρημον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας. καὶ κατευνάσας Κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, θεόφρον Ὅσιε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι. ὁ προστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει παραδόξως, ἐποπτανόμενος ἁγιάζει. ὅθεν καταχρεέως ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Τεθνήμενος ἀνέσης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. προσόμοια, τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν Οἰκουμένην, καὶ τὸ αἰ-

αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως Μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν Ἀσώματον, καὶ γενόμενον Ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν· τοὺς δὲ Πιστοὺς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ Ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν. καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀΰλοις μεθέξεσι, θεῖον ἄϋλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς εὐθέως γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ... των Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμηνυκότα, ἐν Κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προσάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἐγνώρισε πανάμωμε, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν· ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ἄλλος, τοῦ Ὁσίου, ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Σοὶ τῆς σῆς Παμμάκαρ διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες. τὴν ἀμοιβὴν ἀποτένομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες. σὺ δὲ ἵλεως, δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ὀλεθρίων ὅρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας, ὡς λογισμὸν κεκτημένος θεόφρονα. εὐμενὴς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσηνής τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τε σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ἱερῶς ἐκόσμησας σαυτόν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος, θεοῤῥῆμον Στέφανε, θεοῤῥημοσύνης τε, ἠμφιεσμένος καὶ χάριτος, καὶ τῆς σῆς ἐλπίδος, ἄριστα παμμάκαρ οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων Πανάγνε. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Μεθέξει φωτὸς ἀϋλωτάτου, ὡς ἄϋλος ὄντως Γαβριήλ, ἀΰλως φωτιζόμενος, φῶς καθαρῶσαι δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα Μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύπτων μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε.

Ἐπίφανον πᾶσιν Οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεί, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄλλος. Ἐξελύθησεν ἡ ἔρημος.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου, θεοφόρε Στέφανε, ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου Ὅσιε. ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχήν σου πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε Στέφανε τίμιε. διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημούμενόσε.

Θεοτοκίον.

Ἐμφανὴς καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόνι τῆς Παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξελύθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε.

Ὠδὴ δ'. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος ἀεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελῴδημα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, μελῳδικῶς εὐφημοῦντες, τὸν θεῖον Ἀρχάγγελον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τὸ αἷμά σου σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον. τρανῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον. ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῆς αἱρέσεως λύκους, σφενδόνῃ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε Ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν Πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας· καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἐσπάσω μεθέξει θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρυνόμενος, τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξέλου ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, θείαν στολὴν, δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἠμφιεσμένος, Στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγνισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περικείμενος. ὤφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτωτον ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἔνθεον, θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας. διὸ τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ πανσεβάσμιε.

Ἀμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμάκαρ σε Στέφανον, ὡς δίκαιος ἔπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος. Σάββα τοῦ θεόφρονος, σὺ μαθητὴς γὰρ ἐγένου γνησιώτατος. Θεοτ.

Νεκρώσεως, τὸν καρπόν μοι ἡ Εὔα προσήνεγκε. Ζωὴν δὲ γεννήσασα τὴν ἐνυπόστατον Πάναγνε, αὖθίς με ἀνώρθωσας. διὸ κραυγάζω σοι· χαῖρε ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Πατὴρ ὁ παντουργὸς, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέγα τὸ κλέος Γαβριὴλ πέφυκε, θείων Ἀσωμάτων Ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Θεῖος ὡς ἄδεσε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεσῶτα Ζαχαρίας, μεῖναι κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἥπερ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἁγιάσματος, ὑπάρχουσα Παναμώμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

Ὁρμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοῒ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, θεοῤῥῆμον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον τὸν θεῖον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθόν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες, ἆρεν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων παμμάκαρ, ἐδέξω τὸν τῆς γνώσεως. Θεοτ.

Ἰδοὺ ἐν γαστρί, Θεοτόκε Πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Τεώδας γλῶσσαι γεραίρουσί σε, τὸν Νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον θείαις λαμπρότησι.

Ἀκτὶς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους, παθῶν ἐξάρπασον.

Φυλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, Ἁγνὴ τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας Κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἰκουμένης φωστὴρ φαεινότατος, Πάτερ ἀναδέδειξαι, λόγου λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διέδραμες· μύσας τὰς αἰσθήσεις γάρ, ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος ὁ στέφανος, ὃν νῦν ἐστεφάνωσαι παρὰ Κυρίου σου, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας Πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν σὺ πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὁρισθὲν φρικτὸν μυστήριον, μόνος σὺ πεπίστευσαι, Γαβριὴλ πανένδοξε, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ ἡ κεχαριτωμένη. Χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ Πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΓ. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοὺχ τῆς μετωνομασθείσης Μαρίας.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ Βασιλέων Περσῶν μέν, Χοσρόου· Ῥωμαίων δέ, Μαυρικίου. μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γεέννῃ, οἳ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρά τε τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. καὶ διαγαγοῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτὼ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον ἐν ᾧ δράκων ἦν ἀκοντίζεται. χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκεῖσε ποιήσασα, ἐξημέρωσέ τε αὐτόν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι. εἶτα ἐκεῖθεν ἀνελκυσθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου Υἱῷ καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται μάστιξιν· ἐξ ὧν ὁ μαστὸς αὐτῆς διαῤῥήγνυ-

ται. καὶ ἐν σάκκῳ καμινιαίας αἰθάλης πλήρει ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλήν, καὶ ἀσφαλισθεῖσα ἔν τινι τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀβλαβής, χαμαιτυπείῳ ἐκδίδοται, καὶ πολλοὶ τῶν ἀκολάστων εἰσερχόμενοι ταύτην οὐχ εὕρισκον. ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον ἐρρύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. τῆς δὲ δυσφοροῦσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστὰς ὁ Ἄγγελος ξίφος κατέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος, καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ῥυῆναι. ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐμολύνθησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰς εἰργάσαντο. ἡ δὲ Ἁγία παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους Τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς Πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνοῦσα θεόθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῷ μικρᾷ καταχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῇδε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημεῖ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἰωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ θείου Ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ Λυτρωτῇ τοῦ παντός· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περίδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχὰς, Πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾶν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων κράζοντας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἀπεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομῆτορ Ἁγνή· δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστάρωται, καὶ εὐλογία ἤνθησε, [illegible]ς Πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἀντίθεον [illegible]ταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, τῶν [illegible] δογμάτων, οἱ λόγοι τῇ χάρ[illegible] τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι. Θεότητα μ[illegible] γὰρ, σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμνῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ὁ βίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμὼν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, παμμάκαρ προεξένησε. σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανεύφημε, γέγονας τῷ Κτίστῃ σου βοῶν· εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι, καὶ διανοίας, Θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας, ἁγνείᾳ τε σώματος, καὶ παρθενίᾳ σεπτῇ, ἄριστον ἀνάθημα φανεὶς, τῷ παντεπόπτῃ καὶ Παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Ἰθύνασα Πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένῳ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀΰλως Ἀρχάγγελε ἑνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελῴδημα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί· καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔχει σε προτρέποντα, καὶ προευτρεπιζόμενον, τὸ ἱερὸν παλάτιον, ὦ ἱερὲ Γαβριήλ· καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον πυρίμορφον τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνώσασαν, ἑνώσει κρείττονι, γεννήματος ἀρρήτου καὶ ξένου, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἱδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

Ὅλην ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοῒ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυ-

χῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, στεφανηφόρε Στέφανε, κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔρωτι σφοδρῷ, παμμάκαρ κατισχυθεὶς, τοῦ θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητα, ἐζήλωσας πανεύφημε. γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον. Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς, ἐν μήτρᾳ σου ἑνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῒ Πάναγνε, σαρκός τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος. ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτέ.

Ὠδὴ, θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἵστασαι φρικτῶς, τῷ Λόγῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερῶς θεούμενος Ἅγιε Ἄγγελε, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, Ἱερὲ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὥσπερ Οὐρανὸς ὁρᾶσαι κατάστερος, θείαις λαμπρότησιν· ὥσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Ἡ Περικαλλὴς, δυὰς καὶ περίδοξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀποχὴν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν Ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ὑπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἡδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἁγίων αἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Μετέσχες γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότητα, πρὸς μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς Ἥλιος ἔλαμψας, ἐν Μοναστῶν συστήματι, ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερούμενος, οἷά περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόῤῥωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν, οἱ Προφῆταί σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν γενέσθαι Μητέρα, τοῦ Παντουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότου. διό σε Πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς, Θεός.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀῤῥήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν Κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἴμοι ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, δ'. προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἦχος, α'.

Πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, Θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουργὸς ἀναδέδειξαι· καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίαις, τούτου αὐγαζόμενος, ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον. καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις. ἡ χάρις ἔνθεος. ἡ μορφὴ ὡραία. τὸ εἶδος σου [illegible]νον. ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος. ἡ φαύσις ἄϋλος. ἡ ῥοπὴ ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ [illegible] τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ τὰ ξένια [illegible] χαρᾶς, μυστικῆς πραάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῇ Κτίσῃ, πάντων καθικέτευε, λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων,

ψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ Θεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ἰδιόμ. ἦχος πλ. α'.

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. διὸ αἰτούμεθά σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιΰμνητε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰδ' οὔ, εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει ἅπαντα, Σεπτεμβ. ς'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, **Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδούχ.** Ἡ ταύτης Ἀκολουθία ψάλλεται, ὁπόταν βούληται ὁ Προεστώς. Στιχ. προσόμοια, ἦχ. πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄστρον ἡμῖν φαεινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνή, Γολινδοὺχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἄθλων φαιδρότησι, τὴν Οἰκουμένην περιαυγάζουσα, καὶ ἀθεΐας νύκτα διώκουσα. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίστει ἑορτάζοντες, ὑμνολογοῦμέν σε.

Θείαις Σεμνὴ εἰσηγήσεσιν, ἔγνως Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῇ ἐνδημήσαντα· καὶ τῆς διανοίας σου, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλην τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα. ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Ἄπληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν ταῖς πληγαῖς ὁμιλεῖν, καὶ χρονίαις καθείρξεσιν, Ἀθληφόρε ἔνδοξε. κατωτάτῳ ἐν λάκκῳ δέ, ἀποῤῥιφεῖσα ἡμέραις πλείοσι, τροφὴν ἐτρέφου μὴ διαῤῥέουσαν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμένουσα.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίροις Γολινδούχ, Μάρτυς ὡραϊσμένη.

Ὠδὴ α'. Ἦχ. πλ. δ'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότῃ ἐν Οὐρανῷ, παρεστῶσα ἔνδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπομένη, πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

Ἀποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ Περσικόν, ὡς ἀστὴρ ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαεινός, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχάς, ἐπιγνώσει θεϊκῇ Θεομακάριστε.

Ἰχνηλατοῦσα τὸ Πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοὺχ πανεύφημε, Μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὡραΐσας καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα, νοητὸν εἰσῆλθες χαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ Πλαστουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθᾶραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται γαστρός, Θεοτόκε, διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, ὅλως πεφωτισμένος, ἐμυήθη τὰ θεῖα, Γολινδοὺχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθεὶς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Ἰσχὺν θεμένη τὸν Χριστόν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλῆσιν εὐσεβῶς, ὥσπερ τὴν Πίστιν τὴν σήν, ἐνηλλάξω, θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξεσι Πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως θείαν ἐπιφάνειαν.

Θεοτοκίον.

Γνωστῶς κατίδομεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, δι' οἶκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν. διὰ τοῦτο, πίστει σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οἱ σοὶ Πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον δρόμοις τοῖς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας Θείῳ Πνεύματι.

Λυθῆναι σπεύδουσα, παθῶν συγχύσεως, καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὡμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Ἰσχύν σοι δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομεῖναι βασάνους καὶ πονηράς, στρέβλας Ἀξιάγαστε. δι' ὧν κατήργησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν Δοτῆρα ὑπερβολῇ τέξασα χρηστότητος, Παρθενομῆτορ οἱ Πιστοί, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ, ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ὀχυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φύλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλάϊσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Ὑπὸ Ἀγγέλου φωταυγοῦς, τῶν περικειμένων σοι δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἁγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος Ἔνδοξε.

Χαίρουσα ᾤκησας σκοτεινόν, λάκκον καὶ βαθύτατον Σεμνή, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, δράκοντι συνοῦσα, ὅς τις ᾐδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν Παθημάτων ἐπιγνοὺς Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμόν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, Μῆτερ Θεοῦ παραβάσεσι, σὲ καθικετεύω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ, ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀπέρριψαν λάκκῳ σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς· ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρῶσιν οὐδ' ὅλως ἔληφας ἐκ χειρὸς ἀνθρώπων· ἐτρέφου γάρ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ῥημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς θεϊκῶν, πολυχρονίαν κάθειρξιν, κατεδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἁγίας σου σαρκός, ἐν τοῖς ῥοπάλοις τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε. θεϊκὸς γάρ σε πόθος ἐπερρώννυεν.

Θεῖον.

Ὑφάνας ὁ Ὕψιστος, ἑαυτῷ περιβολήν, ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαίδρυνεν Ἄχραντε. διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ, ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς Πόλιν ἅπασαν. ὁρωμένης δέ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας Σεμνή, αἰσχύνης. τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάστιγας, Μάρτυς θεομακάριστε. ἐδυνάμου γάρ, ὁ Χριστός σε σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνὼν σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδούχ, ἄτρεπτον θείᾳ στοργῇ.

Ὁμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας, κάθειρξιν ἀξιάγαστε. ὥσπερ κόσμον δέ, τὰ κλοιὰ προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ Παθημάτων κοινωνόν, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ, Γολινδοὺχ γέγονας.

Ἀναγέννησιν κομίζεται δι' Ὕδατος, καὶ Πνεύματος Πανεύφημε, ἡ πείσασά σε, νουθεσίαις ἄξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς.

Θεοτοκίον.

Ἱλαστήριον κεκτήμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεόν σε πάντοτε. ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν· καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ὠδὴ, η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονίᾳ καθείρξει δεσμῶν ἀπέλυσε, θείᾳ προτροπῇ δυσμενὴς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίους τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτῃ ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας, Θέκλαν ἀληθῶς τὴν σεπτὴν πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη· μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Ἐπτερώθης τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος, ὡς περιστερὰ τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης.

Νοερῶς ἑνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγὰς εἰσδέδεξαι. αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου, πάσης στειρεύουσαν, πράξεως Ἁγνή, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἱλεουμένη.

Ὠδὴ, θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδεῖν Θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μέλλοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημοῦσα ἔτι τῷ σώματι. ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ θείᾳ ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ὡς φῶς ὡς Ἥλιος ἐναπήστραψεν, ἡ καρτερὰ καὶ θεία καὶ γενναία σου Ἄθλησις, Πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπεμάρανε, πάντα τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν Θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέστειλας, σῶν ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι· τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς πηγὴν θαυμάτων, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ τούτου προσψαύουσι.

Ἡ σὴ δεδόξασται θεία κοίμησις, Ἀγγελικῶν ταγμάτων σε λαβόντων πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε. Θεοτ.

Φωνῇ Ἀγγέλου Ἁγνὴ συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα. ὃν δυσώπει εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἁμαρτημάτων, λύσιν Πανάμωμε. ὅθεν εὐχαριστοῖς σε φωναῖς ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΔ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἑνὸς τῶν ό.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια. ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Παῦλος ὁ μέγας θεόφρων τοῦ Κόσμου Ἥλιος, ὥσπερ φαιδρὰν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν Κτίσιν, σὲ Μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῇ νυκτί, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντας. Ὅμοιον.

Ἡ καθαρά σου καρδία τοῦ Θείου Πνεύματος, φωτιστικαῖς ἀκτῖσιν, αὐγασθεῖσα πλουσίως, Ἀκύλα θεηγόρε, φωτοειδής, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλεπόν, θείᾳ χάριτι διέλυσας.

Ὅμοιον.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πίστει προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεόν, μεσιτείαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμόν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνή· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀκύλα, πρέσβευε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερόν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν μελῳδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὅλον σαυτόν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, φωτοειδὲς ἐτέλεσας, καταστραπτόμενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις. διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστοῦ, ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες, καὶ εἰδώλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας, Θεομακάριστε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεσι, τὰ τῶν σωμάτων Ἔνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀποκάθαρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου. Θεοτ.

Λόγῳ Σεμνή, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες, τὸν διὰ λόγου ἅπαντας, δημιουργήσαντα. διὰ τοῦτό σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐπόθησας Θεὸν ὡς θέμις Ἔνδοξε, τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Βασιλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ θεῖον βούλημα, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ἰσχύϊ τοῦ σεπτοῦ καὶ Θείου Πνεύματος, Ἀκύλα, πανεύφημε τοῦ βελίαρ, τὴν ἰσχὺν πᾶσαν κατέβαλες, εὐαθλήσας γενναίως ἱερώτατε.

Νοΐ σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν Κυρίου ταύτης μετέχεις, πλεώτερον Μακάριε, μεταστὰς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ μένοντα.

Ὁ μόνος καθαρός, ὁ μόνος Κύριος, σὲ μόνην, ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης Κτίσεως Πανάμωμε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων σεσωμάτωται.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταυγασθεὶς τὴν ψυχήν, ὡς Ἥλιος ἔλαμψας,

Θεο-

θεογνωσίας φωτὶ, Ἀκύλα μακάριε, στέφος δὲ μαρτυρίου, ἀνεπλέξω νομίμως. ὅθεν ἀναπηγάζεις, ποταμοὺς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἑορτάζουσι μάκαρ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε, ὄλεσον αὐτοχείρως, καὶ βαρβάρων τὰ θράση, γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη. τῷ νεύματί σου ταύτας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

" Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν, τῆς σῆς οἰκο-
" νομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηρᾶς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Ὑπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θείᾳ θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμά σου κενώσας, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν Παθημάτων αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Νοητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλὸν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἥδιστον λόγον ἀεὶ, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς Πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας ψυχὰς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Ὁ τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε. τοῦ Ἱεροῦ Παύλου μαθητὴς γὰρ, καὶ θεῖος ξεναγὸς, ἐγένου τὰ θεῖα, σοφῶς παιδευόμενος.

Ὥσπερ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν Ἱερὸν, εὑράμενος Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγὰς, ἐδέξω τοῦ Λόγου, στερρῶς λαμπρυνόμενος. Θεοτ.

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας, ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ Θεοτόκον Ἁγνὴν ὀνομάζοντας.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐξεχύθη σου χάρις τοῖς χείλεσι, μάκαρ ἱερώτατε, ὅθεν εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκύλα θεόπνευστε.

Νοσημάτων παντοίων ἐξάλειμμα, καὶ ἁμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αἱ πορεῖαί σου θείως στελλόμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ὤφθησαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος. Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη Πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονὼς Ἀπόστολε, τὴν Οἰκουμένην διδαχαῖς, καὶ θαυμασίοις καταυγάσας, στέφανον δόξης Ἀκύλα δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχ. Ἥπλωσεν ὡς δίκτυον ὁ Παῦλος λόγους,
Ἤγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.
Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗτος τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι, Λουκᾶς ὁ θεηγόρος ἀνεγράψατο. τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητὴς ὑπάρχων καὶ ξεναγὸς, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμυήθη. ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ Βελίαρ, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονὼς, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων,
Εἰς πῦρ Ἰοῦστος θῦμα βάλλεται ξένον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Πόλεως Ῥώμης ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβοῦνον Κλαύδιον. παρ' οὗ εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τῇ Πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπὼν, τείνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὠμοῖς τύπτεται· καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται· καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις, τὰς μασχάλας ὑποτίθεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦ-

ται.

ται. καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηναμένου αὐτὸν τοῦ πυρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὑφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ Θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὡραῖος ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτοειδῆ, καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῷ νοητῷ, κρατουμένους τοὺς λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτῳ τῶν λόγων Ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς Οὐρανίου τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκὼς θεοειδέστατος.

Ἁγίῳ ναῷ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ, ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται, καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νέκρωται τὸ πρίν, ὁ Ἀδὰμ φθοροποιῷ βρώσει Πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώωσας. ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς Οὐρανούς, σὺν τοῖς θείοις Μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα, καὶ θέσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οἱ τῶν ἱδρώτων σου κρουνοί, ποταμοὺς πᾶσιν ἡμῖν θείων θαυμάτων, ἀναβλύζουσι Μάκαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν, ἀτόπων, ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τὰς παρατάξεις, βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θέσει θεούμενος ἀεί, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοῒ ἀΰλῳ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, καὶ βλέπεις, ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι, εὔδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα. Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν παναίτιον Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἁγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα, τεκοῦσα Πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκότα, κειμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτόν, τοῦτον τὸν πάνσοφον Κήρυκα, καὶ τοῦ Κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς Πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὡς καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, καὶ θεῖος τοῦ Σωτῆρος Ἀθλητής, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θεηγόρε σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ Κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητήν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρον μακαρίζομεν.

Ἡ Παναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα Κόσμῳ, ὡς Ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχάς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε. ἐν ᾗ πρέσβευε Μάκαρ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φωτιστικήν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατεῖλαν ἐκ φωτός, Παρθενομῆτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, Πανάμωμε Θεότητος. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματούμενον Θεόν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ϛ'. ϛ'. τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΕ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης τῆς Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ'. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἠπιόφρονα τύραννον, ἐν πλείῳ φρονήματι, ἁπαλῷ τῷ σώματι Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατῄσχυνας. διὸ τῶν βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενον, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι ἔτι, περιρρεόμενος αἵματι. Ὅμοιον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον προσάγεις θυόμενον, καὶ λινοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνεις τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου. Ὅμοιον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε. τοῖς ὀφθαλμοῖς ἑορῶσα δέ, Υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ Μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας. ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσι, παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. τίς ἑώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, Τύραννον αἰσχύναντα; ὢ τοῦ θαύματος, Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος τῇ γαλουχίᾳ ἐβόα· μὴ πτοοῦ Μῆτέρ μου, τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ Κοσμοκράτορος, Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ.

Ὁ Τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν Μητέρα ἐστήριζε· παῦσον ὦ Μῆτέρ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σῴζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ Ξύλου προσαναρτώμενον, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι, ἀνεβόα, ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ς'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκούσῃ προφρόνως.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρός, σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ Μητρός, Μάρτυρες τῶν τούτου Παθημάτων, διὰ παθῶν καὶ θανάτου γεγόνατε.

Ἡ Ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγής, Σελήνη συνοῦσα, τῷ Ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι Κηρύκῳ πᾶσαν Κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι φωτίζουσι.

Ῥεόντων ἤλλαξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν Υἱόν, φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην ἠμαύρωσας.

Ὑπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ Μαρτυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου Θυγάτηρ γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Κατήργηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ ᾅδου τὸ κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ ἁγνή. σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, διαιωνιζούσης, εὐκλείας κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως ἐξαφανίσαντες.

Νεοττὸς ὡς ὡραῖος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιπαττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι σὲ τὸν ἀήττητον.

Ὑπερήφανον ὄφιν, εἰς Οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλεῖψαι καταυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε, καὶ ἐξηφάνισε. Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς Πατρικοὺς Ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας σοῦ τ

παναμώμον, γαστέρα ᾤκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὡράθη, καὶ βροτὸς ἐθέωσεν ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ὑψίδος ὀροφουργέ.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ Ἀθλητὰς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου Μητέρα· τῷ τελετῇ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον. ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξαντο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται. πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κατεργήσαντα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξήνθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, Μαρτυρίου γλεῦκος ἀποστάζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷάπερ ἀμνὰς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἐξιάγασε, σφαγιαζομένη Μάρτυς εὔδοξε.

Ὑπερήφανον τύραννον, θείᾳ καταπανώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε. Θεοτ.

Νόμοι φύσεως Πάναγνε, ἐν τῇ ὑπερφυεῖ σου κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται. τὸν Πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ξαινομένη Θεόφρον, μάστιξι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, ἐξεδύσω στολὴν, ἐνεδύσω δὲ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, Μονογενὴς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Ἐγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς πανοίδιμε καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς συνέθλασας· στερηθεῖσα πλούτου, τὸν Οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα Βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο Ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα. ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ Πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὅρμῳ, γαληνοτάτῳ σαφῶς προσωρμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραὼ, τὸν ἀόρατον αἵματος ῥεύμασι.

Σκίρτησον Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη, καὶ κόμπαζε τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα· τοὺς Μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ἠλόγησας πολυπλόκων βασάνων, καὶ τρυγὼν ὡραιοτάτη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, Πανεύφημε καὶ εἰς μονὰς, Οὐρανίας πανσόφως κατέπαυσας. Θεοτοκίον.

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἐναπόκοψον Κόρη, τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι. ἁπάντων γὰρ τὸν φυτουργὸν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστὲ, φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξηχήσω

ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξειπεῖν. ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι δυνηθῇ τοὺς ἄθλους οὓς ὑπέμειναν καὶ τὰ ἔπαθλα; διὸ οὖν σοι προσπίπτω φιλάνθρωπε, ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας. εἰς τοῦτο γὰρ ἑκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς· ἧς οἱ Ἀθληταὶ τυχόντες, ἀπαύστως μέλπουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης.

Στίχ. Ἰουλίττα συνάθλος Υἱῷ Κηρύκῳ,
Ἡ λαιμότμητος τῷ κάραν πεθλασμένῳ.
Πέμπτῃ Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμον Υἱὰ δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου. διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκεῖσε, τὸν ἀοίδιμον Κήρυκον τριετῆ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. εὑροῦσα δὲ κἀκεῖ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐν ᾗ Ἀλέξανδρός τις Ἡγεμὼν, ὠμὸς καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο. ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ᾐκίζετο. ἐκσπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδὸς, ὃν κολακείαις ὁ Ἡγεμὼν ἑλκύσαι πρὸς ἑαυτὸν μὴ δυνηθεὶς, ἀλλ' ἀτενὲς ἐνορῶντα τῇ Μητρὶ, καὶ ὑποψελλίζοντα τῇ φωνῇ, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον ὄνομα, ἐπὶ λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐντείνας τοῦ Ἡγεμόνος, ὡς εἶχεν αὐτὸ, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἔρριψε. τῇ δὲ προσκρούσει τοῦ τάχους συντριβὲν αὐτοῦ τὸ κρανίον, ἀφῆκε τὴν μακαρίαν ψυχήν. ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἀφεὶς Ἰωσὴφ καθέδραν τὴν γηΐνην,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ Μακάριος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ, καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ Ἡγουμένου τῶν Στουδίων. οὗτος διὰ τὸν ἀξιέπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. κἀκεῖσε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀνέζευξε κελεύσει Βασιλικῇ. καὶ παραστὰς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα ὁ μὲν ὁμολογητὴς Θεόδωρος, ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος· ὁ δέ γε μακάριος Ἰωσὴφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διά τινος τῶν ἀσεβῶν, ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινοτέραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. ἐν αἷς πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστὰς, καὶ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν. οὐδὲ τὸν ὄπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἄνεσιν εὑρηκώς. οὗ ταῖς πρεσβείαις, ῥυσθείημεν ἐκ παντοίων δεινῶν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λωλιανοῦ.

Στίχ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους,
Ὁ Λωλιανὸς οὐ ποσίκρουστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Στίχ. Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους,
Αὐτὴ δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ στέφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβουσι τὸ σῶμα, ὁ παράνομος θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στεῤῥὸν, ἐσάλευσεν οὐδ' ὅλως. ῥάβδον καὶ γὰρ δυνάμεως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ὄμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας, οἱ Χριστοῦ Ἀθληταὶ κραυγάζοντες προθύμως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὃν ἐκύησας ἔπεσες τῷ σταδίῳ· καὶ διπλοῦν τὸν καλὸν ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντα.

Ὠδὴ, η'. Νικηταὶ Τυράννου.

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι, φωταγωγοῦντες ἀξίως τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὥσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτευτος ὤφθης Θεόφρων, τὸν σεπτόν σου γόνον, φέρουσα ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὡραιοτάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἔνδοξον θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου Ἀμνῷ ἀνατείλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνενευκότας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θείᾳ, ἐθέωσεν Ἄχραντε· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ Τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἅμα φέρει ἡ σορὸς, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῆς χάριτος, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη· δεῦτε ἀρύσασθε, καὶ ἁγιάσθητε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν Δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηνθήσατε κοιλάσι μακάριοι, ὡς κρίνα εὔοσμα, ὡς Παραδείσου θεῖα βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδίᾳ μυστικῇ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὡραιώθητε καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σοφῶς, ὁμοιωθέντες σαφῶς παρίστασθε, νίκης διάδημα τερπνὸν, λαμπρὸν περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ἤνεγκεν οἷάπερ ἀμνάς, ὥσπερ ἄρνα τὸν Υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διῆλθε καὶ εἰς Οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν ἀεί. τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν. καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν Πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελὴς, ἐν φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμασιώτατε, Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν Μητρὶ καὶ γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἤραθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἁγίων. ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμᾶς, ἐλέους ἀξιωθῶμεν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν. χαῖρε θρόνε Κυρίου. Χαῖρε σκῆπτρον παντεθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη. χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὔδιε λιμὴν, καὶ προστάτις πάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστ. Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος, α'. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς Πίστεως, σὺν Μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν. οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ· καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παῤῥησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος, β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε Πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν. τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράξωμεν λέγοντες· χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀποῤῥιψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν

πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν. ὃς ἱκετεύομεν πρεσβείαν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐχέφρων πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ Μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. ἀφ᾽ οὗ τὸν ἄναρχον Λόγον ἐδέξω Πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. σὺν τῇ Μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος δ᾽. Ἀνατολίου.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου Ἰκονιαίων ἡ πόλις. ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεὴς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος, καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος. πᾶσαν γὰρ μηχανὴν τοῦ τυράννου βελίαρ ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρήνευσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔφερες Παναμώμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ καὶ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ ς᾽. ᾨδὴ τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ᾽.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Στίχ. Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α΄. Ἐπιστολ.

Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Ἀλληλούϊα. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ζήτει Σαββάτῳ ι΄.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ Μηνί, ΙϚ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ᾽.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. μεθ᾽ οὗ εἰσῆλθεν εἰς Ναὸν Ἅγιον, τῷ Παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν ἀΰλοις Τάξεσιν, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος. ὃν μακαρίσωμεν. Ὅμοιον.

Ἀθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, Ἀθλητῶν, διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα. μεθ᾽ ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεί. Ὅμοιον.

Δεκὰς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην καθηγητὴν ἱερὸν, ἐν Θεῷ θείᾳ καταπλουτήσασα. ταύτης δεήσεσι,

σῶ-

σῶσον ἡμᾶς εὔσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σὲ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ δυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συσχεθέντες ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου· ἀλλὰ τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὦ παμμακάριστε, Παναγία ἄχραντε. σὺ γὰρ ἡμῶν, τάχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν Ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν, ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν, καὶ Ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δʹ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν Ἀθλητῶν μέλπω Χριστὲ τὸ κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, αʹ. Ἦχος πλ. δʹ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

Ὥσπερ ἄμωμον θῦμα, ὁλοκαυτωθεὶς Θεομακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσηνέχθης Θεῷ διὰ Πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, δῆμος πενθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ, γʹ. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνογένης ὁ Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς δόξης ἠξίωται.

Ἤμβλυναν ἐχθροῦ τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ Θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσι.

Τείνας τοὺς στεῤῥοὺς ἱμᾶσιν ὁ παράφρων, ξέσεις ἀπηνῶς, μαστίζων ἀνενδότως· ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τῶν τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στεῤῥότητα.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Οὐρανῶν Ἁγνὴ ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ἀεὶ ἁγιωτέρα, ὡς τὸν ἁπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὁ τοὺς Οὐρανοὺς τῷ Λόγῳ στερεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα. Ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, Ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ νοΐ, Θεῷ εὐηρέστησας, Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, γέγονας Θεοφόρε, ξίφος δὲ προσηγάγω, μαθητῶν τῷ Δεσπότῃ. μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὠδὴ, δʹ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῶν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θείαις ἀναβάσεσι φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ Θεόφρονες.

Χριστοκήρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται, ὁ Ἀθηνογένης θείας χάριτος.

Ῥητορεύοντες Μάρτυρες, Σάρκωσιν τοῦ Λόγου, καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἰσοδύναμον σύνθρονον, τῷ Γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον, ἐσωμάτωσας Παναμώμε, τοῖς βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσαντα.

Ὠδὴ, εʹ. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθείας τὸ φρόνημα, ταθοκτόνον Πάθος ἐξηκόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς Ἀξιάγαστε.

Ταῖς θείαις προτροπαῖς προσενήνοχε, τῷ Δεσπότῃ, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Ἐφαίδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία, συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφάνωται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνας σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτὸν, ἐντεύξεις Μακάριε. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θείῳ νεύματι.

Παράδεισος νοητὸς, ἐδείχθητε Ἀξιάγαστοι, τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες, καὶ τοῖς θείοις ἄνθεσιν, εὐωδίας πάντων, τὰς αἰσθήσεις καθηδύνατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς νοητὴ Κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐβάστασας, λυχνία ὡς φωταυγὴς, τὸ φῶς ἀπεκύησας, ὡς ῥίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙϚʹ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου γενομένου Πηδαχθόης.

Στίχ. Ἀθηνογένης τὴν τομὴν τὴν τοῦ ξίφους,
Γενναίως ὑπήνεγκεν ὥσπερ ἀδάμας.

Ἀθηνογένην ἑκκαιδεκάτῃ ξίφος ἔταμεν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως. καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου Ἡγεμόνος μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλούς τε βασάνων αἰκισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς μαθητὰς οὐχ εὗρε· προκατεσχέθησαν γάρ. τὴν δὲ ὑπαντήσασαν αὐτῷ Ἔλαφον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ηὐλόγησε. καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτήν τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ᾽ ἕκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτήν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελλούσας φύεσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα, ὃ καὶ γέγονεν. ὡρᾶτο γὰρ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ Ἔλαφος, καὶ τὸν νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν ἐξιοῦσα. ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐωχοῦντο εὐφραινόμενοι εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁρῶσί τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ Πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβδίμου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. κατεσχέθη δέ, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ ἀνεχόμενος, πάλοις ἐκταθεὶς μαστίζεται ὑπὸ ἐννέα στρατιωτῶν. εἶτα ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται· καὶ μένων ἀκαμπὴς καὶ ἀνένδοτος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, συνελήφθη. καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βέλεσι κατατιτρώσκεται. ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ Σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Ροῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἔσβεσας φλόγα, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου, ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας Μακάριε, εὐλογητὸς βοῶν ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, τοῖς τῶν αἱμάτων ὄμβροις, μειώσαντες Μάρτυρες, ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνευφημείσθωσαν.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμῳ προστάξει, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενοι, πολυπλόκοις βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι οὐκ ἐσαλεύθητε Ὁσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας τῶν Προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν, τὸν διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὠδὴ ηʹ. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ἐνατενίζων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδωλικῆς ἐξαπάτης, Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Ὁ τῶν Μαρτύρων χορὸς καὶ τῶν Ἀγγέλων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐφραίνεται, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων δοξάζων τὸν Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθητευθέντων δεκάδα Μαρτύρων, ἐπαγόμενος Ἱεράρχα. μεθ' ὧν σε πιστῶς μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ὃν ἀπεκύησας Λόγον, ὑπὲρ λόγον Θεογεννῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων σε ἄχραντε. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἴδε φωταυγής, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀπαστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀγλαΐαις, καταυγάζουσα τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας. δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὥσπερ προσφοραὶ, καὶ ἄμωμοι ἄρνες, προσηνέχθητε Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς τυθέντι, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, τοῦ ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάζουσιν οἱ σοὶ, γλυκασμὸν Ἀθλοφόρε πόνοι, καὶ πικρίαν πᾶσαν παθῶν καθαίρουσι, τῶν πίστει τῷ τεμένει σου προστρεχόντων, καὶ πόθῳ σου ἑορταζόντων τὴν ἄθλησιν. Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις Θεὸν τὸν φέροντα πάντα, τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν Ἁγνὴ ὁμοιωθέντα. ὃν ἱκέτευε τῷ λαῷ σου δοθῆναι, πάντων δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἴτημα Χριστὲ, τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρῶς, νῦν τῆς Ἐλάφου τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε προσβαλόντος. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγία Δέσποινα ἁγνὴ, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνὴ καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν Μνήμην τῶν προειρημένων Ἁγίων, ἤτοι μετὰ τὰς ιϛ΄. τοῦ παρόντος Μηνὸς, τῇ πρώτῃ ἐρχομένῃ Κυριακῇ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τιή. τῶν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ Πόλει ρν΄. τῶν ἐν Ἐφέσῳ σ΄. τῶν ἐν Χαλκηδόνι χλ΄. τῶν ἐν τῇ ε΄. Συνόδῳ ρξ΄. καὶ τῶν ἐν τῇ ϛ΄. Συνόδῳ ρο΄. Εἰ δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἤγουν ἡ ιϛ΄. τοῦ παρόντος Μηνὸς, ἐν Κυριακῇ· ψάλλεται ἡ παροῦσα ἀκολουθία ἐν αὐτῇ· ἡ δὲ τῶν Ἁγίων ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Αὕτη ἡ Ἀκολουθία ἐστὶ ποίημα, τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Φιλοθέου.

Ἰστέον, ὅτι ἡ παροῦσα Ἀκολουθία, ψάλλεται οἷα Κυριακῇ τύχῃ, ἀπὸ τῆς ιγ΄. τοῦ παρόντος Μηνὸς, ἕως τῆς ιθ΄.

Ἑσπέρας, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ί. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ΄. καὶ Ἀνατολικὰ γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς Φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ Ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν. ὅθεν σὺν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύῤῥόν τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν Ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς Ἄνθρωπον καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ Θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν

ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν διαίρεσιν· οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ Πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἁπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἁπλότητι, ἄναρχον ἀπελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες. ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητάς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, ἦχος πλ. β´.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας· Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα. τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ α´. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ. Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομόρ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ᾽ αὐτοῦ, εἰς τὴν Κοιλάδα τοῦ Σαβή. τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς Πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς. καὶ Κεφ. α. 8.
εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούσατε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ Κεφ. ι. 14.
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὁ Οὐρανός, καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ᾽ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-

τρώσας, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου. Ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν στ. στ. Ἀναστάσιμα, τὰ κατ' Ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος γʹ.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες. τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σευῆρον τὸν ἀκέφαλον. ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ Πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Πατέρων, ἦχος πλ. δʹ.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δʹ. τῆς Θεοτόκου εἰς βʹ. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς ηʹ. Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιοὺς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Φιλόθεος.

Ὠδὴ, αʹ. ἦχος, αʹ. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιοὺς, νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν. δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δύναμις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν Ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἑπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάσης ῥυσάμενοι.

Ἄνωθεν χορὸς Προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν Ποιητὴν ἁπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι. Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τρισλαμπὲς θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἦχος πλ. δʹ. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ τῶν Πατέρων, εὐσεβὴς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Ἑξακοσίων, ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβησάντων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σευήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ὁ μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα. ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ, γʹ. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην Ἔνδοξοι κατασύροντας, καὶ Πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύῤῥον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα Σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, ἄκτιστον ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ Κτίστου

προσλήμματος, ἐν διπλόῃ φύσεων, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες. Θεοτ.

Ἰδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ Κτίσαντος. ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς Πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα·

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οἱ τοῦ Σεβήρου ἀναιδῶς, ἐναμβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνθητε ἀεί, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἁρπάκτορες.

Οἱ θιασῶται καὶ Πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν. τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τρεπόμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου ἀτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδοσίου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανῶς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ᾄσμασι. Θεοτ.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ Πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἄλλα. ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσαλγῶν, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία παναμώμητε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προσρεχόντων, πράϋνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ δʹ. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι, τοὺς Πατρικοὺς νόμους σοφοὶ καταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε, καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Ὕμνοις καταστέψωμεν, τὴν θείαν ὁμήγυριν, τῶν Θεοφόρων οἱ Πιστοί. τὸν σαρκωθέντα Λόγον γάρ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ταῖς ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλλήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὁνώριον Πάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου ἀνάξιον. Θεοτ.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα, Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὀφθαλμούς μου τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης μέτοχον ποίησον. σὺ γὰρ μεσῖτις αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Σύ μου Χριστὲ Κύριος, σύ μου.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβῆρε καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἄναρχον, φῶς τοῦ Πατρός, Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ οὕτως εἴπῃς, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας. ἡ σάρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ μία οὐσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπών, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε, σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἄνευ τροπῆς, ὅλως καὶ φυρμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος. τρανῶς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Λύτο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ Πιστοί, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἑπόμενοι τῷ ὅρῳ, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβίμ, ὄχημα σὺ Θεομῆτορ ἁγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ Πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος. διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὁδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ

νέον ἄεισα, Φαραὼ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος ποντίσαντας.

Ὡς καλλίστη, καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος. τὸν ἁπλοῦν γὰρ Ἰησοῦν ἐκμαθοῦσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργούσας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Δῶρον θεῖον, τὰς ἐκ Ῥώμης γραφὰς λογισάμενοι, ἐπ' ἐκείναις δυσσεβείας τὸν πύργον ἐξήρειψαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διττὰς Χριστοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Ἐξηλέγχθη, Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύῤῥῳ, καὶ Σεργίῳ Ὀνώριος σύγχυσιν, τῶν Χριστοῦ δὲ φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἴσχιστα.

Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμψις, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος. διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννῆτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὦ Σεβῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέῃς δεινῶς παραινοῦμεν. οἱ γὰρ θειασῶται, καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἑνὶ Χριστὸν προσώπῳ, καταγγείλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἄναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλάνθρωπος θέλων οἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς ἀπολωλότας. ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σεβῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιοῦσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὁρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛʹ. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ζένην καὶ καινὴν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον.

τὴν ὑπὲρ Ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ἵνα τὸν δεινὸν, ἐκφύγῃ Νεστόριον, δυάδα Υἱῶν, κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε ταῖς θελήσεσι τῶν φύσεων, ματαίαν δογματίζων σύγχυσιν· ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Ὅνπερ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θέλησιν.

Ὑποστατικὴν, φρονοῦντες τὴν θέλησιν, ἀσύνηγον κακῶς, σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς μάχης οἱ πρόμαχοι. οὕσπερ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν κατάλληλον ταύτης ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγήτε φωτὸς, ἀδύτου γέγονας. τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀποῤῥήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου Πανάμωμε. ὅπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν ἄγλην βραβεύεις τοῖς χρήζουσιν.

Εἱρμὸς. ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιστολαὶ, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σύγγελον, ἀποσαλεῦσαι ποτὲ, Ἑῴας τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, δυσσεβῶς Χριστὸν, κηρύττουσαι.

Ὁ Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνω τρεπόμενος. διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ ἁγνὴν, Θεογεννήτορα εὔδοξον, Μαρία οἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου τε κακόνοιαν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δʹ.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ κρατὴρ ὃν φέρω, κρατήρ ἐστι τῆς σοφίας. τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα. ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ᾽ ὁμολογίας. ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον· ἴδετε ἴδετε ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα. καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι, τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στ. Φωστήρων ὁμήγυρις ἐκλελεγμένη,
Ἀκτινοβόλως φωτίσατέ μου φρένας.

Αὕτη ἡ Ἁγία καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἐπὶ Μαρκιανοῦ γέγονε καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων· τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνελθόντων τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐν τῷ περιωνύμῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, καὶ βεβαιωσάντων τὸ Ἅγιον Σύμβολον, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων, τῶν κατὰ τὴν Νικαέων Μητρόπολιν συνελθόντων· ὅπερ καὶ αἱ λοιπαὶ Ἅγιαι Σύνοδοι ἐκύρωσάν τε, καὶ ἐπεσφράγισαν.

Θεοδοσίου γὰρ Υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκῆπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον τεράστιον. Εὐτύχιός τις Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἱρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας. ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων. ὁ δὲ Εὐτύχιος χρησάμενος βοηθοῖς τοῖς τοῦ Βασιλέως ἀθέοις εὐνούχοις, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν, καὶ ἐνέδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδόσιος τῶν τῇδε μετέστη. ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν ἐδέξατο ὁ Μαρκιανὸς, κελεύει γενέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικήν. ὅθεν συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. ἀμφότεροι δὲ κατασκευάσαντες Τόμους δύο, τῶν τε Ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων. καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν. καὶ μετὰ ῥητὰς ἡμέρας, ἐλθόντες, καὶ ὑπανοίξαντες, εἶδον καὶ ἐξέστησαν. ἐθεάσαντο γὰρ, τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας ἐῤῥιμμένον· τὸν δὲ τῶν Ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. τούτου δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα. καὶ ἐπὶ πλεῖον στηριχθέντες τῇ Πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν ποιοῦντα καθ᾽ ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαίσια πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σὲ τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἄνθρωπον, κατανοήσαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρὶν, Κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σοῦ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὤφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ θεσμὰ, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς Πίστεως, τριαδικὸν ἕνα Κύριον, δημιουργὸν, ἐνεργὸν θελητικὸν παντοδύναμον.

Ἄκτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεὸν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ, καὶ ἀδιαίρετα.

Θείου φωτὸς, ἀστραπὰς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς Κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρδην καταφλέγοντας, πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν Μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας Θεὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ἔλαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν Κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψούμενος. ὅνπερ καθικέτευε, Θεογεννῆτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας, τὰ νοούμενα ὄμματα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τρεπόμεθα. ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι, σαρκὸς βοῶμεν αὐτῷ· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΝα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ Ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί. ᾧ μελῳδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΡεῖς τὴν κλῆσιν, κατατομήν τε τοῦ σμικρυνθέντος Πιστοί, τὴν συναίρεσιν αὖθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν· εὐλογητός.

ΤΩν πάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ εὖ εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθές, συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὠδὴ, ηʹ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

ΤΩν Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξορμητήριον, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· εἷς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείαις.

ΙΝα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνέργειαν θέλησιν οὐσιώδη, ἄκτιστον φέρειν τὸν Κύριον, ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

ΡΗ῀μα θεῖον ἔχοντες ἐν χερσί, Πατέρες ὥσπερ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς ἀσεβείας κατεφλέξατε καλῶς, ἐνέργειαν θέλησιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τοῦτο τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις. Θεοτοκίον.

ΟΛη Κόρη ὅλη εἶ καλή, ὅλη φωτοειδής τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά. διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ΚΑταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἕνα Υἱόν. οἱ γὰρ εὐσεβέστατοι ἡμεῖς δοξάζομεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μιᾷ προσώποις, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν.

ΟΙ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου ἐπίκλησιν, τοῦτό τε τὸ ὄνομα αὐτοῖς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφήνατε, εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἐβαπτίσθητε πάλαι. διόπερ τούτων χάριν, Χριστοῦ ἀπέστητε ὄντως, ἑκὼν ἀναισχυντοῦντες, σὺν τούτῳ τῷ ληρώδει.

ΕΝ Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν τῶν Οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου. μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους. Τριαδ.

ΤΡιοσφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ, θʹ. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

ΕΧοντες Χριστὸν Μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεῖα πάλαι λαλήσαντα· καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίξατε, ἣν πόνοις καὶ ἱδρῶσι, μεγίστοις ὄντως παρεστήσατε.

ΤΥ῾πος, καὶ κανὼν γεγόνατε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ Τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογίαν διδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

ΑΠαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφοράν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον ἄκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

ΣΤόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτόν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῇ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιοι. ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

ΣΥ μοι τῆς ᾠδῆς Πανύμνητε, καὶ κορωνὶς χρυσῆ καὶ θεῖον συμπέρασμα· ἣν ὑπὲρ τῆς φωνῆς ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συνάγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

ΛΙῆλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐαγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν κοινὴν ψήφῳ τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασ-

φημίας οὕνεκα, καὶ τῆς ὁμιλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔῤῥιπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Τὰς φύσεις τί συγχέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν αὐτεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν ταφὴν, τῇ ἀπαθεῖ Θεότητι, τοῦ Μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὦ δείλαιε Σεβῆρε; διόπερ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα. Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ Πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ Πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον, πάσης βλάβης αἱρέων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε· καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τό, Πᾶσα πνοή· ἱστῶμεν στίχ. η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. Καὶ Ἀνατολικὸν α΄. Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων γ΄. στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ πανάληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τῷ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολλῇ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, Εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ Θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, ἦχος πλ. Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων συνδραμών, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες· ὦ θεία παρεμβολὴ, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιὼν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μύριπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α΄. Ὥραν, Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Ἑωθινόν. καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τῶν Ἁγίων ἡ ς΄. Ὠδή. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ΄. Ὠδὴ τῶν Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτει Ὀκτωβρίῳ ια΄. Ἀλληλουϊάριον. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου.

Τέλος. Ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Ζήτει Νοεμβρίῳ ιβ΄.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ τό, Εἰς μνημόσυνον.

Τῷ

Anemi Digital Library

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΖ΄.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ Τοῦ παραδόξου θαύματος, τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἁπαλὴ Κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. ὢ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος· ἥτις ἡμῶν, πάσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν. Ὅμοιον.

Μάρτυς Μαρῖνα πανένδοξε, τὰς Οὐρανίους μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Μάρτυς Μαρῖνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ Κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὡραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ Νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν. ἧς περ κατηξίωσαι θεομακάριστε. Δόξα, ἦχος β΄.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρῖναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς καθεῖλε. διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν χαρὰν στεφηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα. κατασκήνωσόν με οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Εἰς τὴν Λιτήν, στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Ὡς ἐν Πέτρᾳ στερρᾷ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερεισθεῖσα Μαρῖνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ στέφος δὲ τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπείληφας. Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω Ταγμάτων, συνηριθμήθης εὔδοξε, Κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρῖνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος β΄.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρῖνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἄφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ὡραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολύαθλε. Ἦχος δ΄.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν. ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, ἦχος πλ. α΄.

Τῇ Παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητον Νύμφην ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο, ἀκηράτῳ συναφείᾳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν, ἐγκαρτερήσασαν αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῷ στέφει διοστῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. αὐτὸν δυσώπησον Παρθενομάρτυς Μαρῖνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου στερρῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν Μαρῖναν Νύμφην Χριστοῦ. παρθενίας χιτῶνα γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσεον ὡς ὕφασμα,

τούτῳ

τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Ὁ Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ παράδοξον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα. φύσις γὰρ ἀπτόητος, καὶ ἀταπείνωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἷλες, ἀπαλὲς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορείας, νῦν μετ' Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Ὁ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, Νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθεΐας. ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λαμψάνων (sic) τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως. καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες. Εἰ βούλει τῆς Θεοτόκου, ἀνὰ δ', τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα Νύμφην ᾄσμασι μέλπω.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῆς λαμπηδόνων, πληρουμένη τῆς παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Καλλιπάρθενε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτόν, σοφῇ διανοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἱκέτης προσέρχομαί σοι σεμνή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῆς τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λαμπρυνθείς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν Τυράννων τὰς ἀπειλάς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, Ζωὴν ὁσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομῆτορ· καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορείας ἱερῶς, θεουμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ Μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, Γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος Βασίλεια, καὶ θείαις λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλάϊσαι.

Ῥωσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας Τύραννον, μεγαλαυχίᾳ χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Θεοτοκίον.

Λοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι τῆς θείας χάριτος, Θεογεννῆτορ ἄχραντε. διὸ σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ Τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε Πανόλβιε.

Ὑπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος Πανένδοξε, εὐσεβείας κρηπῖδα, θεμένη τῆς Πίστεως, ἐν πέτρᾳ παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Ἁγίων

Ἁγίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου. Δόξα.

Φωτισθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν. σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι, διδόντα γὰρ τέτοκας, καὶ Κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ Πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ σέβουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πανσέμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεΐας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν Πιστῶν ἤρδευσας, ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου, ταῖς ὡραιοτάταις συνέτριψας.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε Πιστοὶ, ὅτι τὸν Τύραννον ἐχθρὸν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ καταπατήσασα γενναιοφρόνως. καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία Πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν. καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ Συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Θεοπρεπὴς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου, τοῖς Ἀγγέλοις, ὤφθη ποθεινότατος. τῶν δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθης. τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ προσκαίρους, πόνους ὑπομείνασα· ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Δεσπότου, κομίζῃ Μάρτυς ἀοίδιμε, ἀπαύστως εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις βοῶσα· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοὶ, χαίρει παρθένων τὸ καύχημα, νῦν παρθένων, ὅμιλος εὐφραίνεται, νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἀθλητῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅλη καλὴ, πέφηνας Κόρη καὶ ἄσπιλος. ὤφθης ὅλη, Νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστῇ. διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Μόνη Ἁγνὴ, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας. σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σύνθρονον Υἱὸν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε. καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν, ἔτρεψας, κατέβαλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ Ποιμένος θείοις ἴχνεσιν ἑπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἑκούσιον πάθος. Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα. Δόξα.

Ἡ Πανάμωμος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῇ πίστει ὑμνοῦντάς σε, ἄχραντε Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον Κόρη διανύσασα. ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ῥανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν. ὃν περ νῦν Θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῶς τῷ Νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν ἀγώνων σου, Κόρη τὸν μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὀφρὺν τὴν πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας. ἐκπλέειν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ πανεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θέλημα.

Ὑπερτέραν σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ Νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομείνασαν Ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ῥυπωμένην ὁρῶντες, τῷ τῆς Παρθενίας σου τόκῳ Παναμώμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρώην δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνη Ἁγνὴ δι' εὐσπλαγχνίαν. ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γέγονας Φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανώτερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς Παρθένος ἐνήδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Μαρίνα ἀνεκραύγαζε.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθεΐας ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ὁλόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς. ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀπόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγὴς, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία νύμφη, καὶ παράδεισος ἄσυλητος.

Νεάνις πανευπρεπὴς, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὀσμὴν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον Πάθος σου, διὰ καρτερίας, μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Ὑπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολύαθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ' ἤχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρανας, κακοπιστίας Χριστοῦ δὲ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα, ἀθληφόρε Παρθένων τὸ καύχημα.

Ἀβρόχως, τῶν βασάνων διῆλθες κλυδώνιον. ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυσον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, πεπαμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ὤρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σου κατηυγάσθης, Ἀθληφόρε, πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρρήτως ἑλίσσεται.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, Μαρτυρίου στίγμασι. στεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς πεῤῥαντισμένη, θαύματι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως. Ὁ Οἶκος.

Σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύ-

τοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου, Νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητής, λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου Νυμφῶνος τυχοῦσα· καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, Βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχ. Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρῖνα ξίφει,
Χεὶρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρῖνα δηροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Κώμης τῆς Πισιδίας ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινὸς Ἱερέως τῶν εἰδώλων ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενής. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ γυναικί τινι, τῆς Μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, δωδεκαετὴς γενομένη, τῆς τῶν Χριστιανῶν ἐδέετο Πίστεως. Ἐδιδάσκετο δὲ ὑπό τινων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Κώμῃ. Καὶ ἤδη πέντε καὶ δεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀνύσασθαι. Ὀλύμβριος δὲ ὁ Ἡγεμὼν μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακήν. Μεθ᾽ ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὅλος ἐξέστη ἐπὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ᾽ αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρῖνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισιδίας γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἡγεμὼν ταθῆναι αὐτήν, καὶ ῥάβδοις ἀπηνῶς καταξαίνεσθαι· Καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινίσσετο. Εἶθ᾽ οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέεσθαι ἐπὶ πολύ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἔβαλεν αὐτὴν εἰς φυλακήν. Ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον. Δράκων δέ ποθεν ἑρπύσας, δεινῶς τὴν ἠχὴν ποιούμενος ἐν τῷ ἕρπειν αὐτόν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολύ, καὶ συντρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ὁ φοβερώτατος ἐκεῖνος δράκων ὡς καπνὸς μέλανος μορφὴν διεδέκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφαῖραν εὑροῦσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρὸς καταικίζεται, καὶ ἐπὶ σκεύους ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἐπὶ τοῦτο δέ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν· οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἡγεμών, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρῖνα, καταφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχήν σου, καὶ λαμπᾶσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἤρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος, ὑψηλὴν γὰρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατῴκησας βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότου, ἀναδέδειξαι Μαρῖνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτοῦ ἀήττητος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θτ.

Ἄρχων οὐκ ἐπ᾽ ἐξ Ἰούδα, ἀλλ᾽ ἐξέλιπεν, ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπὶς ἀνέτειλεν ἀφράστως. Ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥυεὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας. ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρῖνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ Τύραννος, εὗρε τὴν ψυχήν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερροτέραν. ἀνεβόας γάρ· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ Λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεόν· καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσαμένη. Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαράν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρῖναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ὠδὴ η΄. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθηρὰν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρησας, καὶ στέμμασι

νικητικοῖς ἐστέφθης μελῳδοῦσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μουσικὴν Μαρίνα σοι παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ηὐτρέπισεν ἐν Οὐρανοῖς. ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ὁρῶσα καὶ βοῶσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὤφθης Ἀθλοφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ Μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελῳδοῦσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸς ἡμῖν Θεογεννῆτορ, διὰ σοῦ ἐδόθη. σὺ γὰρ μόνη, ἀπήτησας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παρθενίαν καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον Ἔνδοξε, τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν· καὶ εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσήχθης μέλπουσα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα ἀπαύτων τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσαν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἔστησο πρὸ βήματος Χριστὸν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα Σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν Πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν Οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα. ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ Θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύγησας. τὴν στρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γὰρ, Μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς Καλλιπάρθενε.

Ἔφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἔνθεος. καὶ στερροτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε. διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λῦσόν με Νύμφη ἐκλεκτὴ, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας Μάρτυς διάῤῥηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινὸν, τοῦ ἀλάστορος. ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἤθλησαν. καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς Προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὥριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα. διό σε Πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται, τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ Δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Ἰδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατῄσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν Προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ὡς περικαλλὴς Ἀθλοφόρος, καὶ περιδέξιος Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστερὰν χρυσαυγοῦσαν, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἤ-

Ἤνθησας κοιλάσιν ὡς κρῖνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε. ὦ Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα. καὶ τῷ τερπνῷ Νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε. ὃ ταῖς φρυκτωρίαις εὐθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐσχημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου καὶ Πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως· ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστᾶσα πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν Τύραννον στερρῶς, Ἀθληφόρε κατέβαλες, ἐγκαυχώμενον, καὶ ἐφύπερθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι, σὺ κατῄσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς Λαοὺς κατεφώτισας. Ὅμοιον.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς διττοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστοῦ δύναμιν ἔχουσα. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην σου. Ὅμοιον.

Ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον Ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστώσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δυναμουμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δευτεροῦμεν τὸ α'. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε. καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν Πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ τύχῃ ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ψάλλε οὕτως. Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Ἁγίων Πατέρων γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τοῦ Ἀλφαβήτου. Δόξα, τῆς Ἁγίας, καὶ νῦν. τῶν Πατέρων. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν ἀμφοτέρων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς δ'. καὶ τῆς Ἁγίας εἰς δ'. τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν ἀμφοτέρων ἡ Ἀκολουθία κοινή, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁμοίως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐνέδυσας Κύριε, τὸν Ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ Μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι. δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἁμαρτημάτων κατάπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Σταυρὸν ὁπλισάμενος, ὁ Ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ σῷ ζήλῳ πυρούμενος, ἀθλῶν ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελών, Αἰμιλιανὸς ὁ εὔδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν Βασιλείαν ἀπείληφε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς. Ὅμοιον.

Ἀστέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα, ὁπλίτην τε ἄριστον, διαδειχθέντα πᾶσαν, νῦν τὴν Οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθεΐας σκότος ἐλαύνοντα. ὑφ' οὗ φωταγωγούμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμεν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τό.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοῦτο τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, θείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθένειαν εὔδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας, ἀθλῶν ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρύαγμα, θεομακάριστε.

Μονάδα Θεότητος, ἑνιζομένην ταυτότητι, Ἀοίδιμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας· καὶ πολύθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερρότητι, Ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκύησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατανοούμενον.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Λύχνος τοῖς ποσί σου ἐγενήθη, καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· δι' οὗ καθυποσκελίσας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλεϊζόμενος.

Ἰθύνας νοός σου τὰς πορείας, πρὸς θείου θελήματος Σοφέ, λιμένα γαληνότατον, πολυθεΐας θάλασσαν, κυματουμένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοὺς θείους ἄθλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τέλους τῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, Δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβέβληκε. Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενομῆτορ ἔμεινας. τὸν πλαστουργὸν γὰρ Ἄχραντε, ἁπάσης Κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως, ὁμολογίᾳ.

Πυρπολούμενος, τῷ θείῳ ζήλῳ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθης· ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ θελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὡλοκαύτωσας, καὶ τῷ Δεσπότῃ ὡς θῦμα προσήνεξαι, Μάρτυς εὔδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, Σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ Θεοῦ σε θεῖος πόθος, παραδόξως ἀνέφλεξε, τῶν πικρῶν μαστίγων. ὅθεν τὴν πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἀθέων,

ἐνετρύφησας, καὶ ψυχὰς Παμμάκαρ τῶν Πιστῶν κατεδρόσισας.

Ὑπερεῖδες τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μένοντα, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχὴν σου προσέδησας, τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος, ὅθεν ἔλυσας, Ἀθλοφόρε Αἰμιλιανὲ ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, Τρισηλίου Θεότητος, εὐσεβῶς δοξάζων, Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσελήλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας. Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα τὸ σὸν σε τόπον, τοῦ ἡμᾶς ἁγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὑρεθεῖσαν δοξάζομεν. δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες, οὐρανόθησαν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥανίσι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθεΐας. ὅθεν θαυμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσαν παθῶν, νόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ὑπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις. ἀρρωστημάτων παύεις τὸν καύσωνα. πνεύματα διώκεις πονηρά. πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς Ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ῥομφαίᾳ τρωθέντα με τῆς ἁμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστικωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα, λόγχῃ τὸν τρωθέντα δι' ἐμὲ, Ἄχραντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ὄλβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ Μαρτυρίῳ Μάκαρ, ἐχρημάτισας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς Οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω. ἀθανασίαν ὅθεν, διαμένουσαν κατεκληρώσω, θανατωθεὶς, διὰ πόνων Ἔνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἷα ῥεῖθρον, ἡ τῶν λειψάνων θήκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀρρωστήματα. Θεοτοκίον.

Εὖα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὗ ἡ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στ. Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,
Χριστῷ παραστὰς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Ῥοδοστόλου πόλεως Μυσίας. δοῦλος ὑπάρχων Ἕλληνος τινὸς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετωλίου Βικαρίου· σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα μυσαττόμενος, εὑρὼν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρὸν, λαβὼν σφύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. ἀγομένων δὲ ἑτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκιζομένων, ἑαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις. καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθεὶς, καὶ ἄφλεκτος διαμείνας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θέης, καὶ Οὐαλεντίνης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως Καισαρείας ἀχθέντες, παρέστησαν Φιρμιλιανῷ τῷ Ἄρχοντι, καὶ τὰς λαιὰς τῶν ποδῶν καυστῆρσιν ἀχρειοῦνται, καὶ ξίφεσι, καὶ πυρὶ ἀφανίζονται. καὶ ἡ μὲν Ἁγία Θέη, ἐπὶ ξύλου τανυσθεῖσα ξέεται ἀφειδῶς. Παῦλος δὲ ἀχθεὶς, καὶ βασανισθεὶς, ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων, καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε. καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῇ χάριτι τοῦ Θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες Μάρτυς θεόπνευστε· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τιτρωσκόμενος, τῷ ἔρωτι τοῦ ἐραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἔπτηξας. ἐν ᾧ δροσιζόμενος πνεύματι ἔψαλλες. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος.

Ὡραιότητι τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι, τοῖς Ἀσωμάτοις Σοφὲ, ἀρραιοτάτῳ Χριστῷ. μεθ' ὧν παριστάμενος, μέλπεις γηθόμενος. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε, Θεόνυμφε τὸ χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν. καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον Χριστὸν τὸν Κύριον, ᾧ κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς αὐτίκα σοῦ τὸν κατεχόμενον, πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ Μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βοῶν Πανεύφημε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὑρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἀπεφάνθην δὲ, ἔκραζες Ἀοίδιμε, σύνετε παράνομοι. ὡς γὰρ ἀρνίον ἄκακον, τυθῆναι ἔσπευσας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεὶς ὡς ἐδέσματα, τούτου τὰ παλαίσματα, πνευματικῶς τρυφήσωμεν Πιστοὶ, καὶ μέλψωμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου, ξήρανον ὀμβρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πράϋνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδὼν ἐφιέμενος τὴν ἄρρητον, Θεοῦ εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν βίῳ, ἡδέων καταφρονήσας Ἔνδοξε, καὶ χαίρων τὸ Μαρτύριον ἤνυσας. ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡς θῦμα ὀπτώμενος πυρὶ Πανεύφημε, τοῦ τυθέντος ὥσπερ πρόβατον, Θείᾳ τραπέζῃ προσηνέχθης, ὀσμὴ πνευματικὴ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν, Ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιστῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα. ὃν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ἡ τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις, συμπολίτην σε ἐκτήσατο. Μάρτυρες πάντες σὺν Ὁσίοις, χορεύοντα ὁρῶντες ἀγάλλονται. μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον. δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΘ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου, καὶ τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν. παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὰς τρικυμίας, ἀπεμάξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν. ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας. ἐν Μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὅμοιον. Τῆς Ἁγίας.

Ἄφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλοῦτον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, καὶ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια. δίδοσι τὰ Οὐράνια, καὶ Οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Αἴγλη κατελάμπετο, φωτοειδὴς σου τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης Πανεύφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ Παρθένον, θεοειδεστάτην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρὰν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεορρήμονα. ζωὴν γὰρ τὴν

ἰσάγ-

ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος.

Ἕτερα τοῦ Ὁσίου.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ΩΣ ἀστέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευφημοῦμεν Μακάριε, ταῖς θείαις σου λάμψεσι, φωτιζόμενοι ἀεί, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σου, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα. Ὅμοιον.

ΑΡὼν ὥσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ῥάβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα, Πάτερ γέγονας. καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὅσιε, ἐκ πέτρας ἐξήγαγες. ὡς Ἠλίας δὲ νεκρόν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος αἴγλαις, Δῖε Θεόφρον πανόλβιε. Ὅμοιον.

ΤΗν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας. καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκεύασας, ἐν ᾧ σώζεται πληθύς, καθ' ἑκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων, τὰ παράδοξα ἐν πίστει, Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΚΑτακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνάξιον. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Ἀμνάς ἡ κυήσασα, τὸ Ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάμωμε, οἰκτρῷ ἐν Αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα. σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς πάντων ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νύμφην ἁγνὴν σὲ Χριστοῦ Μακρίνα στέφω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΝΥμφίον τὸν ἄφθαρτον, τῆς τῶν ψυχῶν ὡραιότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπεπόθησας, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, φωτίσαι δυσώπησον, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ΥΠάρχων ἡ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστὲ σοῦ τὴν ἄσπιλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῷ καθηλωμένην, Μακρίναν τὴν ἄμωμον, καὶ πανοίδιμον.

ΜΑκρίνα πανεύφημε, τῆς Παρθενίας τὸ καύχημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλώβητον, δι' ἀσκήσεως, τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα. Θεοτοκίον.

ΦΩσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πανάμωμε, τῶν πίστει τιμώντων σε, τὴν Θεομήτορα, καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμψας Θεόνυμφε.

Ἄλλος, τοῦ Ὁσίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

ΑΙόλου, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀνέλαβες σοφέ, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκός σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

ΟΡθείσας, πρὸς τὸ τῆς δόξης ἄδυτον, Ἥλιον Ὅσιε, ὁλοφανὴς γεγένησαι ἀστήρ, καὶ Πιστοὺς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

ΣΕνώσας, τὸν λογισμόν σου Πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστής, ἀληθέστατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

ΗΛίου, τοῦ νοητοῦ Πανάμωμε, σκήνωμα γέγονας, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησιν ἡμᾶς, ἀσεβῶς καταυγάσαντος, καὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος, τῆς ἀγνωσίας Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

ΗΓλαϊσμένη, καλλονῇ θεοσδότῳ καὶ χάριτι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος Σεμνή, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων τὸν ἔνθεον.

ΗΘ' ὁμῷ τῷ Θείῳ, καθαρχοῦσα Παρθένε καταλιποῦσα, τὴν τοῦ βίου ταραχήν, καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες, νηστείαις καὶ δεήσεσι, πόθῳ χολάζουσα.

ΑΓιωσύνη, ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπόθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, πει-

ρημείῃ διέμεινας, Μακρίνα πανεύφημε, καὶ παναμώμητε. Θεοτοκίον.

Τὴν σε παρθένον, Παναγία Παρθένε γινώσκομεν, ὡς τὴν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀσπόρως βλαστήσασαν. δι᾽ ὃ στηριζόμενοι, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστὴρ γέγονας, φωταγωγῶν πίστει σοι, τοὺς προσερχομένους Μακάριε.

Συνήφθης θεοπρεπῶς, τοῖς Οὐρανίοις· ἐπὶ γῆς βίον γὰρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δῖε θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν.

Ὡδήγησας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἑπομένους σοι καλῶς Ὅσιε. τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γὰρ, θείᾳ δυναστείᾳ ἐνέκρωσας. Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς Οὐρανοὺς Ἄχραντε· ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ Ἄμωμος ἀμνὰς, καὶ ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὡραΐσασα. ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεὶς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας, καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, Μονὴν ᾠκοδόμησας. ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγεῖραι πανεύφημε, ἀδιστάκτῳ δεήσει σου. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου Ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου Πλαστουργὲ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόχευτον τὴν ἐμὴν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύραννον, ἀναπλάττεις Εὔαν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστουργηθεὶς τῇ φύσει, Ἀδὰμ πρώτου δεύτερος. ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζωον ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δεδώρησαι. ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἤγειρας, πάντας Λόγε ὑπνώσας σου, ἐμὲ δὲ τὴν ἄλοχον, καταλογχεύσας εὔσπλαγχνε, καὶ τῇ ἀφυπνώσει σου ζωῆς ἐστέρησας.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσα σὺ τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῦ Κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ, πόθῳ θεϊκῷ ἐδικαίωσας, τοῦ σοῦ νυμφίου τὸ κάλλος, διασῴζουσα, ἀδιάφθορον καὶ καθαρὸν πανσεβάσμιε.

Ἣν ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θεῖον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς Πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίας ἐνθέου, ταύτης ἄνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα συμβολικῶς ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγοῦσα Παρθένους, σὺ Μακρῖνα προσήγαγες, τῷ Παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι. τῷ ἀπαθεῖ γὰρ οἰκείαν, καὶ ἁρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν ταύτης σαφῶς ὑπεδείκνυες. Θεοτοκίον.

Χαρισμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, Θεονύμφευτε, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς χαριτώνυμε.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αὔλῳ λαμπαδουχίᾳ, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σεμνύουσαν, πόλιν Θεοφόρε σκοπούμενος.

Ὁ Ἀμβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεὶς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρδείαις, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δῖε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεὶς τῇ ἁμαρτίᾳ δι᾽ ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι, θείᾳ συμμαχίᾳ, ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξεως, Δῖε τοῖς πελάσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτ-

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν σῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἔγνωμεν Παρθένε. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτί σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ έ. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ.

Ὑπωθηλῦναι κάλλεσι, τὸ κάλλος τὸ σεπτὸν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδὲς, οὐκ ἠνέχου πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄχραντον, τοῦ σεπτοῦ Νυμφίου σου, ἐννοοῦσα Καλλιπάρθενε.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χριστὸν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἀρραγῆ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸν πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθηρὰν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τοῦ Χριστοῦ. ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπερρίφης Ἄμωμε, καὶ ἀνατέθηκας, τὴν ψυχὴν καὶ σῶμά σου, ἐκ νεότητος ἀσκήσασα. Θεοτ.

Τὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντὸς, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθορὰν, ἑκουσίως ῥεύσαντας ἀναμορφώσαντα, καὶ πρὸς δόξαν ἄφραστον, Θεομῆτορ ἀνυψώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ Πόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμάζων σαφέστατα, σοῦ τὴν διάνοιαν πᾶσαν, ἀρετῆς ἰδέας διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Ὑμνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, τὴν καρτερὰν ἐπισπάσω, παρ' αὐτοῦ Παρθένε ἐπικουρίαν, καὶ ἐνθέου παρθενίας τὴν χάριν ἀπείληφας.

Στεφανῷ, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαράν σε Παρθένον, καὶ χοροῦ Παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις οὐρανίοις Θεόφρον ἐσκήνωσεν.

Θεοτοκίον.

Ἑνῶσαι, τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα συνέδραμε. δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἡνωμένας ἔτεκες ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα Παναμώμε.

Εἱρμὸς. Ὁ αὐτός.

Ὕψωσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἐταπείνωσας πάθη, καὶ ὀφρὺν δαιμόνων κατέβαλες, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Μαστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὅσιε, γῆν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐτῶν δουλείας πλῆθος ἀζύγων, καὶ μιγάδων, εὐσεβῶς ἑπομένων σοι εὔδοξε.

Ὄλβιος, καὶ θαυμάτων ἀπείρων λαμπρότησι, γεγενημένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν Δῖε θεόφρον, καὶ πρεσβείαις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν Ποίμνην σου.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη Παναμώμε, ἡ τὴν Ζωὴν τῶν ἁπάντων, ἀπορρήτῳ λόγῳ κυήσασα, καὶ τὸν νοῦν μου, παρασυρόμενον Κόρη εἰρήνευσον.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὑγείᾳ ψυχῆς, ἐνθέως ὁπλισάμενος, καὶ ἄπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Δῖε τὰς φάλαγγας, θαυματουργὲ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας Ὅσιε Πάτερ ὁ τάλας; τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἐξερεύξομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ νεκρώσας σοφὲ, καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι. εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ'. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχ. Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Μακρίνα,
Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ Πόλον.
Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν νόες ἔνθεν ἄειραν.

Αὕτη κάλλει σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς, ἀναλόγως συνεζεύχθη νυμφίῳ. τῶν δὲ γάμων ἔτι κειμένων ἐν μνήστροις, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἁρμοσάμενος ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων. ἡ μακαρία Μακρίνα πολλῶν ἑτέρων ἀγαγέσθαι βουλομένων, τὴν χηρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἵλετο ἤθη, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. πάσης οὖν ἐπιμελείας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτὴν, συνῆν τῇ μη-

τεῖ, ταῖς τε θείαις ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ᾽ αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα. δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παίδων, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθηγεῖτο. Ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταίαις πνοαῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνον ποθοῦσα τὸν Χριστὸν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς, ἀνεβόας· δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπωσαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν, ἐνεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὀφρὺν, τὴν θηριωδῶς ἐπηρμένην, τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπείληφας, Ἀξιάγαστε ψάλλουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς. Θεοτοκίον.

Ῥῆξον πταισμάτων τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μητρικῇ παρρησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελῳδούντων τῷ τόκῳ σου Πάναγνε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μονὴν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας ὅθεν Μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγὲς, Θεοφόρε φροντιστήριον, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, κραυγάζων τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐνασμῶσαι, σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων Πάτερ Ὅσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἔβλυσας τοῖς πιστῶς, ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, [illegible] θαυμάσιε, τῶν Μοναστῶν φωστὴρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγὴς, καὶ στῦλος φωτοειδὴς, τῶν ψαλλόντων προηγούμενος· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σε ἀπειργάσατο, Κόρη, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐμφανῶς, ἁγιάζων τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἱεροπρεπεῖ σου πολιτείᾳ, καὶ βίῳ κεκαθαρμένῳ διὰ Πίστεως, ἄσυλον ἀνάθημα, ὤφθης γὰρ θεόπνευστε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἐκράζες, Μακρίνα ἔνδοξε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβέβηκας, ἄριστα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλη τριλαμποῦς φωτοχυσίας, τὸν νοῦν καταλαμπομένη τε καὶ πρόσωπον, ὑπνώσας Πανόλβιε, ὕπνον τὸν μακάριον, μετ᾽ εὐφροσύνης βλέπουσα, τὸν σοὶ ποθούμενον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην Θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ ἀΐδιον, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομῆτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ῥάβδου σου βλαστήματι Θεὸς, τὴν σὴν κατάκαρπον, ψυχὴν ἐδήλου Σοφὲ, καταφυτεύουσαν ἔγκαρπα, λογικά τε φυσικὰ θείᾳ ῥοπῇ, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν πληθὺν, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Νοῦς σου ταῖς θείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὡραῖος πέφυκε· καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε, τῶν καλῶν ὡς καθαρώτατος, θέσει θεούμενος ἀεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵνα σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες, Δῖε γεραίρωμεν, σῶσον τὴν Ποίμνην σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἑορτάζουσαν. καὶ καθοδήγει πρὸς Θεοῦ, εἰσόδους ψάλλουσαν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὤφθης πλατυτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία Πάναγνε. ὃν καθικέτευε ῥῦσαί με, τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβερᾶς, δίκης με ῥύσασθαι, τὸν βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρ-

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ ἔλεος ὄντως τοῦ Θεοῦ Πανένδοξε, μιμουμένη διετέλεσας, τρέφουσα πάντας τοὺς πενίᾳ, συγκαταπονουμένους πανεύφημε. ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε, σὲ τὴν φανεῖσαν ἐλεήμονα.

Ἐνώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ Πανένδοξε. φωτοφόρος φῶς γὰρ γέγονας, βίῳ καὶ λόγῳ κοσμουμένη, καὶ τοῖς παντοδαποῖς προτερήμασι, καὶ γένους τὴν εὐωδίαν λαμπρύνουσα, ταῖς ὑπερτέραις ἀναβάσεσιν.

Ἀνώτατον ᾤκησας παστὸν καὶ θάλαμον, μακαρία ἐπουράνιον. ἔνθα Παρθένε γενομένη, σὺν τοῖς Ἀρχιερεῦσι συγγόνοις σου, δυσώπει παρρησίᾳ τὸν Κύριον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς ἐξέλαμψε, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου. σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Σὲ τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, Πάτερ ὡς Ἄγγελον φανέντα, καὶ πρὸς Οὐρανοὺς ἀναπτάντα, κεχρυσωμένας ἔχοντα πτέρυγας, περιχαρῶς γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ἥλιος πολύφωτος ὥσπερ, ἐκ τῆς Ἑῴας ἀνατείλας, Δῖε πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν Κόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρὸς ἀνέσπερον Πάτερ, φωτοειδὴς γεγενημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν φωταγωγίᾳ, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκήνωσας, ὅπου Ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν Κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειπάρθενον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμήγυριν.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κ'.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ Τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν, πυρίνῳ ἅρματι, ἀπὸ τῆς γῆς Οἰκτίρμων, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σωτήριον.

Ὅμοιον.

Ἐν συσσεισμῷ καὶ ἐν αὔρᾳ, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἠλιοὺ θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι· ἅρματι δέ, ἐποχούμενος τεθρίππῳ, τὸν Οὐρανὸν διίπτευσας ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε.

Ὅμοιον.

Τοὺς Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας· τὸν Οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχες ζήλῳ θείῳ, πυρποληθείς· Ἐλισσαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφέ, Ἠλιοὺ ἔνθεε χάριτος.

Δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν Ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ᾄσωμεν ἐναρμόνιον μέλος, τὸν τούτους δοξάσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν· χαίροις ἐπίγειε Ἄγγελε, καὶ Οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἠλία μεγαλώνυμε. χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ προστάται καὶ ἰατροὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ· ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τίς μὴ μακαρίσει σε.
Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιζ. 1. Ἐγένετο Λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλιοὺ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε· Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοὺ, λέγων· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου. Καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν Ἡλιοὺ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωῒ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χείμαρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοὺ, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίσῃ ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθὰ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς Πόλεως. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἡλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. καὶ ἐβόησεν Ἡλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· λήψῃ δή μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας· ἀλλ' ἢ ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ. καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἡλιοὺ πρὸς αὐτήν· θάρσει, εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλιοὺ· καὶ ἤσθιεν αὐτὸς, καὶ αὐτὴ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιοὺ. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ Υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἦν ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὗ οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιού· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρός με τοῦ ἀναμνῆσαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν Υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἡλιοὺ πρὸς αὐτήν· δός μοι τὸν Υἱόν σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῷον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμησεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοὺ, καὶ εἶπεν· οἴμοι Κύριε ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν Υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρὶς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω. καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἡλιού. καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς τὸν ἐγκάτων αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ Μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἡλιού· βλέπε, ζῇ ὁ Υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιού· ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοὺ τὸν Θε- Κεφ. ιη. 1
σβίτην, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων· πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαὰβ τὸν Ἡλιοὺ, εἴρηκε πρὸς αὐτόν· σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ; Καὶ εἶπεν Ἡλιού· οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συνάθροισον πρός με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς Προφήτας τοῦ Βαάλ, καὶ πεντήκοντα τῆς αἰσχύνης, καὶ τοὺς Προφήτας τῶν ἀλσῶν ἐσθίον-

τας τράπεζαν Ἰεζάβελ. καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραήλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς Προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιού· ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ᾽ ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· ἐγὼ ὑπολέλειμμαι Προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος. καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους σφόδρα πολλοί. δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας. καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. καὶ ἔσται ὁ Θεὸς ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρί, οὗτος Θεός. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε· καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας σήμερον. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ τοῖς Προφήταις τῆς αἰσχύνης· ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν οὕτω. καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐας, ἕως μεσημβρίας λέγοντες· ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν, καὶ ἐγένετο μεσημβρία. καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης, καὶ εἶπεν· ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι ἀδολεχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς ἔστη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς Προφήτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν Λαόν· προσαγάγετε πρός με. καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ Λαός. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους κατ᾽ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ Θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε Θαλαὰ, χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ Θυσιαστηρίου. καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐστίβασεν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον. καὶ εἶπεν Ἠλίας· λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. καὶ εἶπε· δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν. τρισσεύσατε, καὶ ἐτρίσσευσαν. καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ Θυσιαστηρίου. καὶ τὴν Θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος. καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. καὶ γνώτωσαν ὁ Λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ Λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ τὰς σχίδακας. καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ Θαλαᾷ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ Λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν Λαόν· συλλάβετε τοὺς Προφήτας τοῦ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. καὶ συνέλαβον αὐτούς. καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑετοῦ. Ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἠλιοὺ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ. καὶ ηὔξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ Οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι. καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζάβελ. Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαὰβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἠλιού, καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλιού, λέγων· Αὔριον θύσομαι τὴν ψυχήν σου ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἠλιοὺ καὶ ἐφοβήθη. καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα. καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ Ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου. καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν· καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιού, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης

ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, ϗ ἔφαγε, ϗ ἔπιε. ϗ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, ϗ ἥψατο αὐτοῦ ϗ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη ϗ ἔφαγε ϗ ἔπιε. ϗ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας, ϗ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. ϗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, ϗ κατέλυσεν ἐκεῖ. ϗ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν ϗ εἶπε· τί σὺ ἐνταῦθα; ϗ εἶπεν Ἠλιού· ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ Παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ Υἱοὶ Ἰσραήλ. τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, ϗ τοὺς Προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, ϗ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, ϗ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. ϗ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· πορεύου καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, ϗ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ Υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς Προφήτην.

Βασιλειῶν δ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὑρίσκει Ἠλίας τὸν Ἐλισσαιὲ Υἱὸν Σαφάτ. καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. ϗ ἀπῆλθεν Ἠλίας ἐπ' αὐτόν. ϗ κατέλιπεν Ἐλισσαιὲ τοὺς βόας, ϗ ἔδραμεν ὀπίσω Ἠλιοῦ ϗ ἐλειτούργει αὐτῷ. ϗ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἠλιοῦ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοῦ ϗ Ἐλισσαιέ, ἐν Γαλγάλοις. ϗ εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιὲ· κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. ϗ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε. ϗ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. ϗ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν Υἱῶν τῶν Προφητῶν, ἦλθον ϗ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν. ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. ϗ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιὲ· Αἴτησον τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, διπλῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας, ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισαν ἀναμέσον ἀμφοτέρων. καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα Ἰσραήλ, ϗ ἱππεὺς αὐτοῦ. Καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι. Καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ ϗ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. ϗ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. ϗ ἐπάταξε τὰ ὕδατα ϗ οὐ διῃρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ποῦ δή ἐστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοῦ Ἀφφώ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, ϗ διῃρέθη τὰ ὕδατα· καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος α΄.
Γερμανοῦ.

Ἠλίας ὁ ζηλωτής, ϗ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδείκνυτο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μυητὴς σωτηρίας προχαριζόμενος. ὢ δόξης ἀκραιφνοῦς ἧς ἠξίωται, ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, ϗ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα. οὗτος γὰρ ἐν σώματι Ἄγγελος, ϗ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. ὃν ἐπαινοῦντες εἴπωμεν· ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Ὁ αὐτός.

Δαβιτικῶς σήμερον πιστοί, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, ϗ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον. οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσῃ τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν ἐχάλκωσε. ϗ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον, ἄκαρπον ἐποίησεν. ὢ τοῦ θαύματος. ὁ πήλινος ἄνθρωπος, Οὐρανοὺς τοῦ βρέχειν ὑετὸν οὐκ ἔδωκεν. ὢ τοῦ θαύματος. ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται. ϗ Οὐρανοὺς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἅρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῷ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, ϗ Λαὸν ἀπαθῆ λιμῷ διαφθείρει. τοὺς Ἱερεῖς τῆς Αἰσχύνης, πάντας κατήσχυνε, ϗ τῆς χήρας τὸν Υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοῖς ᾄσμασι, τοὺς Προφήτας τοῦ Χριστοῦ, ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἠλίας γὰρ ὁ Θεσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε, καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαῖος, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ Οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ Οἰκουμένῃ, δύο παμφαεῖς, Ἠλίας, καὶ Ἐλισσαῖος. ὁ μὲν θείῳ λόγῳ, Οὐρανίους σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ Βασιλεῖς διήλεγξεν, ἅρματι δὲ πυρίνῳ εἰς Οὐρανοὺς ἀνῆλθεν· ὁ δέ, ἀπεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα ἐπέρασε. καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξᾶραν ἅρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς Οὐρανούς, πυρίπνοον χάριν σοι παρέχετο Ἠλία Θεσβῖτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξῃς τὴν τῶν πάντων συντέλειαν. διὸ πάρεσο διδοὺς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μνήμην.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Ἐν πυρίνῳ ἅρματι ἐπιδίφριος ἀρθείς, εἰς χώραν φωτοειδῆ μετετέθης, ὦ Θεσβῖτα Ἠλιού. Αἰσχύνης δὲ Προφήτας κατῄσχυνας. ὁ τὸν Οὐρανὸν λόγῳ μετρήσας· ὡσαύτως λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. ὃ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν Λαόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

στ. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου.

Ὁ Οὐρανόφρων Ἠλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ Οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπὼν οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῇ, εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. αὐτὸς ὑπάρχει ἑστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

στ. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης Μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα διέρρηξας· σὺ τὴν ἀπάτην ἐπέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῇ ἀστραπῇ τῶν θείων ῥημάτων σου. σὺ παρανομήσαντα, ἤλεγξας Ἄνακτα· καὶ Ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας· καὶ τὴν θυσίαν εὐχῇ ἐνέπρησας. καὶ νῦν Λαοῦ σου, τοὺς φλογώδεις, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἠλιοῦ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ· καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι. ἐν τοῖς ὑψίστοις λατρεύων, τὴν Οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. μετὰ τὴν α'. στιχολ. [illegible] ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ Ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαιοῦντα τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἠλία. διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, τὸ αὐτό, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. Κάθισμα. ἦχος, ὁ αὐτός.

Θεῷ δι' ἀρετῆς ἀκραιφνοῦς ᾠκειώθης· Οὐράνιον ζωὴν ἐπὶ γῆς βιωτεύσας, ζωὴν ἐνυπόστατον, κεκτημένος σῷ πνεύματι, σοῖς φυσήμασι παῖδα θανόντα ζωώσας, μένεις ἄφθαρτος, κρεῖττον ἔσ' ἔτι θανάτου, Ἡλία τῷ σώματι.

Δόξα, τὸ αὐτό, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες.

Οἱ Κανόνες, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο, εἰς η΄. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀσινῶ χορδῶν Ἡλιοῦ τὰ θαύματα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος β΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄδειν προῃρημένοι, τῶν Ἡλιοῦ θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυρίμορφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ θεῖον ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Ἴλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοὶ, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, ἀθανούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἁγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἡλιοῦ χάριν.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχήν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας Υἱὸν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, Μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, Γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα. πῦρ γὰρ σπαργανούμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται Μάκαρ. διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε. διό με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σῳζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὠδὴ, γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ὡς ἄριστος Προφήτα ὁ ἑστιάτωρ, ὁ κόραξι πέλων σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Χάρις τῷ Εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ Χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκπελέσαντι προμηθείᾳ. ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὁ κλάσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠπορημένῃ τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἔδρασας. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης ἐν ὑπὲρ φύσιν. Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ Κτίσει, ἐν μήτρᾳ ὑπεραίνεις, καὶ ἐσωμάτωσας. ὅθεν Θεοτόκον σε πιστοὶ σέβομεν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφῆτα, τῷ θείῳ ζήλῳ σὺ πυρπολούμενος. ὅθεν κραυγάζω σοι· τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος, πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σῴζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει· καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφήτας σε. ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Ἡ διοδεύτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἄνοιξον

δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, Θεοχαρίτωτε.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

ΩΣ Προφήτης τοῦ ὄντως Θείου Φωτὸς, τοὺς Προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ ἀρχῇ αἰτήσας, τοῦ ἐξ ὕψους τὰ νάματα. ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἠλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΩΣ Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου· καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄπορον τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν.

ΡΙζοτόμος μὲν ὤφθης, κακίας σαφῶς Προφῆτα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.

ΕΛοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφὸς, τὸν θάνατον Προφῆτα, τοῦ Παιδὸς τὴν ἔγερσιν ἐπιποθοῦσα.

ΥΠεσημήνω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύσει τρισαρίθμῳ, τῇ Μητρὶ τὸν παῖδα ζῶντα δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

ΩΣ κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἁγνὴ, τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζον ἐκυοφόρησας.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

ΚΑμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενος· καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι, τὸν γυναικὸς, πάλαι ἀπειλῇ, Ἠλιοῦ φυγάδα, γεγενημένον θεσπέσιε. διό σε ἱκετεύω, τὴν ψυχήν μου πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

ΑΜαρτιῶν νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμίαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. Προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

ΡΩσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἠλιοῦ, Κύριον τῆς δόξης· καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον· σὲ γὰρ, ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι·

Θεοτοκίον.

ΜΕτὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα Παναμώμε, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν Ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτῶντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

ΝΟμος πατρῷός σε, ὡς πρεσβύτην παναληθῆ ἔνδοξε, τερατουργὸν, ἐκτρέπονται φύσεις, στοιχείων Ἠλιοῦ, καὶ ὅσιον θῦμα φλογίζοντα νάμασιν.

ΗΣχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρεύτης Ὅσιε, τῆς ἐναγοῦς, Προφήτας αἰσχύνης, παμμάκαρ Ἠλιοῦ, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος τὴν δύναμιν.

ΛΟγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἠλιοῦ τέθυκας, τοὺς Ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων, ἀθρόοις σου χερσὶ, καθάπερ ποδήρει, τῷ ζήλῳ κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

ΣΟὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

ΟΜβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς Πίστεως. ἀλλὰ δέομαί σου, Ἠλιοῦ ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τακεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχήν μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

ΙΕρεῖς δεδεγμένος, τέθυκας ἀθρόοις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, Ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα. ἀλλὰ δέομαί σου, πάσης ἀτόπου ἁμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφῆτα συντήρησον.

ΘΑυμασθῶσι Προφῆτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ νάματα, ἐκτελέσας πίστει. διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τὴν ἐμὴν καρ-

δία, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα.

Θεοτοκίον.

ΕΠὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος. ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομβρῆσαι μοι τὴν κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου Παναμώμε.

Ὠδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

ΙΝδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστάτου, φυτουργὸς ἁγνείας Ἀγγέλων, μίμημα πέφηνας, θεσπέσιε, Ἠλιοὺ θεοφόρε.

ΟἸσχρός σε Προφητοκτόνου, γυναικὸς ἐκδειματώσας, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα, ὄμβρων ἐπίκλησιν, θεσπέσιε, Ἠλιοὺ φυγαδεύσας.

ΥΨώσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον ὄμμα, δι᾽ ἱκετηρίας ἱερᾶς, τὴν λύσιν ποιούμενος, καὶ αὔλακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρῳ.

Θεοτοκίον.

ΒΆτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προέγραφε Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΙΛάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλάκις οἱ ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μελλούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἠλιοὺ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

ΑΓνείας ὡς φυτουργὸς, ἁγνὸν ψυχῆς με συντήρησον. ὡς ζηλωτὴς Ἠλιοὺ, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

ΗΣθένησε βρώσει μιᾷ, ἀδόνητος ἀρακονθήμερον, αὐχῶν θείᾳ ῥοπῇ. διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεύεσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

Θεοτοκίον.

ΗΠύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Αὐτόμελον.

ΠΡοφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον Φιλάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

ΤΗν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν θεασάμενος ὁ Προφήτης, ἐταράττετο, Ἠλίας θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον ἐκίνησεν, ὀργίσθητι βοήσας ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε Κριτὰ δικαιότατε. ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδ᾽ ὅμως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας. ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κ'. Ἡ Πυρφόρος ἀνάβασις εἰς Οὐρανοὺς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

Στ. Ἔπεχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω,
Σχίζει δὲ ῥεῖθρον Ἠλίας τρέχων ἄνω.
Εἰκάδι βήσατο Ἠλίας οὔλυμπόνδε τέθριππος.

ΟὟτος ἦν Υἱὸς Σωβὰκ, ἐκ Θέσβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρὼν, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ. ὅτι ἡ Θέσβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβὰκ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· μὴ δειλιάσῃς ἄνθρωπε. ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ Παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ μετὰ Κυρίου, καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ. καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί. Οὗτος ἂν προεφήτευσεν ἔτη κε'. προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη ὀκτακόσια ἓξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἠλίας, ὁ πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πεντήκοντα διττοὺς καταφλέξας. Καὶ ἐν τῷ Χωρὴβ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν. Καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας. Καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἅρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

ΒΆτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος ,,
κάμινος Χαλδαϊκὴ, σαφῶς προέγραφε ,,
σε Θεόνυμφε. τὸ γὰρ θεῖον ἄϋλον ἐν ὑλικῇ ,,

γασεῖ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω. διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, χεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδηκώς, τροφῇ μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, Ἠλιοὺ θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν. διὸ ἐν Χωρὴβ χορεύων ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αὔρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριόν σοι Ἠλιοὺ, Θεῷ ζηλοῦντι Παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμός, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν. διὸ Ἰησοῦ τῷ πράῳ ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὥσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, Προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, Ἠλιοὺ θεσπέσιε καὶ Βασιλεῖς. καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβὼρ Χριστοῦ θεατὴς γενόμενος βοᾷς· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας Ἄχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρὸς ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ. διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοί, νῦν προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας, ζήλῳ τῆς Πίστεως, ἐπικλήσεσι θείαις πῦρ κατηγάγω φλογίζον Ἔνδοξε, ὅσιον θῦμα. διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αἰωνίου φλογός, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφῆτα τοῦ παραβλέψαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ὁδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολλὰς ὑφίσταμαι. ἀγαθέ μου προστάτα, κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων γνώμῃ σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονὰς, Ἠλιοὺ νεύοντα. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω Θεοχαρίτωτε, τὴν ἁγνήν σου λοχείαν· βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ καὶ δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ὁ Εἱρμός. Ὠδὴ η'. Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Ἄριστα εὗρεν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ γένους ἐκτροπὴν πανολεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῷ, μιαιφόνου μίσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ ἐκ πυριπνόου φρενός, τῷ Ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνεμέλπετο· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὕεισαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἠλιοὺ ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσούς, ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι. τῷ κρατοῦντι γάρ, τῆς ἀειζώου τρυφῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστός, ὡς ἁγνείας φυτουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλαστός, ἐν Θαβὼρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεότητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτοῦ σαρκὶ δεικνύς σοι κράζοντι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, Θείου Πνεύματος ἔγνωμεν. Ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ Βασιλεῖς ἐλέγχοντα· χρίοντα Προφήτας, Ἠλιοὺ καὶ Αἰσχύνης, συγκόπτοντα μαχαίρᾳ, Ἱερεῖς. διὰ τοῦτο, βοῶμέν σοι· μελλούσης, ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῦσαι.

Ἅρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτούμενον, ζήλῳ Ἠλιοὺ τῷ θεϊκῷ θεόπνευστε. διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζων τὸν νοῦν μου, τεθρίππῳ καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρανίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Ῥήματι ζῶντι ἔκλεισας, Οὐρανὸν ὑετίζοντα· ῥηματίσου νῦν, πνευματικῷ διάνοιξον, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἅγιε, πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους· καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐγὴν, ὁμοβασίλειον κράτος, καὶ μέλ-

πομεν συμφώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέφανεν. ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, Ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαί μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου, φωστῆρα.

Ἄτρεπτον ἀνθρώποις, πορείαν ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδάνιον, ὁ Θεσβίτης περαιωθείς, διφρηλάτης αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν διὰ Πνεύματος.

Τῆς θεοσεβείας, τῷ ζήλῳ ὁ Θεσβίτης πυρπολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἅρματι ἐπαίρεται. μηλωτὴν γὰρ ἐπιβαλών, ὃν λαθεῖν οὐ δεδύνηται, Ἐλισσαιὲ διοσόμενον, καταλιμπάνει θεία χάριτι.

Ἀποδεδεγμένος, θεόπτης ὁ Θεσβίτης σὺν Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ Θαβὼρ τὸν Παντοκράτορα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ Θεόν, ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας Ἔνδοξε. ὅθεν δυσωπῶ σε ταῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαῤῥήξας διέβης πανόλβιε· οὕτω κἀμοῦ, τῶν ἁμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ξήρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ' ἑκάστην, Προφῆτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάῤῥους προξενοῦντάς μοι.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ῥῦσαί με, εὔδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου βοῶ σοι· καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιέ, δισσευομένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπών, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἠλιού. μεθ' οὗ ἀπαύστως αἴτησαι, νίκην Οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθή, μὴ παρίδῃς πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτενῶς, αἴτησαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικήν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας Βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, Οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἁρματηλάτην Ἠλία, οὐ κατηνάλωσεν ὅλως. πῦρ γὰρ ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ, ἕλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον ταῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ς'. προσόμοια, ἦχος πλ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ὅτε σὺ Προφῆτα Θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς· τὴν Κτίσιν κατὰ γνώμην μετεῤῥύθμισας· καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας. καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες. καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ζήλῳ τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους Βασιλεῖς, σὺ διήλεγξας σφοδρῶς. τῆς Αἰσχύνης Ἱερεῖς, ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον. τροφὴν δέ, ἀγεώργητον ἐπήγασας. καὶ νάματα Ἰορδάνια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωήν, τὴν Ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας· θανάτου, κρεῖττον ἔτι σὺ διέμεινας· ἅρμα πυρὸς ἐπι-

βέβηκας, αἰθέριος αὐυψούμενος. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχ. πλ.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαεῖς Φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν Πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον. καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θτ.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχ. δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν.

Στ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικ. Ἐπιστολ. Ἰακώβου.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

Ἀλληλούϊα. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔρημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμονοίᾳ μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαεινοτάταις, κατεμαράνατε σαφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατεπραΰνατε, δεκτικὴν ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεὼν Ἰωάννη τε, Μοναζόντων ἑρείσματα. Ὅμοιον.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παράδοξα, ἐναργῶς σημεῖα, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἁμαρτίας Πάτερ ὑπάρχοντας. καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεὼν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος. Ὅμοιον.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὡράθης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Ἄγγελος καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων Οὐράνιον. διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῷ σοι μακάριε, Συμεὼν ὁ Οὐράνιος, Πατὴρ καθαγιάζων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θτ. Ὅμοιον.

Χαίροις ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. Χαῖρε νοὸς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράπτουσα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, τὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Τροπάρ. ἦχ. δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω Πάτερσου τοὺς δρόμους καὶ τοὺς πόνους.

Ὠδὴ α'. ἦχ. δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεών, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Ἐφέσει, τῇ πρὸς Θεὸν πληρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὑρηκώς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαττῆσαι, τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον Σοφοί, καὶ τρυφὴν διαῤῥέουσαν, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε. Θτ.

Ὡραίαν, καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε Υἱός, σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητά, ἐναπεδύσω Συμεὼν σκάμμαπι, τρέπων ἐχθρῶν φάλαγγας, θείᾳ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάλωτος ἡδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊὰν ἔφλεξας, ὕλην παθῶν ἄνθρακι, θείων προσευχῶν Ἀξιάγαστε.

Μάστιξι τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας. Δόξα.

Τόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, Ἄχραντε πανάμωμε τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν στενήν, πλατυνόμενοι πίστει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἀπάσας στενώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος· τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, γεραίροντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συνημμένοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ Θεοφόρου Νίκωνος, θείας πρὸς ἐπαύλεις Ὅσιοι κατήχθητε, σωτήριον ἔλλαμψιν, τούτου νουθεσίαις πλουτήσαντες.

Ὁμοτρόπους καὶ τὰ αὐτὰ συμφρονοῦντας, ὁ θεοφόρος Ὅσιος, ὑμᾶς θεωρήσας θείαις εἰσηγήσεσι, τῷ θείῳ ἐνδύματι, τῷ τῶν Μοναστῶν κατεκόσμησεν.

Τὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαρμένον, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις εὑραμένη, Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν, Πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. Δόξα.

Ὁ καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερουβικὸν ὡς θρόνον σε ἔχει ἐν ἀγκάλαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε'. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Ὑπέρφωτον αἴγλην, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς Ἥλιος καθωράθης, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, πτερωθέντες οἱ Ὅσιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυνάμει θεϊκῇ, τὰς ψυχὰς δυναμούμενοι, τὴν ἔρημον κατοικεῖτε, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες Οὐρανόφρονες. Δόξα.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ νοῦς σου, ὁλικῶς πρὸς τὸ θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνενδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς ἀφαίρεσιν, ἀγαθῶν σοι, προξενῶν Συμεὼν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεὼν μωραίνων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις, τοῦ τὰ πάντα σοφίζοντος Πνεύματος.

Ὑπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος· ἀπαθείας, Συμεὼν τὴν στολὴν γὰρ ἐνέδυσαι. Δόξα.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ Πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω· διὰ γὰρ σοῦ κατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ Προπάτορος.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρά, τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεὼν Ἰωάννη τε, Θεοφόροι Πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστήματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· ἧς καὶ συνοικισθέντες ἀπὸ γῆς ἐχωρήσατε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε, ἐξ αὐλῶν ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες, ἡγιασμέναις κάραις Πατέρες, ὤφθητε κεκοσμημένοι· ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν

βίον

βίον ἔνδοξοι· ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Στίχ. Ὁ διὰ Χριστὸν Συμεὼν Σαλὸς πάλαι,
Νοῦν συνετὸς πέφυκεν ἐν τῷ Κυρίῳ.

Εἰκάδι δὲ πρώτῃ Συμεὼν ἔθανε πυκινόφρων.

Οὗτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὁρμώμενοι, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, θείῳ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν. καὶ τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσαντες, τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι. καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἁγίοις σχῆμα λαβόντες, τοῦ Μοναστηρίου πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐξέρχονται. καὶ τῇ Ἐρήμῳ προβάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διεκαρτέρησαν πᾶσαν ἄσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. ἐκεῖθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης, ἐν τῇ Ἐρήμῳ προσέμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συμεών, εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψε. καὶ εὐξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ Πόλει Ἐμέσῃ παρεγένετο. καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἄλλως, ἄλλοτε τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διηγουμένων. εἰ καὶ τὰ ἄλλα δὲ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ εἰς μνήμην ἐλθεῖν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευταῖον. ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιμέλητον, καὶ λουτρῶν, καὶ θυμιαμάτων, καὶ ψαλμῳδιῶν ἄμοιρον, καὶ πρός τι πολυάνδριον ἐπιφέροντες, ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινὸς Ἑβραίου παρερχόμενοι, τὸ τοῦ Ἁγίου λείψανον ὑπὸ τοσαύτης ἔδοξε Δοξολογίας, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων μέλος ἀνακινούντων ἤδη δορυφορεῖσθαί τε καὶ προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἑβραῖον προκύψαντα, καὶ ὑπὸ δύο μόνον τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον πενιχρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἰπεῖν· μακάριος εἶ Σαλέ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔχεις ἐπουρανίους Δυνάμεις, ἐν ὕμνοις τιμῶντάς σε. ὃς κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιέσταλε καὶ ἐκήδευσε. καὶ μεθ' ἡμέραν ἐλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητής, εὗρεν, ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Καὶ ἡ Σύναξις, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Πασκάλῳ. Καὶ ἄθλησις τῶν Ἁγίων, Θεοφίλου, Ἰούστου, Τροφίμου, καὶ Ματθαίου. Καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σαμμασίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κεκρατημένος Πάτερ θεομιμήτως θείᾳ στοργῇ, ἄλλους, ὡς τὸ σῴζειν ὅλον περιχαρῶς, ἑαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑπ' Οὐρανῶν σοι χορηγουμένην Πάτερ δέχῃ τροφήν· ταύτῃ δὲ ἐκτρέφων πάντας τοὺς εὐπειθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ τὴν χαμαίζηλον, ἁμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Ἰχνηλατήσας τοὺς τῶν Πατέρων ὅρους Σοφέ, λύμην, Ὠριγενοῦς φθέγγειν τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὀλόφωτος πέφυκας ἀνήρ, τοὺς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωήν. ποιεῖς γὰρ γύναια ἄσεμνα, σωφροσύνῃ πολιτεύεσθαι. καὶ ἐκδιώκεις χαλεπά, βοῶν νοσήματα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπάρχων ἀκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλοὺς ἐξώρμησας παίζεσθαι, διὰ Κύριον ἑλόμενος, καὶ μυκτηρίζεσθαι βοῶν καθαρωτάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τεσσαράκοντα νῆστις ἡμερῶν, ἄϋπνον δίαυλον, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἦγες στηρίζον σε Ὅσιε, οὐρανίαν ἀγαλλίασιν. ᾧ γεγηθότι Συμεὼν ἔκραζες πνεύματι· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὑψούμενος ἔλαμψεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, Παρθένε Ἄχραντε ὃν καθικέτευε πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πειράσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὅλῃ τῇ Τριάδι προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ καρδίᾳ, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγάς, ἀγαθοδότως ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγόνατε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύετε.

Πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετουσίᾳ ἤδη γεγόνατε, καὶ μακαρίαν εὕρατε, Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οἱ τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας ἀσκητικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ἰδέαις καταστραπτόμενοι, πρὸς Οὐρανοὺς ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς θεώσεως. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ Λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην. λῦσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυσί, καὶ σκοπὸν εἴχετε ἕνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὦ Συμεὼν Ἰωάννη. διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'.

Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου, καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθειμένῳ μνήματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσεκύνησας, Μαρία θεοφόρε δακρύουσα. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστόν, καθορῶσα ἔκλαιες, Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες· τί τὸ ὁρώμενον; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει; καὶ ἡ Κτίσις βλέπουσα, κλονεῖται καὶ φωστῆρες σκοτίζονται; διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ἐπλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ Κτίσαντι, Μαρία εὔδοξε, καὶ αὐτοῦ τὰ Πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς πανοσίδιμε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντος. πρώτη καὶ Εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε. καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ Κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦσα σεμνή, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης προθυμοτάτῃ, Μυροφόρε εὐθύτητι. οὐδὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ' ἀπελθοῦσα μῦρα σὺν δάκρυσιν, ἀπεκόμισω σύ, συμπαθῶς πανεύφημε. ὅθεν τὴν σήν, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ μὲν Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα Ζωήν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς παραγέγονας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· καθὼς προέφη Χριστὸς ἐγήγερται, ἀπελθὲ τοῖς τούτου Μαθηταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον, ἀναλαβοῦσα σεμνή.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ

νῶ δοξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον. ὃν δυσωποῦσα ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτὸν, παῤῥησίαν πάντοτε θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Τῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς Μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ Ξύλου παθέντα, καὶ Τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυῤῥοοῦσα· τί τὸ ξένον θέαμα; ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; ποῖα μύρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι Προμήτορα; ἀλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανεὶς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόησον· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν, ὅπως παρέξω τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνᾶσε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθ. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ Ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Τροπάριον, ἦχος α'.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Σεμνὴ Μαγδαληνὴ, ἠκολούθησας Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπω πόθῳ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θεϊκαῖς, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡγίασε Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, πνευμάτων κακίας λυτρωσάμενος ἐμφανῶς. ᾧ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ Παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πληθυνθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότου ἁμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ῥεύματα. Θτ.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννῆτορ Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπακούουσα θείοις προστάγμασι.

Γεγηθυῖα τὸν Τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἔφθασας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Κόρη Ἀνάστασιν. Εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα· ὁ Χριστὸς ἐγήγερται. χεῖρας κροτήσατε. Θεοτοκίον.

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν παναγνων αἱμάτων πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης. ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Μαρία Μαγδαληνὴ, σαφῶς ὡς Μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας. καθορῶσα δὲ τοῦτον Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν Τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύουσα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εὐφημοῦντες ἐν πίστει, Μαρία ἀοίδιμε, Μυροφόρε ὑπέρλαμπρε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων

τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος ἐθήλαζας, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΝ Σταυρῷ καθορῶσά σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρύουσα· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σε ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; ὅμως ὡς οἰκτίρμων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεὲ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκὶ ὡς ηὐδόκησας, ἵνα ῥύσῃς ὃν ἔπλασας ἄνθρωπον, ἐκ κοιλίας τοῦ δράκοντος. ἀνυμνῶ σου τὴν ἄκραν συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ἈΝενόχλητον φέρουσα, Κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι Κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Ἐλθοῦσα σὺν τοῖς δάκρυσι, Τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἄγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀνάστασιν.

ἩΚαρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, τὸν ὡραῖον κάλλει Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

ΝΥσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας Κόρη ὑπέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

ἩΠρομήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαντα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου πάλαι, καθορῶσα ποσὶ συμπατούμενον, ἱερῶν γυναικῶν, γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰωνίως ἀγάλλεται.

ἨΧρωσθεῖσα καὶ Τάφῳ, ἐπανακλιθεῖσα τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι, πετρωμένῃ πόθῳ, τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, ἀσκομίζας μῦρα, Μαγδαληνὴ σεμνὴ Μαρία, καὶ δακρύων προχέεις ἀρώματα.

ΜΕτὰ Πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον, πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς ζωγροῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσίᾳ, ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

ἈΝόρθωσόν με πεσόντα, πρὸς τῆς ἁμαρτίας πολύπλοκα βάραθρα, ὁ ἐκ σοῦ τεχθῆναι, εὐδοκήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη· ὃν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ῬΗμάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα, ἐξήρας τῶν Μαθητῶν, Σεμνὴ ὡς ἐβόησας· ὁ Χριστὸς ἐγήγερται, ἡ ζωὴ ἐφάνη, ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν Ἥλιος.

ἸΔοὺ σου ἡ φωταυγής, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε, φωτίζουσα τοὺς πιστούς, ἐν ταύτῃ ὑμνοῦντάς σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων, ἐπηρείας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

ἉΓίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνία φωτοειδής, ὡράθης καὶ γέφυρα, πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, Θεοτόκον σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

ὉὙπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ Κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην. ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα. καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

ΤΟ Φῶς τοῦ Κόσμου ὁ Χριστὸς, ἀνύστακτον ἰδών σου τῆς Πίστεως τὸ ζέον, ἀγάπης τε τὸ φίλτρον, τὸ ἀναπόσπαστον Σεμνὴ, πρώτῃ ἐμφανίζει ἑαυτόν σοι ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὤκιστα μῦρα προσιούσῃ σὺν δάκρυσι τῷ ἀπροσπελάστῳ. καὶ αὐτός σοι ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος ἴσην ἐνέργειαν δωρεῖταί σοι, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα ἀνόδου ἐμφανίζει σοι βουλὴν φρικτὴν, καὶ πέμπει δὲ θεῖα Εὐαγγέλια σοφοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις τῆς αὐτοῦ Ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'. Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στίχ. Ἀφαῖς ἀΰλοις ἅπτεταί σου Χριστέ μου,
Μή μου πρὸς ἣν ἔφησας ἅπτου Μαρία.
Δευτερίῃ Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνή.

Ἥτις προσελθοῦσα τῷ Χριστῷ, ἠκολούθησεν αὐτῷ. αὕτη ἐκ τῆς Μαγδάλων ἦν τῆς ὁρίων Συρίας. ἐνοχλουμένη δὲ ὑπὸ δαιμόνων ἑπτὰ, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἀπηλλάγη αὐτῶν. καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ Πάθους αὐτοῦ, καὶ Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν ἅμα τῇ ἄλλῃ Μαρίᾳ τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ κατεῖδεν, ἡνίκα ὀψὲ Σαββάτῳ εἶδε τὸν Ἄγγελον, πρωΐας δὲ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους. καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κύριον· ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ. μή μου ἅπτου. μετὰ γοῦν τὴν Θείαν καὶ Ἁγίαν Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἔφεσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ ὁσίως κεκοίμηται. καὶ ἐτέθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι μακάριοι Ἑπτὰ κεκοίμηνται Παῖδες. ὕστερον δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν Λείψανον, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συστάσῃ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετέθη, ἐν ᾗ ἐτησίως καὶ ἡ σύναξις αὐτῆς πληροῦται, καὶ ἐν τοῖς Καράτορος πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντά σοι τὸν Λόγον κεκτημένη. ᾧ παρίστασαι νῦν, βοῶσα Μυροφόρε· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὸν ἐγηγερμένον. κηπουρὸν δὲ αὐτὸν ὑπέλαβες βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἁγνή, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λαμπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ὦ Μαγδαληνὴ τῶν ἐναρέτων πράξεων, τοῦ θείου κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης. ᾧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὴν ἄδικον, ἔνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος. καὶ στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλουμένη, τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει; Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποιημάτων ὑπερτέραν Πάναγνε. ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ ἐξ Ἀδὰμ ἠφάνισται, καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ᾠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελῳδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θʹ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θείαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοητὰς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμονὰς, ὅπου Ὁσίων τάγματα, ἦχος ἔνθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε. διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Οὐδὲν προετιμήσω τῆς ἐπὶ γῆς, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνη πετρωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως Πάνσεμνε, ἐπιπεμπομέναις μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἑπομένη· σὲ μεγαλύνω Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοποιοῦ, καὶ χειμάρρουν τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβὰς πόνων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνὴ, Μαθήτρια τοῦ Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαττε. Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον. ὡς συμπαθὴς, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς. ὡς ἀγαθὴ ἀγάθυνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρείαις, Παρθένε Θεοτόκε. ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανάμωμον.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν Σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΓ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατῆρα πλήσας Πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φωκᾶς ὁ Χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, Μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας καλεῖ· οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε. Ὅμοιον.

Τῆς ἀθεΐας τὴν πλάνην, θείᾳ ἐνστάσει σου, πολυθεΐας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμήν, καὶ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νιφετοὺς τῶν βασάνων βέλη σαφῶς, ὡς χρυσίον ἐκαρτέρησας. Ὅμοιον.

Τοῦ ζωοδότου ὁ κῆρυξ, Θεοῦ γενόμενος, θανάτου καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, καὶ θεῖος ἀθλοφόρος. ὅθεν ζωήν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγήν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ μακάριε. Δόξα, ἦχος δ'.

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ. τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέσιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ Κόσμου πρεσβευτής, ὤφθης διαπρύσιος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Φωκᾶς ὁ φωστήρ, πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν, ἀκτῖνες ἔνδοξε, ὑπερφυοῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε. διὸ φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς φοῖνιξ, ὑψιτενὴς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους ἔνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητόν· καὶ καρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων σου.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἱδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῇ μηχανῇ τῶν λόγων σου Σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Ἀφ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἔρριψας, νοῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἁπλῇ τῶν λόγων καθελών, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι. Θεοτοκίον.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος θανάτου βροτοῖς· ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἄχραντε ἐκ σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μετ' ἤχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δοὺς τῷ γένει ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμοσας τῶν Πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἴνεσιν, καὶ ἀθεΐας φωνάς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Ὁ πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανὸν εἵλκυσε, καὶ νοεραῖς Τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς Πιστοὺς ἔσβεσας, τῆς ἀθεΐας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροις Μάκαρ τῶν λόγων σου.

Ὡς χρώμασι φαεινοῖς, Ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας. Θεοτοκίον.

Ἐρράγη τὸ τῆς ἀρᾶς, ἡμῶν μεσότειχον Ἁγνὴ Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θείᾳ φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσέφερες, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, αὐλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θείαν, καὶ εὔσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός· ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν

παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ Ἀνυψώσει τῇ σῇ. ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου, δέχου Υἱὲ τὸ Πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συοσαλεύουσαν πελάγη τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἵλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτεύων ἔνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, ἄϋλον διήνυσας, Φωκᾶ. ὅθεν χάριτι, Ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Ἡ Ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων θαυμάτων, Ἱεράρχα ἔνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν χαρίτων ἀέρρυτον. Θε.

Ὡς παράδοξα καὶ ἄρρητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παράδοξα· ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἡττᾶται Πανάχραντε.

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορθήσας τοῦ ἐχθροῦ, Φωκᾶ τὰ ὀχυρώματα, δυνάμει τῇ τῶν θαυμάτων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίῳ, ὡς σκῦλα προσενήνοχας.

Ἀντώθησας Σοφὲ, τὰ κατὰ σοῦ πεμπόμενα, τοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων αὐτὸς δὲ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῇ ἐνθέῳ δυνάμει, τῆς στερρᾶς σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄνω Οὐρανὸς, εὐφροσύνην καὶ χαρὰν ἐν γῇ. ἀνέδωκεν νῦν γὰρ αὐτὴ, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

Ὠδὴ, ς'. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Ἰλύος, καὶ βυθοῦ τῆς ἀθεότητος Ἔνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας Ποίμνην· ἣν ἀποκαθάρας υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Νέφεσιν, ὁ νοητὴν τιθεὶς τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμῳ πορείᾳ, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Ἔλυσας, τὰς συμπλοκὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς Θεόφρον, καὶ ἐν Κόσμῳ, τὸν τῆς Πίστεως λόγον ἐκήρυξας. Θε.

Ἑνώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, ἀεὶ ζῶον πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένου, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ- ”
θρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς ”
πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι. ”

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ. ”

Στ. φῶς Κυρίου ἔνδοξε Φωκᾶ φωτίσαν,
Σὴν καρδίαν ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.
Εἰκάδι δὲ τριτάτῃ πυρολοέτρῳ Φωκᾶς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως. προσάγεται οὖν Ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ. καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θεολογεῖ παρρησίᾳ καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν. ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς βλασφημῆσαι εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν Στρατιωτῶν ἄπνους ἔκειτο. ἀλλὰ τοῦτον μὲν, ὁ Ἅγιος ἀνέστησε, δεηθείσης αὐτὸν τῆς αὐτοῦ Γυναικός. ἄγεται δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα Τραϊανόν. καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ξέεται κρεμασθεὶς, καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται. καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι κατακλεισθεὶς, καὶ εὐξάμενος τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολιναρίου, καὶ Βιταλίου Ἐπισκόπων Ῥαβαίνης, καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης, καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων, καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς Σοφὲ, πλήθη φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ εἵλκυσαν, ἐκ γενναιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ Αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφορὰν, ἀντιδέδωκας καὶ ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἀποβαλόντα, διʼ ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γεηρὸν, θεῖοι τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι Ἀθλητὰ, διʼ ἀέρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀββακοὺμ συνιπτάμενον.

Θεοτοκίον.

Εἶδον Ἄγγελοι, Θεογεννῆτορ ξένα τῷ τόκῳ σου. φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἄφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

Ὠδὴ, η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν διʼ ἀθλήσεως. διʼ ἧς τυχὼν τοῦ ἐφετοῦ, σὺν Ἀσωμάτοις βοᾷς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔρρει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρὰ, πλάνης σεβάσματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότητος ἅπασαι, αἱ διπλόαι καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ, τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, κηρυττόντων εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἔνστασιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποίμνης ἐνδέδειξαι· καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν ἄφθονον Χριστός σοι ἐδωρήσατο, Φωκᾶ ἀοίδιμε, τοῖς ἐξαιτοῦσί σε ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμάτων δωρεὰς, ἀπαύστως κράζουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτ.

Ὁ φύσει ἀπρόσιτος παντὶ, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ἐν σοὶ σκηνώσας Ἁγνὴ, καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὔσπλαγχνος, ὤφθη ἀπρόσιτος σαρκὶ, καὶ προσανεγράφη ἡμῖν. διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῷ σε ὑμνῶ καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ, θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἅρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρείαν, πρὸς Οὐρανίας ἀνέπτης Ὅσιε, μονὰς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ῥύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῇ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, καὶ ἀσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ Πίστεως.

Ἴδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τοῦ ποθουμένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ. καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, εὐφημούντων αὐτὸν δυσώπησον, τοῦ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τότε καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν. σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΔ΄.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαράν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἁγνείας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους, Ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα θεομακάριστε. ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ Παθήματα, καρτερῶς ἐξεικόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν. ἔνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷάπερ νύμφη ἐκλεκτὴ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Πανεύφημε, τῶν Πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὥσπερ ὡραΐσματα, τὰ τῆς σαρκός σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω· καὶ τῷ νυμ-

φίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμένας θείαις λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρέστασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, σέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δήγμασι τῶν ἰοβόλων ὄφεων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἤγειρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος. διὸ καὶ Οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Σταυροθτ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Σταυρώσει Ἄχραντε. στένουσα δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β'. Γεωργίου.

Τῇ Χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πρᾶξιν κατάλληλον ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος. Μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στεῤῥοῖς, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν Ἡλιακῶν ἀκτίνων. διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ Οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδομένη. μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θτ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, ἣν ἑώρακέ ποτε, πύλην κεκλεισμένην ὁ βλέπων, Θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἣν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος. χαῖρε ἔξοχον ἄκουσμα, παράδοξον θαῦμα. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, τὸ μάννα φέρουσα. σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον, ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Χριστοῦ σε μέλπω τὴν ἐπώνυμον Κόρην.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαίροις Ἀθληφόρε πανευκλεὴς, ἡ Μάρτυς ὀφθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρῴαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ῥαγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης Ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἰδὰν τοῦ νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὡραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς. ὅθεν θείοις ἄθλοις Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραΐσας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἑνωθέντα, καθ' ὑπόστασιν τῇ ἐκ σοῦ. ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ Μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν Ἔνδοξε, εἰς Οὐρανὸν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Ὄλβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, Πίστιν σεμνή. ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Ὕμνον χαριστήριον, τῷ Ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμοὺς ὑποφέρουσα. Θτ.

Στῆσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν Ἁγνὴ Δέσποινα· παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου Σεμνὴ, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν ἔλαβες, τῶν ἰαμάτων τὴν χά-

ειν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσβέσασα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πόθῳ καὶ πίστει, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκωσου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐντρυφᾶς ταῖς μάστιξι, θείαις ἡδομένη Μάρτυς χριστώνυμε, θεωρίαις τοῦ Νυμφίου σου, καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγκας τὸν πόθον σου, τὸν πρὸς τὸν Χριστὸν Χριστίνα ὁ δείλαιος, ἀθεώτατος Πατὴρ καὶ δεινὸς, αἰκισμοὺς βασάνων ἐπιπάλασσοι.

Ἐκολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη τῆς ἀγαπήσεως, νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Θεοτοκίον.

Προφητεύει σε ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὡς Ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς γεγενημένην, Οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφῇ Ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω Χριστίνα Μάρτυς· ὅθεν σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασιν ἔρριψαν.

Ὡς ἅρπαγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὥσπερ τρυγὼν, πτεροῖς Θείου Πνεύματος, καὶ πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαυσας.

Θτ.

Νεκρὸν τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενον, ζώωσόν με, Ζωὴν ἀναμάρτητον, Ἁγνὴ Παρθένε κυήσασα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐθέλχθη σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκυτάτου ἔρασθε Ἀθληφόρε· καὶ εἰς ὀσμὴν τῶν αὐτοῦ Παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκραύγαζες· θέλγομαι, τῷ πόθῳ σου Παμβασιλεῦ, καὶ ἀγάπῃ τῇ σῇ σφαγιάζομαι.

Ἀπέρασε τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννήτωρ κακῶν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐπεδείξατο γνώμην, καὶ πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε. τοὺς ὅρους γὰρ ὁ δυσσεβὴς, τῆς οἰκείας ἠγνόησε φύσεως.

Ὡς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν, ὡς ἡδύπνοον ἐξηνθήσας ῥόδον, μυρεψικὴν, ἀποστάζουσα χάριν, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας ἐμύρισας, Χριστώνυμε Μάρτυς σεμνὴ, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, Μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν Θείῳ, καταλαμπόμενοι πόρρωθεν Πνεύματι, Μητέρα σε παναληθῆ, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων γενήσεσθαι.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Φωτοειδὴς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν Οὐρανῶν κατέπτησας Χριστίνα σεμνή. ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην· ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χριστίνης.

Στ. Τὴν Χριστίναν ἥνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον αἷμα τοῦ Μαρτυρίου.
Βέλτοις Χριστίνα βλῆθη εἰκάδι ἠδὲ τετάρτῃ.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Τύρου, Οὐρβανοῦ τινος Στρατηλάτου θυγάτηρ. ὃς ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγὼν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ Θεοὺς ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαιτᾶσθαι αὐτὴν διωρίσατο, θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν. ἡ δὲ ταῦτα συντρίψασα, τοῖς πένησι διαδέδωκε. διὰ οὖν ταῦτα, πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ὑποβάλλεται, καὶ ἐν φυλακῇ τίθεται. ἔνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα, Ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς, καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἕλκη θεραπεύεται. εἶτα ἐν θαλάσσῃ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου τὸ Θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ Θείου Ἀγγέλου τῇ χέρσῳ ἐκδίδοται. ἔπειτα γνωσθεῖσα ζῆν, εἰς φρουρὰν κατακλείεται, τοῦ Πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προστάξαντος. ὃς αὐτῇ τῇ νυκτὶ

ἐκρή-

ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς. Δίωνος δέ τινος τὴν ἀρχὴν αὐτ' αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς ἐξέτασιν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. ἡ δὲ τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται. καὶ παράδοξα τελέσασα, ἐξεκαλέσατο πρὸς τὴν Πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς. μετὰ δὲ τὸν Δίωνα, Ἰουλιανός τις τὴν Ἡγεμονείαν ἐδέξατο. καὶ καμίνῳ πυρὸς ὑποβάλλει αὐτήν, καὶ ἄφλεκτον φυλαχθεῖσαν, ἑρπετοῖς ἰοβόλοις καταδικάζει, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει. ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυῆναι φασί. καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει· καὶ τελευταῖον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, πέλτοις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνον τῷ πάντων Εὐεργέτῃ, τῷ παμφλέζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τῷ σὴν, δροσίζοντι καρδίαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων. οὐκ ἠρνήσω Χριστὸν, Παρθένε μελῳδοῦσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄμβροις αἱμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας· ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, Παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων. Θεοτ.

Ὅρους Παρθένε ὑπερβᾶσα, τοὺς τῆς φύσεως τῇ θείᾳ σου Συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεὸν ἐκύησας βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κυμαινομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, θείᾳ κυβερνήσει ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῷ τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς βυθῷ. ὅθεν Παραδείσου, τοὺς ἀκλύστους λιμένας. κατέλαβες βοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ῥήματι ζῶντι ἤγειρας, τὸν θανέντα τοῖς δήγμασι, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰοβόλων ὄφεων. Θεὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας θείᾳ ταφῇ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα. πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὄφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου ἐπῳδαῖς αἱ ἥμερα, θηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτὸς, ἔμεινας τῷ Κτίσῃ, μελῳδοῦσα Χριστίνα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε. Θεοτ.

Ἡ Κραταιὰ βοήθεια, τῶν Πιστῶν Ἀειπάρθενε, ῥῦσαί με τῆς πλάνης τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ πτανῶσαι σπεύδοντος. σὺ γὰρ ἀπλανὴς, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βοώντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, κατηγλαϊσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα, τὸν σὸν νυμφίον Χριστίνα Μάρτυς πολύαθλε.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος. ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει Χριστὸς, ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης Ἀσωμάτων, Ἔνδοξε χορείαις, καὶ Ἀθλητῶν ὁμηγύρεσι συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ἡλίου λαμπροτέρα, ὤφθη σου ἡ μνήμη, μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς σὲ τιμῶντας Χριστίνα καταφαιδρύνουσα. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον, καὶ αἰωνίου φλογός με ῥῦσαι πρεσβείαις σου. Ὁ Εἱρμός. Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς εὔχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότου σε σκεῦος, Χριστίνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν. ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατὴρ δαψιλὴς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἱεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις. χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη. διό σε τὴν Παναμώμητον, οἱ Πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες. φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στ. δ'. Ἰδιόμελα, ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστὲ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην. ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν

τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν, τὸν δόλιον κατεπάτησαν. ἴχνυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν, εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οἶκον λιποῦσα πατρικόν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν ἦρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον Οὐράνιον. καὶ τῇ πανοπλίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν Τύραννον. ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες, ἔλεγον· πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθείς. στεφανίτης ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς, καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἐθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις. ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο. ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν Τυράννων. διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὅπλον κραταιόν, Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερσί, τὴν Πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεόν, ἀγάπην τόξον, τῶν Τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως· τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήργησας ἐνθέως· τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα χορεύεις ἐν Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Τῇ Παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἡρμόσατο, συναφείᾳ ἀκηράτῳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν. ἐγκαρτερήσασα αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῷ στέφει δικαίως σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς Βασίλισσαν πεποικιλμένην. αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμήν, τὸ περιβόητον καὶ ἄχραντον Αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καταδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. διόπερ ὁρῶσά σε, προσηλωμένον ἡ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη παρειὰς κατεξαίνετο, Τέκνον λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος, Κόσμον ὁ θέλων ῥύσασθαι, τιμίῳ σου Αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, Σῶτερ ὁ ἄδυτος Ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Μετὰ τῶν ἄνω Ταγμάτων συνηριθμήθης εὐδόξε, Κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Χριστίνα Πανεύφημε αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Σταυροθ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθ. ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλ. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς γυναῖκα Μάρτυρα. Ὁ Ἀπόστολος, ζήτει Δεκεμβρίῳ δ'. Ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΕ'.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν καὶ Ἁγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ᾠδαῖς μουσικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον,

τὸν

τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς. Ὅμοιον.

Ἡ πρώην ἄγονος στεῖρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη, πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστόν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἱλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν. Ὅμοιον.

Ἡ νῆμιν Δικαίων πελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Ἕτερα γ'. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἔδε φωταυγὴς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ Κοίμησις ἡ σεπτή, καὶ ἀξιέπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη Ζωὴν ἡ κυήσασα, ἡ ἔμψυχος κιβωτός, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς Πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ ζωῆς τὴν πηγήν, παραδόξως τέξασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην Ἁγνήν, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεής, γηθοῦν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφραινομένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον. ἧσπερ νῦν τὴν ἁγίαν, ἑορτάζομεν Πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Πιστῶν χορεῖαι, τῇ σεπτῇ Κοιμήσασθε, τιμῶμεν πανευλαβῶς ἐν Θείῳ Πνεύματι. ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, καὶ φλέγουσα πονηρά, ἐναερίων πνευμάτων συστήματα. καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνούντων σου, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τοῦ Κόσμου ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρὶς ἡ ἁγία, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μετοικοῦντες πρὸς Οὐρανίας σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρί, ὑπεραγάστῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. οὓς καὶ ἡμᾶς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος καὶ παρθένου Μαρίας, Προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ Κεφ. ε'. 16
μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Κεφ. ϛ'. 1.
Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ Κεφ. γ'. 1.
ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χω-

ευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, φαιδρῶς ἡ γεννήσασα, σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ᾀσμάτων ἄνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· σῶφρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα, καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας. καὶ γὰρ αὕτη τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν Ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλείαν· καὶ σὲ νῦν μεταστήσας πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί, δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον Κοίμησιν. καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα. ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων, καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τίς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς; συγχάρητε κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον. ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον. αὐτῷ παρεστῶσα, καὶ ἡμῖν αἰτοῦσα, τοῦ δοθῆναι ἱλασμὸν, τοῖς πίστει τελοῦσι ταύτης τὴν Κοίμησιν.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες Πιστοὶ, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτεκον ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράξωμεν· ζεῦγος ἁγιόλεκτον, ξυνωρὶς ἁγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Ὢ μακαρία δυὰς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς Κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακεὶμ, τοιαύτης Παιδὸς χρηματίσας Πατήρ. μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. μακάριοι οἱ μαστοὶ, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν. ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στί. στί. προσόμοια, ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἄμωμον. ἀμνὰς τιμία, ἡ κυήσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν Κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου, τοῦ σὲ [illegible] γῆς μεταστήσαντος. ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στί. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἁγιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου δυὰς π-

μία, ἢ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεθαρμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακεὶμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος, λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἄσκιον. οἱ εὐθυνοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον. μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὸν θεόβλαστον τῷ Κόσμῳ ἀνθήσασα. ἡ νόμῳ, ἀδιαλείπτως, ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα. δεσμὰ τῆς στειρώσεως, ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου. καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα· Ἄννα θεομακάριστε, Προμῆτορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα. μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ Κτίσις ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· μακαρία ἡ κοιλία σου ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν. καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστόν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἁγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα. διὸ πρὸς λῆξιν Οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμὸν ἀειμακάριστε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα, ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου.

Ἡ εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσχαίρουσα διαιωνίζει, ὡς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραήλ, ὑπερῆρας ἁπάσας, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον Θεοτόκον κυήσασα, ἁγιόλεκτε Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου. μεταστᾶσα δὲ ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου.

καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, νῦν μοι σεμνὴ αἴτησαι, προελομένῳ, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, εὐφημῆσαι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας. διὸ πρὸς ἀείζωον, ζωὴν μετέθηκας, ἀπολαβοῦσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀπόρως ἣν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης Ἁγνή. καὶ παρίσταται. πολλῇ σὺν παῤῥησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, Ἁγνὴ παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν. διό σου τὴν Κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκπλήττεται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅπερ ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἁγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Ἥλιος ὥσπερ, τῇ Σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἑνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς Παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ. δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψεν. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατι-

θεῦντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Καθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ, Μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεὴς, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνενδότως φυλάττουσα. διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, πλουτοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ Νομοθέτου, Μήτηρ τῆς Μητρὸς ἐχρημάτισας. διὸ νῦν πᾶσα ἡ Κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελούσης, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφὴν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κυήσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης, προσεχώρησας, θεουμένη, σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα. Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἅλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα. δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα, Κτίσις κράζουσα· Παντοδύναμε, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ, ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν Οὐρανοῦ, Ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς ἀΰλοις Τάξεσιν, ἀΰλῳ τῷ νοΐ, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμψεως, τῆς πλουτοδότιδος. ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἐσταὶ βλαστήσασαν, ἐκ ῥίζης ἐμφανῶς, ἀειθαλῆ ῥάβδον τὴν Ἁγνὴν, ἐκβλαστάνας Ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιὰν, τῶν πιστῶν σκέπην· ἐπὶ σοὶ, τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου, Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

Ὠδὴ, ς'. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Κρείω, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ᾠδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἄπαντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται· ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε. διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν Κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως. Θεοτοκίον.

Ἐξ Ἄννης, ἡ τοῦ Κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀνωτέρα Παναμώμε.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι τῆς Προγόνου Χριστοῦ τὴν πανάγιαν Μετάστασιν. σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιοῦσα ἀγάλλεται. καὶ ὡς οὖσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῇ. ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΕ'. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στ. Μήτηρ τελεῖται Μητροπαρθένου Κόρης,
Ἡ τῶν κυουσῶν Μητέρων σωτηρία.
Πέμπτῃ ἐξεβίωσε μογοσόκος εἰκάδι Ἄννα.

ΑΥ'τη ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἦν ἐκ φυλῆς Λευΐ, θυγάτηρ Ματθὰν τοῦ Ἱερέως, καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ Γυναικός. ὅς τις Ματθὰν ὑπῆρχεν ἱερατεύων ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κλεοπάτρας, καὶ Σαπώρου Βασιλέως Περσῶν, πρὸ τῆς Βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. οὗτος ὁ Ματθὰν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοβῆ, καὶ Ἄνναν. ἔγημε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. ἔγημε δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὐτὴ ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. ἔγημε δὲ καὶ ἡ τρίτη, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον. ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν. αὕτη οὖν ἡ Ἄννα μετὰ τὸ γεννῆσαι τὴν παντὸς τοῦ Κόσμου σωτηρίαν, καὶ ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναί τε ταύτην ἐν τῷ ναῷ ὡς ἄμωμον δῶρον τῷ Παντοκράτορι Θεῷ, νηστείαις καὶ προσευχαῖς, καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποΐαις τὸν ἐπίλοιπον ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις, ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ξέ. καὶ ρ. τῶν ἐν τῇ έ. Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὠριγένους δόγματα καθελόντων.

Στ. Λόγοι βελίαρ Ὠριγένους οἱ λόγοι.
Ὁ ὕπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

ΕΠὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἦν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἄνθιμος Αἱρετικός, γεγονὼς πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθεὶς καὶ προχειρισθεὶς Ἀρχιερεὺς Κωνσταντινουπόλεως. ἀλλ' Αἱρετικὸς ὢν ἐξεβλήθη παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἁγιώτατος, Πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ξενοδόχος τῶν Σαμψών, ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης. ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σευῆρος καὶ Πέτρος ἄνθρωποι πᾶσαν αἵρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες καὶ τὰ Ὠριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς Ὀρθοδόξους. διά τοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ Βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ Βασιλείας Σύνοδον, ρξέ. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε, καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. ἔκτοτε οὖν ἑορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

ΩΣ τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν Μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πρὸς φῶς ἀνακράζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Η τῆς Μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, Μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς Οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

ΠΡὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

ΩΡαϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὡραῖον, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὡραιότησι, καταφαιδρύνοντα τοὺς σὲ ἀνυμνολογοῦντας.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Η Μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρίν, νῦν δὲ Προμήτωρ Χριστοῦ, ὥσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσαμένη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΧΡιστὸς τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς σε ὑπεδέξατο. πύλην ὅτι ἔτεκες, ἣν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, Θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΑΓίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἁγίας Ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας. ἥτις τὸν Πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἁγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, Θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα, ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννῆτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον. λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἁγνὴν Θεομήτορα. ἣν συγχορεύεις Ἀξιάγαστε.

Ἐκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἁγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ Κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον. τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Ἐδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σε Πανεύφημε. ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις· Δικαίων σὲ εὐφραίνει συστήμασι, καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμασιν. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ Ἡλίου τηλαυγέστερον· φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα Πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα. ἣν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε. Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον. αὐτὴ γὰρ τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἁμαρτίας θείῳ νεύματι.

Ὁ Εἱρμός.

„ Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
„ κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε
„ Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
„ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε
„ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν. τὴν Θεοτόκον αὕτη γάρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ᾽ ἐλπίδα, ἀγχιστεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην. θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν, καὶ εἰρήνης τοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός. Ὅμοιον.

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν Λυτρωτήν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον. Ὅμοιον.

Πρὸς τὰς αὐλοὺς χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἁγίων, χαρᾷ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης. οὓς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί, δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν Κοίμησιν. καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα· ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτής, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'. Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἅψας.

Ζήτει Σαββάτῳ, ς'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, Κς'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων, ἦχος πλ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, ἱερωτάτην ζωήν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, Ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ Παντοκράτορος. καὶ αὐτίερου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι. καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, καὶ Ἀθλητῶν, αἵματι λουσάμενος θεομακάριστε. Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτέ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον Μυστήριον, τῷ Ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως. καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότατα, διὰ Χριστόν, τὸν δι᾽ ἀγαθότητα παθεῖν ἑλόμενον. Ὅμοιον.

Ἕρμιππόν τε καὶ Ἑρμόλαον, καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτάναντας, καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον, εὐφημήσωμεν, ἱερῶς δοξάσωμεν, καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορτάζοντες πανηγυρίσωμεν.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας. Ὅμοια.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, Παρασκευὴ ἡ σοφή, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρείως κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα σεμνή, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνείαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς. Ὅμοιον.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστόν, ὁλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα. καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καθυπομείνασα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ᾽ αὐτοῦ. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, θεομακάριστε. Ὅμοιον.

Ὁσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα; καὶ τοῦ Μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πρᾳότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευή, Νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθλοφόρε Παρασκευὴ πανένδοξε, τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἀξίως ἐκπλοῦντας, αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης Κρίσεως, Μάρτυς πανἀοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστᾶσα Πανένδοξε, ἀνδρεικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας. τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον, καὶ ἐφ᾽ ὕπερθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι. πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη, ὥσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θεϊκῇ προνοίᾳ Ἄγγελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε. τὴν δὲ αὔραν ἔνδροσον, οἵαπερ πάλαι τοῖς Παισί, τοῦ τετάρτου ἡ ὅρασις. μεθ᾽ ὧν ἔκραζες· σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, Πανοικτίρμον. ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὤφθης ἄμωμος. σὺ γὰρ Νυμφίον ποθήσασα, κατ᾽ ἴχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σεμνή, Παρασκευὴ ἀοίδιμε. καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Θεοτίμητε. χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη. χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε. μεθ᾽ ὧν ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τροπάριον. ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας, ἦχος α'.

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου Πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ Ἀθλοφόρε. ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι ὥσπερ ἄμωμος Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα αὐτὸν, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἀμνὰς, καὶ ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὡραΐσασα. ὅθεν εἴληφας τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀῤῥωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς Ἑρμολάου πόνους.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ, καὶ ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἑρμολάου Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε. τοῦ μεγάλου γὰρ Λόγου, ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, εὔδοξε ἀγῶνα καταπατήσας, ἀνομούντων τὰ θράση, πανοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε. Θεοτοκίον.

Ἵλεών μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβερᾶς καταδίκης ἐξαίρουσα.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὔτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις Τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν. ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασιν, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανὰς, καταβαλοῦσα ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, καὶ Τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ Πίστιν ἐκήρυξας. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δήγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΣΘείᾳ δυναμούμενος, τοῦ Παντουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἅγιε, πάντας γνωστοὺς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος.

Ἔγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ Σοφὲ Πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὁ Παντελεήμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

ἘΝδρου τὸ ἀσθενὲς, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξακονίζον ἀεὶ σε. τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

ῬΩσθεῖσα θείᾳ Χριστοῦ, ταῖς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιξι, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στεῤῥότατος.

Ἀγάπῃ τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱερῶς τὴν ζωήν σου διαπλέων, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίστει σοι, προσιόντας ἑκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Ἀθλοφόρε

φόρε Ἑρμόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὅμοιον.

Ἐκ σπαργάνων μητρῴων σὺ τῷ Χριστῷ, ἀνετέθης ὡς Μάρτυς διηνεκῶς, αὐτῷ ὑπηρέτησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, καὶ Τυράννων θράση, στερρῶς καταπατήσας, καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας. ὅθεν ὁ Χριστός σοι, τοὺς στεφάνους κομίσας, ἐνδόξως ἡτοίμασεν, εἰς νυμφῶνα Οὐράνιον· Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἱ πορεῖαί σου Πνεύματι, Θείῳ ὁδηγούμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς ὤφθησαν.

Ἱερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχρημάτισας· ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε. διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ὁμαλέῳ φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, Μαρτυρίου στέφος εἴληφας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην Θεοχαρίτωτε. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἁμαρτίας σάλῳ κινδυνεύοντας.

Ἄλλος, τῆς Ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε.

Ἰαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας Ἔνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἑκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ Τεμένει προστρέχουσιν.

Ῥυτίδα ὄντως καὶ σπίλον μηδόλως ἔχουσα, ἁγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλους τεθέασαι. μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὢ καταπληκτὸν σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου Πάθους γὰρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ κάλαμον, στέφανον καὶ σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, Πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, πλεωθῆναι δι' αἵματος.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ Ὁπλῖται Ἕρμιππός τε, καὶ ὁ θεῖος Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν Οὐρανοῖς συναγάλλονται.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν κεκτημένοι Παρθένε, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἠγώνισαι Σεμνὴ, καὶ τὸν Τύραννον ἔκτεινας, ῥητορεύσεσι ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρὸν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, κατῄσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις εὐθέως, Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἑρμόλαος, ὁ γενναῖος ὁπλίτης, Ἑρμοκράτης τε καὶ Ἕρμιππος ἅμα, μίαν στερρῶς, ἐπεδείξαντο γνώμην, ἕνα Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες, καὶ θνήξαντες διὰ Χριστὸν, Οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο.

Ῥανίσι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίξαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώ-

νων παρέστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, μετὰ πάντων τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, Πίστιν ὀρθήν· καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ Μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἑρμόλαε μεθ' οὗ Χριστόν, τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κόρη. ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοὺς, μετανοίας λιμένας ὁρμίζεσθαι.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀγγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρνοις τεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χαρῶν τοὺς ἥλους εὔδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θᾶττον ἠφάνισεν.

Νέαν σε, Πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσαν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον Πίστιν ῥυθμίζουσαν.

Ἔῤῥευσε, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγὴς τῶν χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων διδάσκουσα, παῤῥησίᾳ, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα. Θεοτ.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Ναόν σου πάνσεμνε ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὑράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ Πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ Νυμφίου σε φωνή, καλέσασα ὡς Νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας, ἐκόσμησε θεόφρον, Παρασκευὴ πανευκλεὴς καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν ἀξίως συνηρίθμησε. μεθ' ὧν εὐφραινομένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτήν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ Ναοῦ σου. ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερομένους σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚ΄. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Στίχ. Θεῷ παρεσκεύασας ἁγνὸν ὡς δόμον,
Σαυτὴν ἀγῶσι Σεμνὴ εἰς κατοικίαν.
Παρασκευὴν ἔκτανεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν ἕκτῃ.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ κώμης τινὸς, ἐν ὁρίοις τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γονέων, Ἀγαθώνος καὶ Πολιτίας προσαγορευομένων. οἵτινες τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἄτεκνοι· προσηύχοντο δὲ τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεὸς, ὁ καὶ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον. καὶ ἔτεκον αὐτὴν ἡμέρᾳ ἕκτῃ τῆς Ἑβδομάδος, καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι, ἐπωνόμασαν αὐτὴν Παρασκευήν. αὕτη δὲ ἐκ σπαργάνων μητρικῶν τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς παιδευομένη καὶ νουθετουμένη, σχολάζουσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀενάως καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα ἐκμαθοῦσα, καὶ διηνεκῶς τὰς Ἱερὰς βίβλους ἀναγινώσκουσα. τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων προσέφερε πρὸς θεογνωσίαν. καί τινες Ἰουδαῖοι διέβαλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀντωνῖνον, λέγοντες· ὅτι γυνή τις ὀνόματι Παρασκευή, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτήν, ἔκθαμβος ἐγένετο, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. λέγει οὖν αὐτῇ· ἐὰν πεισθῇς μοι καὶ θύσῃς τοῖς Θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος· εἰ δὲ μὴ πεισθῇς, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. ἡ δὲ Ἁγία, στεῤῥοτάτῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· μή μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου. Θεοὶ γὰρ οἱ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες, ἀπολέσθωσαν. ὁ δὲ Βασιλεὺς τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει κασίδαν σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος. οὗ γενομένου,

θείᾳ δρόσῳ ἀβλαβὴς διεφυλάχθη. ἐπὶ τῷ τοιούτῳ θαύματι αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον. εἶτα κελεύει λέβητα χαλκοῦν ἐλαίου μεστὸν καὶ πίσσης ἐκκαυθέντα σφοδρῶς, ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτήν. οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἑστῶσα ἐν μέσῳ ὡρᾶτο τοῦ λέβητος δροσιζομένη. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεύς, ἔφη· ῥάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος, ὦ Παρασκευή, ὅπως γνώσωμαι εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἔλαιον ὑποκαῖον ἐστίν. ἡ δὲ Ἁγία πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ Βασιλέως ἔρριψε. καὶ εὐθέως ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ ὁ Βασιλεύς, λέγων· ἐλέησόν με δούλη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν Θεὸν ὃν σὺ κηρύττεις. καὶ ἀναβλέψας εὐθύς, ἐπίστευσεν ὁ Βασιλεὺς Ἀντωνῖνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν· καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. ἡ δὲ Ἁγία ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας Πόλεις καὶ κώμας κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. εἰσελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν Πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν αὐτὴν ὡμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς ταραχθείς, ἔπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐμφωλεύοντα δράκοντα φοβερώτατον, ἔξω τῆς πόλεως. ᾧ ἐκ συνηθείας, τοὺς καταδίκους θανάτῳ κατάβρωμα παρεῖχον. ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων μέγα ἐβρύχησε. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ καπνὸς ἐξῆλθεν ἔξω πολύς. ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηρός, εἶπε· θηρίον, ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὄλεθρος. ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτόν, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ποιησαμένη εἰς αὐτόν· ὁ δὲ μέγα συρίξας διερράγη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ἐπίστευσαν. ἡ δὲ Ἁγία ἐξελθοῦσα ἐκήρυττε πανταχοῦ. ἀπελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν Πόλιν ἐν ᾗ ἐβασίλευε Βασιλεὺς ἕτερος ὀνόματι Ταράσιος, καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεύς, παρέστησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε· καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ ἐλαίου καὶ πίσσης καὶ μολύβδου γέμοντος προτεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ· θείου δὲ Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ, τοῦ λέβητος ψυχρανθέντος, ἀβλαβὴς ἡ Ἁγία διέμεινε. πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγών, τὸ στερρὸν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπτη μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους.

Ὁ Ἕρμιππος, Ἑρμόλαος, ἠδ' Ἑρμοκράτης,
Ἑρμῆν σέβοντας ᾔσχυναν παρρησίᾳ.
Ἑρμολάου δ' ἐκκαιδεκάτῃ τάμεν αὐχένα χαλκός.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Πρεσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καέντων Ἁγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ Τυράννου. κρυπτόμενοι δὲ ἔν τινι δωματίῳ, ἐπεὶ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ παρά τινος τῶν Χριστιανῶν ἐμηνύθη πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος· ἐκεῖνος μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, παρὰ Ἑρμολάου ἔφη τοῦ Πρεσβυτέρου· αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄξοντες. καὶ σὺν αὐτῷ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, Πρεσβυτέρου καὶ Ἀρχιμανδρίτου γενομένου. καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Τζηρονήτου. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, πέραν ἐν Χαλδαίοις. καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου. καὶ τοῦ Ἁγίου Μαυρικίου. καὶ τῶν Ἁγίων Ἀπίονος, καὶ Ἱερουσαλήμ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίστεως Ὅσιε, πρὸς φῶς θεογνωσίας, πλῆθος τῶν σῳζομένων, μελω-

δοῦσαν ὡδήγησας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδελφὰ συμφρονοῦντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ θεῖος Ἕρμιππος, Ἑρμόλαε παμμάκαρ, σὺν σοὶ τοῦ Μαρτυρίου πόμα πίνουσι ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Πανανία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκυήσασα, ἐκ πάσης ἁμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν Λαόν σου περίσωζε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ὑπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, τὰς μαχαίρας ἔστεγες καρτερῶς, φλεγομένη καὶ ὑπέψαλλες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαι μηδ᾽ ὅλως, τοὺς παρανόμους καὶ μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ἤπερ ἅπασαν, σαφῶς καὶ πόλον, μὴ πεκτημένοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ Θεοί, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ Κύριος, πλαστουργός ἐστι πάντων ἐκήρυττες. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ Ἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δι᾽ εὐσπλαγχνίαν δι᾽ ἡμᾶς ὡς πρόβατον, τυθέντι ἀναίμακτον, Θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἑκουσίως, εὐπρόσδεκτος Θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόσθεν, ἀπιστίᾳ τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σου, ζωοποιῷ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνῆλθε Μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἑρμόλαε τρισμάκαρ.

Ὁ Ἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἕρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν. θύματα δεκτὰ δὲ, ἑαυτοὺς τῷ Δεσπότῃ, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστόν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία Δέσποινα, ὑμνοῦμεν δεόμενοι, ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος καθαρθέντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐκ ὄντας Θεοὺς, ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος καταλέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλπουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναὸς δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει Σεμνὴ, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισαι ξόανα, ἐνεργείᾳ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι᾽ οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστὲ, Παρασκευὴ ἡ ἁγνὴ, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν κράζουσα· εἰς ὀσμὴν τοῦ θείου Μύρου σου, νῦν συναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε. Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔστησο ἔναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν Πανασίδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ Πιλάτου καλήν. καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν, τὴν γῆν μὲν ἡγίασας, τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανοὺς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ὤφθητε τρίφωτος λαμπὰς, Θείῳ Πνεύματι πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἕρμιππε ἔνδοξε, σὺν Ἑρμοκράτει καὶ Ἑρμολάῳ τε, καταφαιδρύνοντες ψυχὰς, πιστῶν θείᾳ χάριτι, καὶ ἐκδιώκοντες, δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν πανασίδιμοι.

Στόματι ἅπαντες λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρονήματι μέλψωμεν, τοὺς Ἀθλοφόρους Χριστοῦ, τὴν θείαν δόξαν ὥσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους ἐκπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ Οὐράνια, περιπολεύοντας, καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

Ἥλιε ἄδυτε Χριστέ, Ἑρμολάου ἱεραῖς παρακλήσεσι, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμοκράτους, καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, μὴ ἀποστήσῃς ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη σου. ἀλλὰ συνήθως ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν Τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ῥευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς θεόφρον ἀντηλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὁρῶν, τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐπαγομένη τρανῶς. ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων Καλλιπάρθενε.

Ἀκούσασα φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, χαίρουσα τμηθεῖσα τὴν ἐρύτμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθεῖσα, Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ Ναῷ σου, προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον τέξασα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Κριτὴν ἁπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεῖσα Καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, Τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστὸν ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Παναγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα σεμνή, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφή, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ πνεύματα μυσαρά, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Ῥήξασα κράτος Τυράννων, εἰδωλοθύτων σεμνή, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα Παρθένε, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμόν, μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμοὺς τῆς σαρκώσεως, οὔτε βρασμὸν, τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγήν.

Ἀσκήσει πρώην τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλοῦσα, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ δοκιμασθεῖσα, ταῖς αἰκίαις Καλλιπάρθενε.

Δόξα, ἦχος β΄.

Ἐν Πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν Ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν Λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα, ἀκούσωμεν τῆς Παρθενίας ἐγκώμιον. ὢ Παρθενία ναὸς Θεοῦ. ὢ Παρθενία Μαρτύρων δόξα. ὢ Παρθενία Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴν Ἀκολουθίαν, ζήτει Δεκεμβρίῳ, δ΄.

κζ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος, τότε τὴν φερώνυμον κλῆσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὑράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὁ Γραμμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, θεοσεβείας, καὶ πατρικὴν μισήσας δυσσέβειαν. τότε σοι τὴν ἔνθεον, αἴγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θείᾳ προγνώσει προειδώς σου, Παντελεῆμον σοφὲ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ὁ ἐξ ἀΰλων πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσι σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σου καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θείᾳ τούτους καταύγασον, θεομιμήτῳ κεχρημένος, προσωνυμίᾳ σαφῶς, καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικήν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς Ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ σεῤῥὸς Ἀθλητής· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γένεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην. ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος.

Σοφίας Σολομῶντος Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν.

Ζήτει ταῦτα ἐν τῇ κε'. τοῦ παρόντος Μηνός.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα, ἦχος α'. Βυζαντίου.

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ Μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον. διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξιον τῶν πόνων σου, εἰληφὼς τὰ ἄνω Βασίλεια· ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ Κόσμῳ, εἰρήνην σταθηράν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπεσείσω τὴν πλάνην τοῦ Πατρὸς πανένδοξε, καὶ τοὺς λόγους τῆς Μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες κάμνον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν. καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. διὸ

μνη-

μνημόνευε ϗ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς, ἐπιποθήσας Πίστιν, τοῦ Πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν. ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στερχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ ϗ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτά, ϗ τῶν παθῶν διῶκτα. πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας, τὴν ἀσέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος, πλ. α΄. Γερμανοῦ.

Ἡ Παμφαὴς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς Ἥλιος τοῖς πέρασι, ϗ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, ϗ πάθη θεραπεύουσα. ἱκέτευε γὰρ ἀεὶ Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, ϗ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, ϗ ἀλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας. διὸ ϗ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, ϗ σκέπη ἀσάλευτος· πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, ϗ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, ϗ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α΄.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγαν, φιλομάρτυσι χρέος. οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, ϗ ἐλέει ἀνέκαστον, τὴν συμπάθειαν ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἣν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὗρες, Μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς. εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγήσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος;

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, Πατρικὴν ἀθεΐαν βδελυξάμενος, τῷ Ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας. ϗ θείᾳ χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτής, ϗ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. ἀλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὔτονον, ϗ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἱκέτευε. τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, ϗ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, γ΄.

Ἀθλοφόρε Ἅγιε, ϗ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. οἷον βούλει.

Τὰ αὐτὰ ϗ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογ.

Μετὰ τὴν α΄. στιχολ. καθ. ἦχος, α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβὲς, σὺ ἐτήρησας Μάκαρ, Πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διωρθώσω. ὅθεν ϗ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἰατρεύειν σύ, τῶν ἀσθενούντων τὰ ἄλγη, Μάρτυς ἔνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε ϗ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, ϗ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει ϗ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. κάθισμα. ἦχος, δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΩΣ στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ Ἀθλοφόρον οἱ Πιστοὶ γενναιότατον, ἀνευφημοῦμεν ἅπαντες Μαρτύρων καλλονή, πίστει ἑορτάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε, τοὺς σεπτοὺς σου ἀγῶνας, μελῳδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΩν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξαπαῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. ἦχος, ὁ αὐτός.
Ἐπεφάνης σήμερον.

ΕὙΟρτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, Παντελεῆμον Ἀθλητά· τὸν Ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΑς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.
Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν. ὁ Ν'.

Εἶτα, τὸ Πεντηκοστάριον, ἦχος, β'.

ΕΛεήμονα Χριστόν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσωπεῖ, θεῖε Ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν καὶ ἐλεῆσαί με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου. τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ή. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ, α'. ἦχος β'. Θεοφανὲς. Ὁ Εἱρμός.

„ΕΝ βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΩΣ ὡραίαν, ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ΨΑλμικῶς Ἁγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἕστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δέξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

ΧΕρσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀποτήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας, ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Παντελεήμονα τὸν πανάριστον Μάρτυρα μέλπω.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός. Θεοφανὲς.

ΠΡοσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς πελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ, τὸν νεκρὸν πρώην ἤγειρας. νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

ΑΝατείλας οἷά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικήν, καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωράθης ὡραιότατος.

ΝΕκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ καὶ Χριστόν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων, πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

ΤΗν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείαις ἀγλαΐαις, Μάκαρ ἀποστίλβων τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

ΕὙλογίαις Πάναγνε σεμνή, φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῇ γενομένην τοῦ Κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας. ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στεῖρεύουσα Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὔκαρπος, δεχομένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα Τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντίου δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων παριστάμενος.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν Τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας Θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν ἀσέβειαν, ἀγαπήσας Ἔνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν Κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν Πίστιν κηρύξας τῷ σῷ Πατρὶ, ἀνείλκυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀσεβείας. καὶ Τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος. ὅθεν καὶ τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος, τὰς νόσους τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων ἰώμενος, Παντελεῆμον πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς Κτίσεως. ὅθεν Παναγία δυσωπῶ σε Παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Ἁγνὴ Ἁγία Θεοτόκε, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ Πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, διὸ κραυγάζω σοι. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσα ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβερὰς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσα.

Ῥομφαίᾳ με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς· ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ Αἵματι, τοῦ Σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτίσασα, Δεσποτείαν ἁπάσης τῆς Κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἡττώμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ὅπερ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Αἰνέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένος, βασκανίᾳ καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπωσάμενος.

Ὁ Πρεσβύτης, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, Πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεήμον ἐζώγρησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ Παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνιδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι. μόνη γὰρ ἀμφότερα, πρὸς ἐν συνῆψας Παρθένε Παναμώμητε.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ, έ. Ὁ Εἱρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς ἀπώλειαν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενὶ, ἑαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε Ἁγνὴ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ᾽ ἐπιστρέψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωῤῥύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων. Παρθενομῆτορ Ἄχραντε.

Ἄλλος. Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυς τοῦ Μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ, καὶ καρτερίᾳ στερρᾷ τὰς βασάνους. ὑπομένων χαίρων ἐκραύγαζες· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἀθλητικῶν, προϊστάμενος Μάκαρ ἀγωνισμάτων, θείᾳ δυναστείᾳ περιεγένου, τῆς τῶν ἀθέων δυσσεβῶν τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος

Νεανικὴν, σὺ τὴν ἔνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέαν, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλαίως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ἀσυμφωνῆ, διεκρούσατο λέξιν τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ Ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ, Χριστὲ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ᾽ ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτειραν. ἄλλην γὰρ ἐκτός σου ἁγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον φάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστὲ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Ὠδὴ, ς'. Ὁ Εἱρμός.

ἘΝ ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Μή με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ᾽ εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθεσμοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου, οἴκτειρον σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις Θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης παναίριος. σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διῆλθες καὶ ὕδατος. καὶ ἐν τροχῷ τανυόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας.

Τῶν Τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς στερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Ὁ Κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεὸς, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνὴ περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος. Καταβασία.

ἘΝ τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Κοντάκιον, ἦχος πλ. α΄.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ᾽ αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως· σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν, τοῦ Πιστοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος· μάλιστα οἱ βορβορώσαντες ὡς κἀγὼ τοὺς ἑαυτῶν ναούς. ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων, ἀγαπητοὶ, τὴν θεραπείαν παρέχει. σπουδάσωμεν οὖν πιστοὶ ἀδελφοὶ, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΖ. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχ. Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας,
Δι᾽ ἣν ὑδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.
Φάσγανον ἑβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Νικομηδείας. Πατρὸς μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἕλληνος, ὕστερον δὲ Χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ Υἱοῦ νουθεσίαις. Μητρὸς δὲ Εὐβούλης ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν Ἰατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος. ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἀφικέσθαι. Τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν Ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν, παρὰ Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου μανθάνει· Δι᾽ ἧς παῖδά τινα ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν. Ὁ δὲ τρόπος τῆς Μαρτυρίας αὐτοῦ, γέγονεν οὕτω. Τυφλός τις προσελθὼν πρὸς αὐτὸν ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ᾽ αὐτοῦ. ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· τίς αὐτῷ θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων, εἶπε· (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα,) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν· Ἀλλ᾽ ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· Ὁ δὲ Παντολέων ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑποσχέσεσι, μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως σαλευθεὶς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος ἐν σχήματι Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου, θαρρεῖν παρακελεύεται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, εἴθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰς ἣν ἀπερρίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ᾽ αὐτοῦ. Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβὴς, θηρίοις ἐκδίδοται. Ἐξ ὧν εἰρηνὴς διαφυλαχθεὶς, δεσμεῖται τροχῷ καθηλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφεθέντι ὑψόθεν κατὰ πρανοῦς. Εἶτα δεξάμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ηὔξατο· καὶ φωνὴ ἄνωθεν ἠνέχθη αὐτῷ, καὶ ἀντὶ Παντολέοντος καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα· πληρουμένης δὲ τῆς Εὐχῆς, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ Δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός. καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἑκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν. Λέγεται δὲ, ἀντὶ αἵματος γάλα ῥυῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς Τυφλὸς, ξίφει τελεοῦται.

Στίχ. Αὐγὴν ἐφελὼν σαρκικῶν Τυφλὸς λύχνων,
Καὶ ψυχικὴν ἤθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, Τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος· ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον ἀεί, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον. διό με τοῖς πάθεσι καταῤῥυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις ῥῦσαι πρεσβείαις σου. Θτ.

Ἡ Κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε. τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον. ὅθεν ἱκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Ἄλλος, τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὁμοίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανένδοξως, τοῖς ἐν θαλάσσῃ Πανοίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι· φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου· οὓς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν Μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πιστοῖς, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ψυχαί, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορεύτην σε Μακάριε. ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελῳδεῖς ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρίν, ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ Αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Πανάμωμε· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα. Καταβασία.

Ἑβραϊκοὶ ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχή μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον. ὅθεν ἱκετεύω σε, διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρός, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον ἀϊδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ἄλλος, τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ὁ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυΐας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ Πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδοῦσα τὸ φῶς, τοῖς πίστει Παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγοῦσα.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθείς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης· καὶ θεόκλητος ὤφθης, προσηγορίᾳ Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορικὴν ἀποβαλών, καὶ δεινὴν τῶν Σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει τῶν ἐπωδυνῶν παθῶν, τὰς ῥίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, Τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἄναρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε. Ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμόν, τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, ᾅδου τὰ Βασίλεια Κόρη. ὃν ἐκτενῶς, δυσώπει τῆς ἄνω, Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθή, ὑπάρχουσα ὅλη. καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. ὁ αὐτός.

Μετέσχες γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον· ἔνθα κατασκηνώσας Μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν, ὄντως ἠξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Ἐφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συναζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτόν, Παμμάκαρ χυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγώνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι σὺ ἐχαλίνωσας. οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετήν, καὶ ἄλογος φύσις. διό σε Πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος· καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχών, παντὶ θλιβομένῳ, καὶ λιμένα εὔδιον, καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν Οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν Ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς Θεόν, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

Ὁ Τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ. καὶ τοῖς πιστῶς, ἀνυμνοῦσιν Ἅγιε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων.

Καὶ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἔλεον Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεῆμον σαφῶς, ὠνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι. ὡς συμπαθὴς γάρ, ἠλέεις ἅπαντας, διπλῆν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν. τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν ἔνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε. Δίς.

Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται. τῶν σωμάτων πάθη γάρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἕτοιμος· λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεύων ἅπαντας, καὶ ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονήν, ἀνθυβόλως ἀπέθηκας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὡραιότητι· καὶ τοὺς ὁρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις λάμπων καὶ θαύμασιν· ἄνθει νεότητος, Πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφώς, Πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, ἦχος, δ'. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη· δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ᾄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν. τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν Τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο

τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεήμον, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον, Ζήτει Ὀκτωβρίῳ, κς'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΗ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Ἑσπέρας, δ'. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἁγίων ὡς ὄντες, σοφίας θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος Ἔνδοξοι. καὶ νῦν αἰτεῖτε ἀπαύστως τοὺς Οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι.

Φωστῆρες ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες Κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἠστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μετασχόντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Ἀνευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ θεῖος, οἱ πληρωταὶ, τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταὶ, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμὸν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνή· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία.

ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ θεῖον Πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν ἑορτάζοντας, παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε, καὶ φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Ἐθέλχθητε, γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Μακάριοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολουθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτῆρες, Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς φωτοδότιδος, φωταγωγοὶ γεγόνασι ψυχῶν, Παρμενᾶς τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ θαυμάσιος, καὶ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖαι, αἱ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγενημέναι ξένῳ τοκετῷ, ἀσυγχύτῳ ἑνώσατε. ὅθεν ὡς πάντων Δέσποιναν, τῶν ποιημάτων σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὡς ὄντες πνευματικαὶ, νεφέλαι ὕδωρ ἀληθοῦς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς Ἔνδοξοι, ἐν ἁγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτοῦ χάριτος, διακονεῖν Πάνσοφοι, χρείαις τῶν Ἁγίων ἐτάχθητε.

Αἰνέσωμεν Παρμενᾶν, τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν σοφὸν Τίμωνα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνουν Νικάνορα.

Θεοτοκίον.

Σταλάζοντα γλυκασμὸν, καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, Ἄχραντε Παρθένε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκεύη ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει

Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ Τίμων εὔδοξε. ὅθεν σήμερον, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε ἁγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ Παναμώμητος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα. Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας, ὥσπερ ἀστέρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυσσεβείας, σκοτασμὸν διέλυσαν, καὶ Κόσμον ἐφώτισαν, οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Ὑπουργῶν τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ, Νικομηδείας γέγονας, Πρόχορε παμμάκαρ, ἄριστος διδάσκαλος, καὶ θεῖος πρωτόθρονος, Ποίμνης τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γέρας θεῖον ἐκληρώσω Νικάνορ μάκαρ, σφαγιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίοις, εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελείωται, Στέφανος ἡμέραν ὁ πρωτάθλος. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας Θεὸν Λόγον, σωματωθέντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον. ὅθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξάζομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σούς, Μαθητὰς ὥσπερ σάλπιγγας, ἀπέσταλκας ἐγειρούσας, ἐκ μνημάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογούσας σε.

Τίμων ὁ ἱερός, Ποιμὴν Βόστρων γενόμενος, ἠνέγκατο Μαρτυρίου, τὸ μακάριον τέλος, πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ὁ Μέγας Παρμενᾶς. Ἀποστόλων ἐπ' ὄψεσι, κεκοίμηται ἐκτελέσας, σὺν σπουδῇ θερμοτάτῃ, τὸ θεῖον διακόνημα. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Παναμώμητε τοῦ θανάτου, καὶ τῆς πρὶν τυραννούσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

Ὠδὴ ς'. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλλων τὴν ἄληκτον, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ Πάθη, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται, Ἰουδαίων χερσὶν ἀναιρούμενος.

Ὁ Μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσαγωγῆς ἀνόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, πληροῦται, ὁλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος.

Ἡ θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμπλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἁγιάζει πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων ταύτην μακάριοι. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων δῆμοι Θεοκυῆτορ. τὸν γὰρ πάντων, Βασιλέα ἀφράστως ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΗ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Στίχ. Τετρὰς Μαθητῶν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, Τετράδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Μυστῶν ἐξεληλύθε τετράς.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν διαφόροις τόποις ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν. διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς Πίστεως, καὶ ὁμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Υἱὸν Θεοῦ, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Οὗτος στρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ Ἡγεμόνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθείς, παρρησίᾳ ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς. καὶ τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθείς, καὶ χοινίοις περιληφθείς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας, ἕως τοῦ Σαγγάρου ποταμοῦ, ἀκολουθοῦντος καὶ ὁρῶντος τοῦ Ἡγεμόνος. ἐκεῖσε δὲ ἐν γλωσσοκόμῳ βληθείς, ῥίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. κατ' εὐδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστὰς θεῖος Ἄγγελος, ἐξήγαγε τὸ γλωσσόκομον ἐπὶ τὴν ξηράν, καὶ εὑρέθη ἐν αὐτῷ ὁ Ἅγιος ἀβλαβής, ψάλλων· Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἡγεμὼν καὶ αἰσχυνθείς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνεῖλεν ἑαυτόν. ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς δεξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς Θείας Δωρεᾶς, διὰ τῆς ἐκπεμφθεί-

σης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστερᾶς, ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου, τὸ πνεῦμα παρέθετο. καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει Ἀγκύρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου. Καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίας. Καὶ Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κυντιλιανοῦ, Δάδα, Μαξίμου, καὶ Καλλινίκου. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τοῖς Βιγλεντίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ὁλικωτάτῃ, διανοίᾳ Χριστὸν ἀγαπήσαντες, μόνον, τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς, Πανοίδιμοι ἀσύγκριτον, κλῆρον εἰλήφατε, τὴν Βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Ὑπὸ τοῦ Λόγου, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος, λόγῳ, τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, τῶν Πιστῶν σωτῆρες ὤφθητε, τούτους μετάγοντες, πρὸς τὴν ὁμολογίαν Θεόληπτοι.

Ἤθλησας ξένως, Νικάνωρ ἀναιρούμενος, γνώμῃ, δυσσεβῶν Ἑβραίων καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, ἐβόας, τῆς δόξης σου.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ, Οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ δοξάζεις τοῦτον Πανάγνε, λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἰλύος ἐρρύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος, τοὺς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι Πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀναβιβάσαντες Θεῷ εὐαρεστοῦντας καλῶς καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ θεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐνθέοις ᾄσμασιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ πανεύφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμάσιος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὑμᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκρίτους Κύριος, Μαθητὰς εἵλετο, συμπαττομένους μετὰ Ἔνδοξοι, τοῖς λεχθεῖσιν ἑβδομήκοντα, ἐκλελεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρας Πίστεως τῶν Ἁγίων, διακονῆσαι ταῖς χρείαις Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ θεηγόρων αἱ φωναί, πέρας ἐδέξαντο, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον, ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν Πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὡράθητε σκεύη τοῦ Λόγου, πᾶσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ Διακόνων, Ἁγίων χρείαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ Πάνσοφοι, δόξης ἀρρήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ἡ σύμπασα Κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει, Τίμων Παρμενᾶ καὶ Νικάνωρ, σὺν τῷ Προχόρῳ τῷ χριστοκήρυκι, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς Θεόπται παμμακάριστοι.

Ἤρθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ θείου Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χορείαις, καὶ Ἀσωμάτων ἐπαγαλλόμενοι. μεθ' ὧν ἀεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου, χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος Ὄρους.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΘ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. β'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίνικε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον ἀληθῶς ἐξεικόνισας. ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος. ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ Ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

ΜΆρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφαν γῆν τε καὶ θάλασσαν, καταυχώμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἄθλων σου, καταβαλὼν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ. Ὅμοιον.

ΤΟν τῆς ἀσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῶν ἰαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ΩΣ Παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἄφθορον, ὡς τῷ Θείῳ Πνεύματι διαλάμψασαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στεῤῥῶς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, ὑπομείνασαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει Θεοδότη, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγῆ καὶ σωτήριον. Ὅμοιον.

ΝΥμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ Πίστεως, ὥσπερ προῖκα πάνσεμνε πολυτίμητον, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἄθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμοὺς, τὴν τοῦ αἵματος πρόχυσιν, καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσῳκίσθης τὸν θεῖον στεφηφόρος, Θεοδότη ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα. Ὅμοιον.

ΩΣ γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὔας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε εὔδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος Θεοδότη, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν, ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΦΩσφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα. καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ Εὔας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοητὴ, τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα, πρὸς Οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν. Χαῖρε κράτος, ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἄῤῥαγες φυλακτήριον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΩΣ ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· πῶς σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ· ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ᾠδὴν δέχου εὐμενῶς.

Ὠδὴ α'. ἦχος, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἅρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

ἍΡματι νοητῷ, ἐπιβὰς ὡς ἀληθῶς, τετράπτας ἐπόντισας τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

ΘΕίαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος Σοφὲ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμάκαρ, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὥρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας.

ΛΎσας τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανὰς, δεσμοῖς ἐν τοῖς ἄθλοις σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον ἔῤῥιψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσί σου συνέτριψας.

Θεοτοκίον.

ΗΝ περ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην Οὐράνιον, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπεγνώκαμεν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν πρὸς Θεόν μοι Μάρτυς ἰθῦνον τρίβον.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

ΤΗς θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὑμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότη δυσώπησον, Μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ Παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

ΗΘεῷ, δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθὺν, Θεοδότη πανεύφημε, πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομίμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὐδόξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδαχαῖς, κοσμούμενος λαμπρότατα, καὶ τὰς βουλὰς ἐμώρανας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, τῷ Βασιλεῖ παρεστάσθαι, σὺ ἀπηνέχθης Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου Ναοῦ γέγονας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Στερεῶν βροντήν, καὶ κτίζων πνεῦμα.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ πτερωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν· εἰς ὀσμὴν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Ἀνεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστής, ἐν τοῖς ἥλοις διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμὼν τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μαχαίρᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας Παμμάκαρ, ὡς ἑκατὸν τοὺς πόνους προσάξας τῷ Δεσπότῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ἀνερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη Μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νηδύϊ σου τὸν πρὸ σοῦ, συλλαβοῦσα Θεῖον Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Παρθένος, ὡς βρέφος τὸν προανάρχον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥημάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περιχυθεὶς ὁ δυσσεβὴς Τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ᾤετο, αὐτίκα καταχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ὁ Πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὔτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας· ὅθεν δειναῖς μάστιξι, κατατεμνόμενος ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θυμίαμα προσηνές, ἐπιτεθὲν Μαρτυρικοῖς ἄνθραξι, τῷ νοητῷ ἄνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Ζῆλον ἔνδοθεν, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακονῆς καρτερικῶς διήλεγξας, καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διηνύσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Κάθισμα τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραιώσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι, ὥσπερ ἄμωμος Μάρτυς· ὅθεν σε ἠξίωσεν, Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παναμώμητος ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχήν, καιρίαις καταπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις, ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοήν σου.

Λελουμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων, παμμάκαρ ὤφθης, καθαρώτατος τῷ πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας, τῶν Ἀσωμάτων Μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθής, ᾠκοδομήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδώλων ἔσεισας, καὶ εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Ἰοβόλους τοὺς τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ὄντως ἀπώσω Μάρτυς, ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον.

Θεοτοκίον.

Ἥν σε βάτον τὴν ἐν Σινᾶ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἑώρακε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδύϊ φέρουσαν Ἄχραντε.

Ἄλλος. Δι᾽ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ἐπτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότου, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, οὐκ ᾔσθου Θεόφρον, τὸν νοῦν μεταστήσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

Ὁ ἀπατήσας τὴν Εὔαν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται Κόρης, ὑπὸ πόδας ὡραίους Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς οὔσης θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετέθης, αἰωνίας λήξεως, τυχοῦσα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· σύ μου εἶ Φιλάνθρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε. τὸ φῶς.

Ἰλύϊ περιέπεσα, ἀνυποστάτῳ Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἁμαρτίας τε, καὶ τῇ καταιγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγεὶς κραυγάζω σοι· σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπῖσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἔψαλλες· ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Μαρτυρίου σου πλουσίως κατευθύνθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομείνω στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ἐλαίῳ σῷ τὸν ἔλεον, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ Μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαίδρυνας Παμμάκαρ. δι᾽ ἧς ὅλος γέγονας, ἱερεῖον ἄμωμον, ὁλοκαύτωμα δεκτόν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεῖον Λόγον φέρουσα, ὑπὲρ λόγον Πάναγνε, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὁ Νοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, εὐφραινόμενος Θεοδότη, τῶν τοῦ Κόσμου ἡδέων, εὐτόνως καταπεφρόνησεν.

Ἰθύνουσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασάνων, καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηταί σοι Θεόφρον, ἀντὶ κόπων ὧν ἄδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ, ταῖς Παρθένοις καὶ Μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος.

Ἡ Τῆς ποίμνης σου μάνδρα ἀνεπίβατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἱρέσεων. τῶν σῶν γὰρ ἄθλων Ἔνδοξε, κατέχουσα τὴν στερρὰν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὤφθη διώκτρια.

Νὺξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξε, τῆς Τριάδος Ὁπλῖτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς τῆς πίστεως κῆρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἑτοιμότατα· τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος, τὴν ψυχὴν στερροτέραν; τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων κωφά.

Θεοτοκίον.

Διαμείνας ἐκ τόκου ἀπειρόγαμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος, τὸ γὰρ ἐν σοὶ Μυστήριον Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥομφαῖαι, αἱ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον. νῦν γὰρ νεάνιδες τοῦτον, καὶ Παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ῥωννύμεναι.

Τὴν πτῶσιν, τῆς Προμήτορος Εὔας ἀνόρθωσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθεῖσαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγείρασαι τρόπαια.

Ὑπέστης, τὴν τοῦ πυρὸς δριμύτητα πάνσοφε, τῷ σῷ Νυμφίῳ τῷ πόθῳ, Θεοδότη

Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Στόματι, θεολόγῳ καὶ γλώσσῃ θεόφρονι, τὰς τῶν Τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΘ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,
Τὸ νικοκαλλὲς εὗρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ φλὸξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Οὗτος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφερόντως, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ. καὶ πολλοῖς Διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας. καὶ τοῖς περὶ τὰ εἴδωλα μεμηνόσι, παρῄνει ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς ἐπιγνῶναι. ὅθεν συλληφθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίαις βασάνοις, καὶ κρηπῖσι σιδηραῖς ὀρθῶς ἐχούσαις ἥλους ὑποδεθεὶς, κελεύεται τρέχειν μέχρι τῆς Πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίους, π'. διϊππεύσας οὖν τὰ ἑπτὰ, ἐπειδὴ τῷ δίψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συσχεθέντες, οὐκ ἔτι πρόσω βαίνειν ἠδύναντο, εὐξάμενος ἐκ πέτρας ἀνίκμου ἐξήγαγεν ὕδωρ· ὅπερ καὶ νῦν ἔστι πηγάζει. φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, πλησίον τῆς Ἰουστινιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,
Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶ τέκνοις φίλοις.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Νικαίας, εὐσεβὴς οὖσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, τῇ θεογνωσίᾳ ἐκπαιδεύουσα, κατὰ τοὺς χρόνους ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. συσχεθεῖσα δὲ παρὰ Λευκαΐου τοῦ Ἄρχοντος, ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν προσεκαλεῖτο, οὐκ ἔπεισε. διὸ καὶ παρεπέμφθη Νικητίῳ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας. ὑφ' οὗ ἅμα τοῖς τρισὶ τέκνοις αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ κάμπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάμαντος, καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου. καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμὶν, καὶ Βηρίου, πλησίον τῶν Παλατίων τοῦ Ἑβδόμου. καὶ Μνήμη τοῦ Μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Πῦρ φλέγον Ἄγγελος, ἐν καμίνῳ ἐξετίναξεν.

Ἡδονῆς μοι πρόξενα, τὰ τῶν κολάσεων φόβητρα. οὐ γὰρ πῦρ οὐ μάστιγες, τοῦ ἀληθοῦς ἐραστοῦ, ὁ Μάρτυς ἐβόα χωρίσει με.

Νευρούμενος Ἔνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἔρριψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν Τυράννων Καλλίνικος.

Διάβολον ᾔσχυνας, Ἀγγέλους ηὔφρανας, τοῖς ἄθλοις σου Ἔνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Ἄχραντε, Εὔας τῆς Προμήτορος, τὴν ἀράν. ὑπάρχεις γὰρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότου, τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἡ τετρωμένη τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν Οὐρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλινῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηριωδίας τῆς ὠμοτάτης ἀπεδείξατο, ἔργον, Θεοδότη Μάρτυς ὁ δυσσεβὴς, καταπέμνων σε ταῖς μάστιξιν, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ σου κραυγάζουσαν Κύριε.

Ὑπομονῆς σοι, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστὸς, Θεοδότη ἐδωρήσατο, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ βοώσῃ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἤγειρας, μόνη, σὺ ζωὴν ἀθάνατον

τὸν

τὸν Χριστὸν, Θεονύμφευτε γεννήσασα. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ συνεστήσω. γῆς δὲ πάλιν ἥδρασας ὡς οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων. διὸ πάντες ὑμνοῦμεν ἀναμέλποντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Χαίροις ἐντρύφημα, τῶν ὁπλιτῶν τῆς ἀληθείας. Χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς Πίστεως καὶ κλέος. Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάνην σκεδάσας, καὶ τῇ Ἀθλήσει σου τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ Κόσμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

Ὁ Τύραννος ᾐσχύνθη, τῇ τῶν ἀγώνων σου ἐνστάσει, ἡττήθησαν δήμιοι τοῖς μώλωψί σου Μάκαρ. τοῖς ἥλοις τῆς πτέρνης σου κατεστρώθη ἡ πλάνη. κατεφλέχθη δὲ πάντα, καὶ ἠφανίσθη τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἀναφθέντος σου.

Ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου παρρησίᾳ, Καλλίνικε χρώμενος, ἱκέτευε ἀπαύστως, τῆς ποίμνης σου πρόστηθι, ἐξαιρούμενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος, καὶ στηρίζων τὴν Πίστιν. ἐν σοὶ γὰρ αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον.

Ἐν Πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον προτυποῦσι, σκηνήν τε καὶ τράπεζαν, καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος πανάγιον. καὶ νεφέλην καὶ πλάκα, κιβωτόν τε καὶ ῥάβδον πύλην ἔνθεον. δι᾽ ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἠνοίχθη ὁ πάλαι Παράδεισος.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐδὲν Ἀθλοφόρε τῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μάστιγες, οὐδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ᾽ οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε, διαρρῆξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργὴν, δι᾽ ἧς ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νυμφῶνα τερπνὸν καὶ καθαρὸν, ὁ σὸς Νυμφίος Χριστὸς, σοὶ νῦν δεδώρηται, διπλαῖς ἐκλάμπουσαν χάρισι, καθορῶν σε Πανσεβάσμιε. ὅνπερ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἔψαλλες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ πόθῳ κατάλληλον ἰσχὺν, ὁ ἐραστής σου Χριστὸς, σαφῶς ἐνέπνευσε. δι᾽ ἧς τὴν ἄσεκτον ἤλεγξας, ἀθεότητα Πανόλβιε, καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς, ἔφερες ψάλλουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

Ῥήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζομεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον, εὑρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν, Λόγον γεννήσασαν. ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ὑφάνθη σοι ἄνωθεν, ὁ χιτὼν τῆς Πίστεως, δι᾽ οὗ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρὸν, ἐν σταδίῳ Μάρτυς ἔνδοξε.

Ἐμμανῶς ὁ Τύραννος, ἀποκλύειν ᾤετο, θωπείαις τὸν Μάρτυρα. ἀλλ᾽ αὐτὸς ἐν πίστει ἐστερέωτο.

Ἐτύθης ὁλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα, Καλλίνικε ἔνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων προσηνέχθης Θεῷ.

Ὡραῖοι οἱ πόδες σου, Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τοῖς ἥλοις πειρώμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα θεῖον πορευόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σκέπην σε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα Πάναγνε, καὶ ὅπλον καὶ ἄγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις ἀεί.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἵλεων γενέσθαι Θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε. διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Ῥήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παρρησίᾳ τοῦ Δεσπότου, οἷά περ Παρθένος καὶ Μάρτυς, δι᾽ ἀμφοτέρων εὐαρεστήσασα, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, καὶ πλουσιοδότως στεφανώσαντι.

Ὅλη εἶ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δεσπότῃ· ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὅλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί. σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτειρα ὤφθης, τοῦ τῶν ἀπάντων Βασιλέως· σὺ γὰρ ἀπ᾽ αἰῶνος ἐφά-

ἐφάνης, ἁγιωτέρα πάσης τῆς Κτίσεως. καὶ διὰ σοῦ σῳζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρῶν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι, Θεοδότη φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ πλατυτέρα Οὐρανῶν, πρὸς Οὐρανὸν ἀπάρασα, μὴ καταλίπῃς ἀγαθή, ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Κύριον, χεῖρας μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Λ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Σίλα, καὶ Συλουανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, γ'. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι. ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἁγιασμὸν κομιζόμενοι.

Ὅμοιον.

Ὡς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν Οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι· ἀποπνίξαντες δ' ἀνά, ἀθεΐας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Ὅμοιον.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον. Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Συλουανόν, τοὺς τῆς Πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπηρείας, Πνεύματι Θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, ἀξίωσον καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸς τέλος, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν Αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἁπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Πανευκλεεῖς Μαθητὰς ὑμνῶ τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Ἀναλάμψαντα, δικαιοσύνης Ἥλιον, Ἔνδοξοι θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος. ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Συλουανέ, καὶ καταστράψαντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον· καὶ τοῦ Λόγου Μαθητήν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ Πίστεως ἑδραίωμα. Θε.

Ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀῤῥήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἁγνή. ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν Σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας,

τοὺς πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, Σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ Πίστεως.

Λαμπτῆρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς Ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως, τὸ φῶς Πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε καθὼς ψάλλει, Δαβὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ Παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος.

Θεοτοκίον.

Εὗρόν σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε· καὶ ὤφθη Ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι τὴν Οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἀχράντους χεῖράς σου Παθονομήτορ, ἐφαπλώσασα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ Ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζες· οἴμοι πῶς ἔδυς τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἰσχύϊ τοῦ τὰ πάντα Κτίσαντος, διελθόντες τὴν Οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι, ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει δεινῶς, Θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαλήνιον πρὸς ὅρμον ἐπωκείλατε.

Στηρίζων, παραμένειας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σύλα, σὺν Παύλῳ τῷ Κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα Κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἅπασι κηρύττων τρανῶς.

Λαμπρυνέσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σύλᾳ μεγαλυνέσθω, Σιλουανὸς σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινείσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες, βότρυες γλεῦκος, στάζοντες σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα. νομίμων γὰρ ἄνωθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστόν, ἀποτίκτεις τὴν παράβασιν, τῶν Προπατόρων, λύοντα Πανάμωμε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ἤρθη τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν Οὐρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ τὰ Πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Ὁ διαυγὲς, καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περίδοξον εὖχος, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν, τὸν σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Ἀνδρωθεὶς, φερωνύμως σου λόγῳ τῇ συμμαχίᾳ, Πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέας, ἐπιστηρίζων παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τοῦ πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν, εἰς Θεοῦ κατανόησιν. Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Δαβὶδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμένον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὄρος πῖον. ἐν σοὶ γὰρ Κόρη, ἐγνωρίσθησαν τότε, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον, ἡμᾶς ἐπανάξαντος.

Ὠδὴ ς'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ὑψούμενος πρὸς Κύριον καθαραῖς συννεύσεσι, τοὺς καταδύσαντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραθρα, εἱλκύσατε Σοφοὶ, ὕψος πρὸς Οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν οὐσίᾳ, χαρακτῆρσι Τριάδα δὲ, Θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες, πολύθεον ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Νευρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμὸν Κρήσκη χρίσματι, τῆς ἀγαλλιάσεως, Χαλκηδόνος Ἀρχιποίμενα, ὡς τοῦτο Μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα. Θεοτοκίον.

Ὡραίαν σε κάλλει ὁ Ποιητὴς εὑράμενος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὡραίως ὑπὲρ ἄπο-

τος, Υἱὸς τῶν γηγενῶν, ὤφθη σωματούμενος, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε. σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέομαι. ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε Πνεύματι θύσω σοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λʹ. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Σύλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχ. Τοὺς Κήρυκάς σου Σιλουανὸν καὶ Σύλαν,
Σῶτερ θανόντας, πῶς ἀκηρύκτους λίπω;
Ἄμφω κτανέτην μύστα θεοῖο ἐνὶ τριακοστῇ.

Οἵ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν Κόσμον ἀριδήλως τὸν λόγον τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ διδάξαντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθέων διδάξαντες καὶ βαπτίσαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλίττης.

Ἥτις ὥρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας Καππαδοκίας, ἣν καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. ταύτῃ δίκης αὐτῇ συνεστώσης, πρός τινα πλεονεκτικὸν ἄνδρα, καὶ βίαιον, ὃς τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμών, καὶ ἀγροὺς καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκέτας, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευήν, πρὸς ἑαυτὸν μετέστησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συκοφάνταις, καὶ ψευδομάρτυσι, καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπερειδόμενος. ἀρχομένης γὰρ τῆς γυναικὸς ἀναδιδάσκειν τοῦ ἀνδρὸς τὴν Τυραννίδα, καὶ παραυτὰ αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανήν, καὶ ὡς οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύσασαν τοῖς τῶν Βασιλέων θεοῖς. ἡ δὲ πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, ἐρρέτω, εἶπεν, ὁ βίος καὶ ἡ ταύτης δόξα. ἐγὼ γὰρ τὸν ἁπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. τότε ὁ ἄδικος κριτής, πυρὶ ταύτην παρέδωκεν. ἡ δὲ κάμινος περιχέασα τῆς Ἁγίας τὸ σῶμα, ἀκέραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς Πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Τὰ σκεύη τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, καὶ δοχεῖα τῆς πλάνης ἀνακαλοῦντας, γεγενημένους δεκτικοὺς Θεοῦ, Σύλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Οὐκ ἔστιν ἱκανός τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν. συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ, τὰ δι' αὐτὸν ὑποστὰς παθήματα, Βασιλείας τε συμμετέχει, τῆς αὐτοῦ καλῶς ἠγωνισμένος.

Ὑμνείσθω Κρήσκης ᾄσμασι θείοις, ὁ κεκρυμμένας τὰς ὁδούς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὴν κατάκριτον ἁμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκατακρίτους δείξας.

Θεοτοκίον.

Λῦσόν μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῇ μεσιτείᾳ σου Ἁγνή, καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδησον, μακρυνόμενον καθ' ἑκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

Ὠδὴ ηʹ. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου Ὑπηρέται, ἕως οὗ ὕπνου βαρέος Πιστούς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς ἡμέρας, Υἱοὺς ἐναπέδειξαν.

Γενόμενοι ἅρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτήσασθε αὐτὸν ἡνίοχον, πρὸς ἐπουράνιον νύσσαν ὑμᾶς, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἅρματα τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Ὁ Πάνσοφος Σύλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστῆρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Ὑμνήσωμεν τὴν ζωαρχικήν, Τριάδα χαρακτῆρσι τρισσουμένην, γνωριζομένην δὲ φύσει μιᾷ, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεόν, ὑμνολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Ἰατροὶ ψυχῶν τε, σωμάτων τε γεγόνατε σωτήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθάραντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνύντες ἀμφοτέρωθεν, θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὤφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας πίστει κατεθάλψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ Πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξάζοντες, Σιλουανὸν καὶ Σύλλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετὸν, καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ἡ Ἁγιωτάτη, καὶ πλήρης χαρισμάτων Θείου Πνεύματος, καὶ ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος, ὑμῶν μνήμη θεουργικαῖς, ἀκτῖσι καταυγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς Σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων, ἐν δόξῃ πάλιν ἔρχεσθαι Θεότητος, κρῖναι τὴν Οἰκουμένην Παντοδύναμε, ἱκεσίαις τῆς ἀπειράνδρως Δέσποτα Τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς με, κατεγνωσμένον ἁμαρτήμασιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἡ Τὸν πρὸ Ἡλίου, φωστῆρα τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΛΑ'.

Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, γ'. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Μακαριώτατον τέλος, εὗρες Εὐδόκιμε, εὐδοκιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως· καὶ Κόσμου ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθείς, ἀναλάμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ Ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν Πιστῶν, καταυγάσας τὰ συστήματα.

Ὅμοιον.

Ἐλεήμων καρδίᾳ, καὶ εὐσυμπάθητος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Ὅμοιον.

Μὴ καθαρᾶς σου καρδίᾳ, Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ Κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε Θεόφρον. ὅθεν πιστῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντίμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δόξα, ἦχος β'.

Πάντως Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται. μεθ' ὧν καὶ ἡ σή, θεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε. ὅπλον γὰρ ἔχεις Σταυρὸν καὶ κράτος, Τριάδα ὁμοούσιον Πίστιν. διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων, συναναπαύῃ ἀέμνηστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου σε.

Ἄνθραξ, ὃν προεῖδεν ὁ κλεινὸς, πρῴην Ἡσαΐας σαρκωθέντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, νεύματι τοῦ φύσαντος, αὐτὸν Γεννήτορος, καὶ πειρχθεὶς σφαγιάζεται, ἑκὼν ὁ τοῦ Κόσμου, αἴρων ἁμαρτήματα, ὡς ἀμνὸς ἄμωμος. ὅθεν, ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος, τοῦτον ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, λύπῃ τὴν καρδίαν ἐτιτρώσκετο.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰωνίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἅγιε. σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα. διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνῳ Μάκαρ σου τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὑψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκὼς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς θεϊκαῖς, ὁλολαμπὴς γενόμενος, φωτισμόν μοι αἴτησαι, εὐφημοῦντί σου, τὰ σεπτὰ προτερήματα· οἷς εὐδοκιμήσας, ἔτυχες ὧν ἤλπισας Εὐδόκιμε.

Μυροπνόους στέργων διδαχὰς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, τῶν Ἱερῶν, γραφῶν ἐναχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, καὶ τῇ εὐωδίᾳ, θείων δωρεῶν καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀπεδίωξας, ἐπαγρυπνῶν, καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως. ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατηύγασας.

Θεοτοκίον.

Ὡς παστάδα ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ, καὶ φωτοφόρου ἄνθρακος, τὴν ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ῥημάτων ζωηρρύτων πηγὰς ἐκχέων, ἐξέπιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμμέσας τὴν κατάπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτήσω χριστομιμήτως, διένειμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, Οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενοῦντα. ὅπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ὠκειώθης τῷ Κτίστῃ ἀγάπῃ θείᾳ, ἐδέξω τὴν Οὐράνιον κληρουχίαν, παμμάκαρ Εὐδόκιμε. ὅθεν χαίρων, θέσει θεούμενος, καὶ μέλπων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ νηδύϊ, ἐβάστασας καὶ τέτοκας Θεομῆτορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελῳδούντων σοι· ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

ΕΝ πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε ἀοίδιμε. θαύματα πηγάζεις δὲ, καὶ νοσήματα παύεις, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἐκδυσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ Τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων· αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμὲ δὲ κατέβαλες τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου Υἱὲ τὸ Πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην. δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τὰ δόγματα τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, Ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ εὐσυμπάθητον γνώμην Ἀξιάγαστε.

Οὐ σύγχυσις κοσμικὴ, οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, οὐ δόξα ἐπίκηρος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἤμβλυνεν Εὐδόκιμε· ἀλλ' εὐδοκίμησας ὄντως θείαις πράξεσιν.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεκύησας, Ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον. ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Αἴγλῃ σεπτῇ, τῆς ἁγνείας Θεόφρον λελαμπρυσμένος, νόμῳ τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίαις θείαις πτερούμενος, Μάκαρ καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν κατεσκήνωσας.

Νῦν ἐπὶ σοὶ, θαῦμα μέγα ὁρᾶται, καὶ θάμβους πλῆρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄν-

πως χέουσιν, τηρεῖται, διάλυτον Μάκαρ, σοῦ τὸ σῶμα τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδεν Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Ἐγγύτης, πρὸς Θεὸν παῤῥησίας, εὐμενέστερος, ὅπερ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔχεις, ἀδιαλείπτως, φερωνύμως καὶ λάμψας, παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ καταφαιδρύνεις, Πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθένε μήτηρ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, λυτρωθῆναι, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνίζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

Ὠδὴ ή. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Ἐναλλαγαῖς γλυκυτάταις ἐξήλλαξας, Μάκαρ οὐδρῶτές σου καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμάτων ἔλαμψιν, εἰς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἴνεσιν.

Ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος ὀλβιφόρος ἐκληματίσασα, καὶ ἀρετῶν τοὺς βότρυας, γεωργῶν τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

Βασιλεῖ τῷ Θεῷ ἐπεπόθησας. καὶ κατὰ τὸ παθῶν βασιλεύσας Ἀοίδιμε, κατ' ἀξίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Ἐκλεκτὴ τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, ὡς ὡραιοτάτη καὶ ἱερὸν ἀρύχερον, τούτου Παρθένε γέγονας, καὶ πασας καὶ λυχνία καὶ τράπεζα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΛΑ'. Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στ. Τὸν θεῖον Εὐδόκιμον, ᾧ βίος γέλως, Τὸ θεῖον εὐδόκησε ἐκστῆναι βίου.

Δέχεται Εὐδόκιμον πρώτη τάφος ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχρίστου. οὗ γεννήτορες σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανείᾳ. Πατρίκιοι γὰρ ἦσαν, καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο. Βασίλειος καὶ Εὐδοκία τούτων τὰ ὀνόματα. Καππαδόκαι τὴν γένεσιν. διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος τὰς εἰς ἀρετὴν, Κανδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται, καὶ στρατοπεδάρχην πίστεται. πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα κατὰ τὴν τῶν Χαρασιανῶν, ζυγός τις δίκαιος ὢν καὶ κανὼν, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων. ἐλεημοσύνας ὅτι πλείστας ἐκτελῶν καθ' ἑκάστην. καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε καὶ καρποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρκῶν, καὶ ἁπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν μετερχόμενος ἦν. οὗτος τοίνυν ὁ μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, νόσῳ σωματικῇ καταχεθεὶς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. οἱ δὲ προσήκοντες τὴν αὐτοῦ θέλησιν ἀποπληροῦντες, μετά γε τῶν ἐνδυμάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθέν. ἃ νῦν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μέρος λέγειν. γέγονε δὲ ἡ τοῦ Λειψάνου αὐτοῦ μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζάντιον Ἰουνίῳ ς'. ἡ δὲ ἁγία αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίῳ λα'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις. ἔνθα ἀπόκειται ἡ Ἁγία Σορός. Καὶ προεόρτια τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἰσχύϊ ῥωννύμενος τοῦ Ζωοδότου, σαρκὸς κατεκράτησας, ὀρέξεων Πανόλβιε, καὶ νοῦν ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ Οὐράνια, μέλπων συντονώτατα· ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Μετ' ἄνω Βασίλεια τὴν ἄνω Πόλιν, Θεοῦ τὸν Παράδεισον, Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφὴν τὴν ἀνώλεθρον, ὄλβον τὸν ἄσυλον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὑρεῖν, κατηξιώθης μάκαρ Εὐδόκιμε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας. ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θείαις λαμπρότησι, βίου τὰ προσκόμματα Σοφὲ, ἀνεμποδίστως παρέδραμες.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Δέσποινα [illegible] καὶ κατακείτεως, ῥυθμίσαι με [illegible] με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς [illegible] ἐπικρατείας Θεοτόκος [illegible] ποτε.

Ὠδὴ

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἐννοῶν τὸ φοβερὸν, πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ μέλλον ἐκχέεσθαι, κατανύξει καρδίας θερμοὺς ἐκχέεις κρουνοὺς, δακρύων, ἐναποσβεννύντας σου, τῶν παθῶν καμίνους, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Ὅλον ἀνέθηκας σαυτὸν, πρὸς τὸν Κύριον Σοφὲ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς· Χεῖρές μου, ἰλύος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων, παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύνεσιν ἔχων Θεϊκὴν, πληρωτὴς Δεσποτικῶν ὤφθης λογίων, δεξιὰς ἔργων τρίβους, τὰς εὐωνύμους σαφῶς, ἐκκλίνας, ἐμπείρως ὡς φρόνιμος, ὑπερευλογῶν, τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ Δημιουργὸς, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται, ὁ διατρέφων πνοὴν, Παρθένε Θεοτόκε ἅπασαν. ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφίᾳ σαυτὸν ἐκάλλυνας, καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Ὡς ὄρθρος ὡς Ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα. σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς, Υἱὸς ἐγνωρίσθης, Θεόφρον Εὐδόκιμε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Σοφίᾳ κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ὡραϊζόμενος, ὕψει πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητὰς, ἐπέβης ἐπαύλεις. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμώντων σε Εὐδόκιμε.

Ἡμέραν ἑόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτήν σου τελοῦμεν ἐκ γῆς μετάστασιν. σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐργάτης, ὤφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάσαντος, καὶ σκηνὴ καθαρὰ ὤφθης Θεοχαρίτωτε. γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη. διό σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὤφθη, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν, καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγής. ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ κραταιᾶς σου σκέπης, ἀπ' ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἡ Πρώτη Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών